

ఆంధ్రపత్రిక

సచిత్ర వార పత్రిక

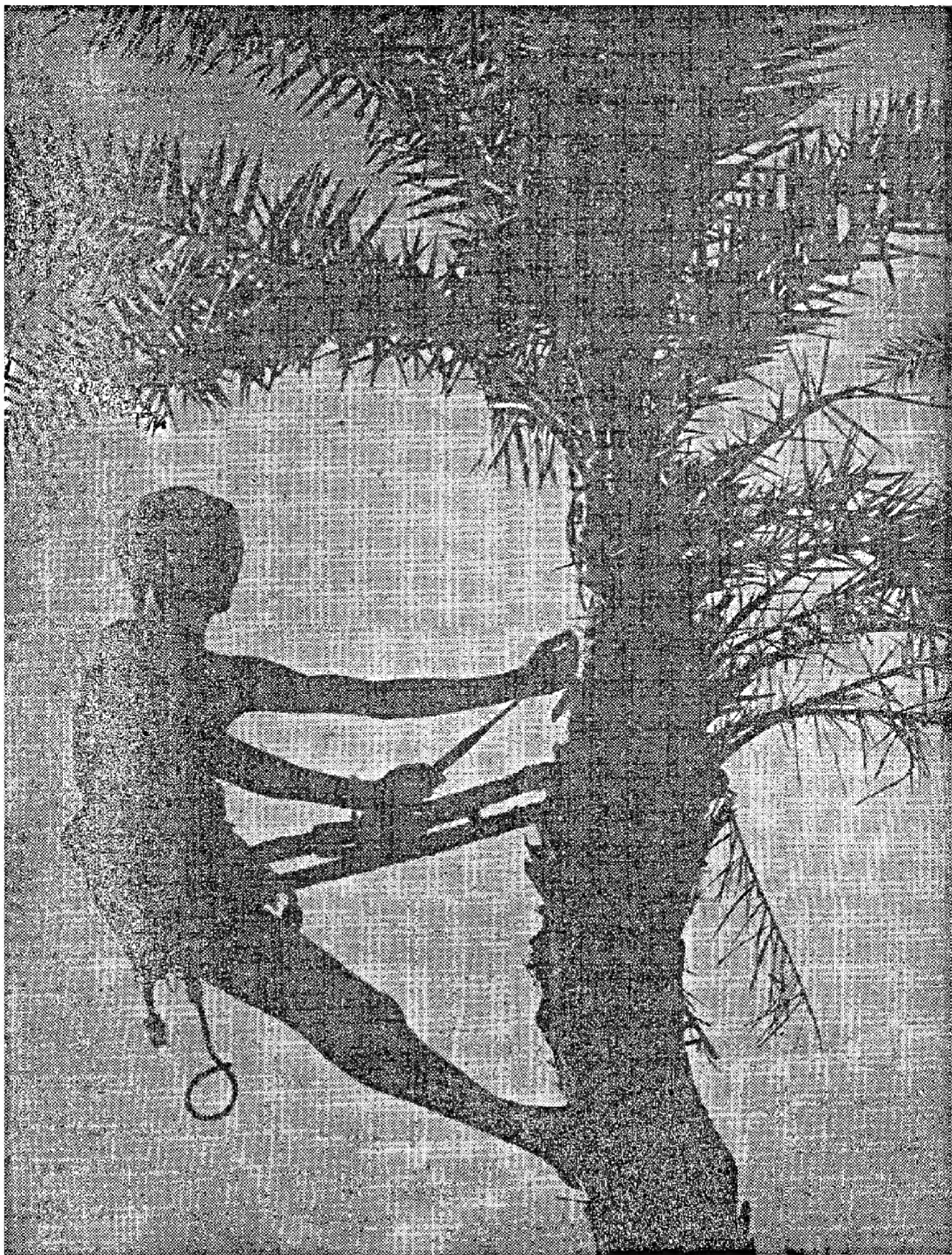

25-9-57

25 వ యావ్రసలు

ANDHRA PATRIKA
ILLUSTRATED WEEKLY

ఈత గీత

ఫాటో నందగోపాల్ - హైదరాబాదు.

జమున ఇలా

చెప్పుచున్నది "దాని తెలుపు లక్ష్మీ టాయ్లెట్ నబ్బు
కుద్దమైనది అని ధృవపరుచుచున్నది"

అంగ్లాండేశంలో జన్మించిన జమున అహోభైమైన పాటకురాలు, మరియు
అనేక భాషలు మాట్లాడుతుంది. 1952లో ఒక తెలుగు బేలిన ఫ్రీక
మందరి అమె నటనా కౌశల్యం, శ్రమలో అమెను సుప్రసిద్ధ నటిగా
వీరవరచినది — "నా వృత్తియందు చాలా సహకరించునట్లు నా ధర్మ
మును ఎంతో మృదువుగాను యోగ్యతతో ముగిసినది కనుకను
కుద్దమైన, తెల్లని, పరిమళమగు లక్ష్మీ టాయ్లెట్ నబ్బుకు
అభినందనలు" అని అమె చెప్పుచున్నది.

లక్ష్మీ టాయ్లెట్ నబ్బు

నీ నీ మా తా రం కు పొం ద/ ర్క ము నిచ్చు తిచ్చి

© 1952 LUX Soap Co. Ltd. London

సంవత్సర చందా

రు. 18-0-0

విడివత్రిక 25 న.పై

ఆంధ్రపత్రిక

సచిత్రవారపత్రిక

Founder: K. NAGESWARA RAO

సంపుటము 52

సంచిక 5

25-9-57

హేవిళంబి ఆశ్వయుజం, శుద్ధ ద్వితీయ, బుధవారం

విషయానుక్రమణిక

ముఖచిత్రం :
డీప్ అండ్ ప్రదీప్ ఫిలింస్ వారి
'షా లీన్' చిత్రంలో
మధుబాల

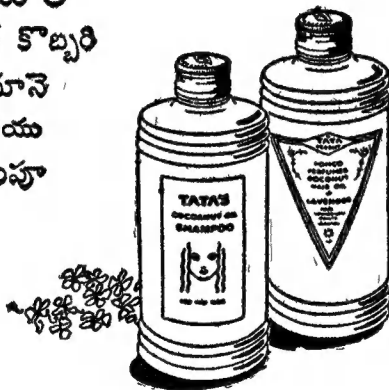
★
మకుటంలేని మలయరాజా — 8
మృధిలీలేఖ — 4
కంబళి ఆందచందాలు — 6

వీడంకలబావ — 8
విక్రమార్కుడి మార్కుసింహాసనం — 11
గృహస్థేషణ — 18
రక్షించిన ప్లా — 17
జీవిత సత్యాలు — 20
పాత చెంబు — 25
వక పకలు — 27
అనుకున్న దొకటీ! — 28
అయింది మరొకటీ!! — 28

వనితాలోకం — 85
గృహవైద్యం — 88
అమృత తేజాదేవి, కొనబోలేకొరివి — 40
వనితావాణి — 42
అరూపాయ-అరలెంపకాయ — 48
అపూర్వసుందరి (సినిమాలో) — 44
నక్క-పీత — 48
సినిమా — 49
బొంబాయి సినిమాలేఖ — 50
తెలుగు సినిమా వార్తలు — 52

మనోహరమైన కేశములకు
సులభమైన కిటుకు

తాతావారి
సుగంధిత కొబ్బరి
తలనూనె
మరియు
షాంపూ

ది తాతా ఆయిల్ మిల్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్.

మకుటం లేని మలయారాజు

“అనగనగా ఒక రాజు” అని ప్రారంభమయ్యే కథలంటే ఒకప్పుడు జనం చెవికోసుకునేవారు. ఇప్పుడిలాంటి కథలకు గిరాకీ తగిలిపోయింది; రాజులకే గిరాకీ తగిలిపోయినప్పుడు రాజులకథలకు తగిలిపోవడంలో ఆశ్చర్యమేముంది? ఇప్పుడు ప్రజలు ప్రజలకోసం ప్రజల కథలరాస్తే ప్రజలు చదువుతారు. అంచేత ఇది ప్రజాయుగం.

రాజులంటే మోజుపడేరోజులుపోయినా, ఇంకా అక్కడక్కడ రాజులున్నారు. కొన్ని యూరప్ దేశాల్లోను, అసియా దేశాల్లోను, ఇంకా రాజులు ఉన్నారు. అయితే వీరు కేవలం నామమాత్రావశిష్టులైన రాజులు. అధికారాలన్నీ ఎక్కువగా ప్రధానమంత్రి లపే. పార్లమెంటులపే. మంత్రిమండలికి లోబడే రాజుగారు పరిపాలిస్తూ ఉంటాడు. ఇప్పటి రాజరికాలకు మిగిలిన మాక్కల్లా వారసత్వపు మాక్కు ఒక్కటే.

అయితే ఈ మాక్కు కూడా లేని రాజుగా రొక్కాయన ఉన్నాడు. ఈ రాజు కిందటి నెల మలయా ఛైరేచనుకు రాజుగా “ఎన్నుకోబడ్డారు.” ఎన్నుకోబడిన రాజుగనుక ఈయనకి వారసత్వపు మాక్కు లేదు. అయిదేళ్ళ పరకే ఈయన రాజుగా ఉంటాడు. ఈయన పేరు సర్ అబ్దుల్ రహమాన్ ఇబిన్ అలీ మర్ హుం టువంకూ మహమద్. ఈయన బిరుదు యాంగ్ ది పెర్తువన్ అగాంగ్. దీని తాత్పర్యం మలయా ఛైరేచనుకు సార్వభౌమడు అని.

మామూలు రాజులకు కిరీటం ఉండాలి. ఈయనకి కిరీటం లేదు. రాజదండాలు, గడలు కత్తులు అన్నీ ఉన్నాయిగాని అసలైన కిరీటము లేదు.

మలయాలో 9 సంస్థానాలు ఉన్నాయి. వీటిలో నెగ్రీ సెంబిలాన్ అనే సంస్థానం ఒకటున్నది. ఈ సంస్థానంలో మళ్ళీ 9

చిన్న చిన్న సంస్థానాలున్నాయి. ఈ 9 చిన్న సంస్థానాల అధిపతులు కలిసి 1933లో తమ రాజ ప్రముఖుడుగా సర్ అబ్దుల్ రహమాన్ నిర్ణయించుకున్నారు. ఆవిధంగా ఆయన నెగ్రీ సెంబిలాన్ సంస్థానానికి అధిపతి అయ్యాడు. ఆ తరువాత సరిగ్గా 24 ఏళ్ళకు మొన్న అగస్టులో మలయాలోని 9 పెద్ద సంస్థానాల వారూ కలిసి తమ సార్వభౌమడుగా సర్ అబ్దుల్ రహమాన్ ను ఎన్ను

కున్నారు. ఈయనకంటే సీనియర్లు ఇద్దరున్నారుగాని ఈయన్నే ఎన్నుకున్నారు. దీనికి కారణమేమిటంటే, మొదటి వాడైన సోహారు సుల్తాను 82 ఏళ్ళ వృద్ధుడు. అందుకని ఆయన తనకు సార్వభౌమత్వం అక్కరలేదన్నాడు. రెండోవాడైన పెహంగ్ సుల్తాను సార్వభౌమత్వమంటే ముచ్చటపడ్డాడుగాని, ఆయన జల్పా పురుషుడు. అంచేత ఆయనకి పదవిని కట్టబెట్టడానికి మిగతా వారి వ్యవధలేదు. కనుక నేనూ డచ వాడైన నెగ్రీ సెంబిలాన్ అధిపతికి సార్వభౌమత్వం లభించింది. ఈయన కిద్దరు భార్యలు, ముగ్గురు కొడుకులు, నలుగురు కూతుళ్ళు. కొడుకుల్లో ఒకడైన పెం కూజ ఫా వాషింగ్టన్ లోని మలయాన్ రాయబార కార్యాలయంలో ఇప్పుడు ఉద్యోగం చేస్తున్నాడు.

మలయా సార్వభౌమడు చిన్నప్పడు బ్రిటన్ లో చదువుకున్నాడు. బారిష్టరైనాడు. మలయాలో చిన్న చిన్న ఉద్యోగాలు చాలా చేశాడు. ఈయనకి ఫుల్ బాలన్సా, టెనిస్ నన్నా చాలా ఇష్టం. ఈయనకిప్పుడు 62 ఏళ్ళు. ఆరోగ్యం చెడి ఇరవయ్యేళ్ళయింది. ఏమంత దృఢగా త్రుడు కాదు. చికిత్స నిమిత్తం చాలా సార్లు ఇంగ్లండు వెళ్ళాడు. ఎక్కువ కష్టపడి పని చెయ్యలేదు. ఇప్పుడియన ముఖ్యవ్యాపకం ఏమిటంటే, డిటెక్ట్ కథలు రాత్రింబగళ్ళు అడేపనిగా చదివెయ్యడం. ★

జీవితంలో మహాలాసం

కాలెట్

బోరెటెడ్ బేబీ పౌడర్ వాడకం

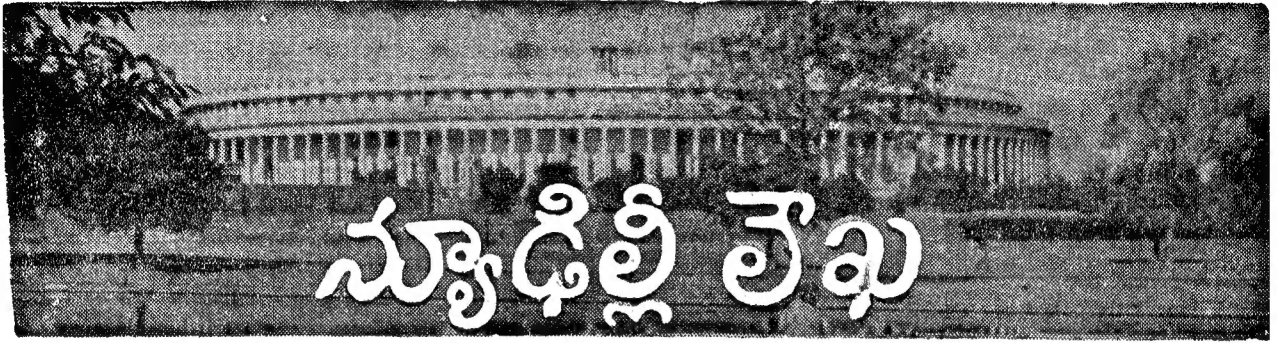
...అందుచేతనే, విజ్ఞాన తల్లియైన తమ విజ్ఞాన అతి మకుమార్ శరీరాన్ని బాధాకరమైన చర్మవ్యాధులు సోకుండా రక్షించడానికిగాను కాలెట్ బోరెటెడ్ బేబీ పౌడర్ వాడాలి. అతి మృదువైన శరీరాలను మృదువుగా, తాటికట్లా వుండడానికి కాస్తయిన వర్షపు తుంపై తయారుచేయబడింది. కానమెత్తే సంతోషమిది చర్మం పెట్టుకుంటే కాపాడుకుంది - ...రోజులా చర్మదశమిచ్చి, విజ్ఞాన సుఖంగా వుండడాని తుపకరిస్తుంది. దాని కమ్మని వాసన మిమ్ము, మీ విజ్ఞాన సమైక్య సహజమైన చేస్తుంది.

అదాకు జెయింట్ సైజు కొనండి

తెల్ల వెంట్రుకలు పోగొట్టుండి

రంగులకు మోసపోవద్దు. అని తేల్చాల్సిన ములు ప్రపంచ ఖ్యాతిగాంచిన మా హేర్ టోన్, తలనూనె తెల్ల వెంట్రుకలను అద్భుతముగా నల్లబరుచును. మెదడుకు చలన నిద్రుటలో ఇది సాటిలేనిది. కంటి చూపు బాగుపర్చి, బట్టతల పోగొట్టును. పని చేయదని ఋజువు పర్చిన వారికి మంచి బహుమతి సాదా రు. 6/- ప్రత్యేకం రు. 8/-

Premier Drugs Corporation
P. O. PIHRA (Hazanibagh)

న్యూఢిల్లీ లేఖ

అధికారభాషపై వివాదం

భాషా వివాదం మళ్లీ విజృంభించింది. అధికార భాషాసంఘం నివేదిక ప్రకటించబడడంతోనూ, దానిమీద రాష్ట్రపతికి సిఫార్సులు చేసేందుకు ఉభయసభలూ కొత్త సంఘాన్ని నియమించడంతోనూ ఈ వివాదం బాగా పుంజుకుంది.

వివాదగ్రస్తమైన విషయమిది: అధికార భాషగా ఇంగ్లీషు మానేసి హిందీని వాడడం 1961 నుంచీ మొదలు పెట్టాలా అక్కర్లేదా? దక్షిణరాష్ట్రాలు అక్కర్లేదనీ, ఉత్తర రాష్ట్రాలు అక్కర్లేందనీ వాదిస్తున్నాయి.

స్వాతంత్ర్యసిద్ధికి ముందు దేశమంతా మత సంఘరణలతో అల్లకల్లోలంగా ఉండేది. మసీదులముందు మేళతాళాలు, గోవధ—ఇవీ అప్పటి వివాదాలు. అయితే అసలు సమస్యలు రాజకీయ దాస్యం, ఆర్థిక పౌర తంత్రం అనీ, ఈ సమస్యలనుంచి ప్రజల దృష్టిని మరల్చడానికి బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం ఈ మత వివాదాలను ప్రోత్సహించిందనీ అప్పట్లో అనేవారు. హిందూ ముస్లిం సంఘరణలు స్వాతంత్ర్యసిద్ధి తరువాత సమస్య అయినమాట నిజమే. కానీ అల్లకల్లోలం సంగతిమిటి? రాష్ట్ర పునర్వ్యవస్థీకరణ సంఘం నివేదిక ప్రకటించబడినప్పుడు గతసంవత్సరం దేశం అల్లకల్లోలమైపోయింది. ఈ అల్లకల్లోలం భాషావివాదం మీదనే చెలరేగింది. అది కొంచెం సద్దుమణుగుతోందనే టప్పుటికి మళ్లీ దాన్ని రేకెత్తించడం జరిగింది. హిందీ త్రిమూర్తులైన ఆచార్య పురుషోత్తమదాస్ టాండన్, నేర్ గోవిందదాస్, డా॥ రఘువీర—1961 నాటికల్లా భారతదేశ మంతటా హిందీని బలవంతంగానైనా రుద్దాలని చూస్తున్నారు. ఒకవంక పంజాబులో హిందీవాదులకు గుగుముఖి వాదులకు, లంకలో తమిళవాదులకు సింహళీవాదులకు, తూర్పు పాకిస్తాన్ లో బెంగాలీ వాదులకు ఉర్దూ వాదులకు తగాదాలు చెలరేగు

తున్నా, బీటిసంగతే తెలియనట్లు ఈ త్రిమూర్తులు తమ ప్రయత్నాన్ని సాగిస్తున్నారు.

అధిక సంఖ్యాబలంమీద ఆధారపడిన ప్రజాస్వామ్యం ఒకప్పుడు దేశ విభజనకు దారితీసింది. ఐక్య భారత దేశంలో హిందువులు తామే అధిక సంఖ్యాకులమని అన్నారు. అయితే, హిందువుల పరిపాలన మాకక్కర్లేదన్నారు ముస్లిములు. మళ్లీ ఇలాంటి నాటకమే ఇప్పుడూ జరుగుతోంది. అధిక సంఖ్యాకుల భాష హిందీ అనీ, అందుచేత అదే అధికార భాషగా ఉండాలనీ ఔత్తరాహులవాదం. ఉత్తరాది వారిబలవంతానికి టాంగేది లేదని దాక్షిణా

శ్రీ కృష్ణ

[ఆంధ్రపత్రిక ప్రతినిధి]

త్యుల పట్టుదల. తగాదా హిందీకి ఇంగ్లీషుకి మధ్యకాదు; హిందీకి తమిళానికి మధ్య. హిందీవాదులు తమ ప్రయత్నంలో ఒకసారి ఓడిపోయారు. ఏమంటే ఖేర్ సంఘం నివేదిక ఏకగ్రీవంగా ఒప్పుకుని తయారు చేసిన నివేదిక కాదు. సహేతుకమైన చుక్కని అసమృతి అభిప్రాయాలను డా॥ పి. సుబ్బారాయన్ ఆ నివేదికతో జత పరిచారు. ఇప్పుడు హిందీ వాదులు రెండోసారి ప్రయత్నం చేస్తున్నారు. ఖేర్ సంఘం నివేదికను పరిశీలించి, రాష్ట్రపతికి సిఫార్సులు చేసేందుకు పార్లమెంటు ఉభయసభలూ ఒక సంఘాన్ని ఏర్పాటు చేశాయి. ఈ సంఘంలో ఎక్కువమందిని హిందీవాదులనే వేయాలని, వేసి దాక్షిణాత్యులమీద చెబ్బ తీయాలనీ ఇప్పుడు ప్రయత్నం. టాండన్ గారి బోనులో చిక్కుకోవడం దాక్షిణాత్యుల కిష్టంలేదు. ఆ సంఘంలో అన్ని రాష్ట్రాలకూ ప్రాతినిధ్యం ఉండాలని వారి

వాదం. 1990దాకా హిందీని అధికారభాష చేయగదని కూడా వీరు “ఏకగ్రీవంగా” ఒక మహాజరు తయారుచేసి ప్రధానమంత్రికి సమర్పించారు. టాండన్ వరానికి సమాధానం చెప్పగలిగినంత మందిని తమ మనుషులను కూడా సంఘంలో వేయించాలని కూడా వీరి ప్రయత్నం. పార్లమెంటులో హిందీ ప్రతినిధులదే సంఖ్యాబలం కావచ్చు; వారి మాటే నెగవచ్చు. కానీ వారు హిందీని దక్షిణాదివారిపై బలవంతాన రుద్దడం కష్టం. ఉత్తరాదిలోనే సిక్కులవంటి అల్ప సంఖ్యాకుల మీదకూడా వారు హిందీని రుద్దలేకపోతున్నారు.

హిందీభాషావాదం రాజకీయ జతతో కూడినది కాదు. అధిక సంఖ్యాకుల భాషగా అని హిందీని తమకులమీద రుద్దితే, లంకలో స్థిరపడిన భారతీయులు సింహళీ భాష తమ కక్కర్లేదని ఏమొహం పెట్టుకుని వాదించగలుగుతారు?

భారత దేశంలో యథార్థ పరిస్థితులను కప్పిపుచ్చి వాటినుంచి ప్రజల దృష్టిని మరల్చడానికి భాషా వివాదమనీ, మరోటనీ, తలాతోకాలేని వివాదాలు లేవదీస్తున్నారని ఇక్కడ ఒక అభిప్రాయం ఏర్పడింది. అధికార భాషాసంఘం నివేదికను ఏదాది పైగా బీరువాలో పడేసి ఉంచి ఇప్పుడు పైకి తీశారు. కనీసం ఆహార కిష్టపరిస్థితి దాటినదాకానైనా దాన్ని అలాగే ఉంచి ఉండాలి. అసలు న్యూఢిల్లీ నగరం మాస్తే దేశంలో ఆహార సమస్య ఉందనే సంగతి కూడా కనిపెట్టలేము. ఏనాడూ అరడజను చోట్ల విందులు జరుగుతూ ఉంటాయి. విందులూ, ఉత్సవాలు స్వతంత్ర భారతదేశానికి సహజ లక్షణాలై పోయినట్లు తోస్తుంది.

* * * యూరప్ లోను, ఆసియాలోని ఇతర దేశాల్లోనూ చాలా చోట్ల ఇంగ్లీషు అభ్యసనపై అమితాసక్తి కనబడుతోంది. ఉదా

హరణకు జపానులో విద్యార్థులు తమ ఇళ్ళకు దగ్గిలో ఉన్న ఇంగ్లీషు వాణ్ణి అమెరికన్ వాణ్ణి పట్టుకుని, ఇంగ్లీషులో మాట్లాడడం అలవాటు చేసుకుంటూ ఉంటారు. మన దేశంలో ఎలా వస్తేనేం, మొత్తానికి ఇంగ్లీషు భాష ఉపయోగంలోకి వచ్చింది. దాన్ని పుడు అక్కర్లేదని ప్రోత్సేయడం అవివేక మనసించుకుంటుంది.

రాష్ట్రాల ముఖ్యమంత్రులకు ప్రధాన మంత్రి అప్పడప్పడు ఉత్తరాలు రాస్తూ ఉంటారు. అలాంటి ఉత్తరాలను "అతి రహస్యం" అనే ముద్రవేసి కేంద్ర మంత్రులకు, కేంద్ర ప్రభుత్వ కార్యదర్శులకు కూడా అందజేస్తూ ఉంటారు. ఏడాదికిందట గావున ఒక వార్తాసంస్థ ఈ రహస్య ఉత్తరాల్ని ప్రచురింప వారంభించింది. కార్యదర్శులే పీటిని బయటపెట్టి ఉంటారని అప్పడు అనుమానించారు. అందుచేత వారికి ఆ ఉత్తరాలు చూపించడం మానేశారు. అయినా అవి బయటపడుతూనే ఉన్నాయి. అంచేత మళ్ళీ వాటిని యథాప్రకారం కార్యదర్శులకు ఇవ్వ వారంభించారు.

మళ్ళీ కొన్ని వారాలక్రితం ఇలాంటి ఒక ఉత్తరంలో నిరహస్యాల కాస్తకాస్తే బయట పడసాగాయి. సాధారణంగా ఈ ఉత్తరాల్లో ప్రధానమంత్రి కొత్తగా ఇచ్చిన ఉపన్యాసాల్లోని ముఖ్య విషయాల్నే ఉంటాయి. వీటిలో ఇంగ్లీషు నిర్దుష్టంగా, నాజుగా చాలా బావుంటుంది. ఈ మధ్య ప్రమాణాలు తగ్గిపోతున్నాయని ఆందోళన పడుతున్నారు గదా! ఈ ఉత్తరాల్ని ప్రకటిస్తే, వాటిని చూస్తూ ఇంగ్లీషు బాగా నేర్చుకోవాలనే ఉత్సాహం కొందరికి కలుగుతుంది. ఆ విధంగా అవి ఉపయోగపడేట్లువుతాయి.

* * *

ఉన్న అవకాశాలు కొద్దీ, మనుషులెక్కువా అయినప్పుడు, వాటిని పంచడం ఒక లభితకళ. స్వాతంత్ర్య నికే పూర్వం వాటిని ఒక రకంగా పంచేవారు: జెండా ఎగ రెయ్యడం ఒకరివంతు, సమావేశం ప్రారంభించడం మరొకరి వంతు, సభికుల సాహ్వ్యం నిండడం ఒకరివంతు, అధ్యక్షోపన్యాసం ముగిసినవంతు, వందన సమర్పణం ఇంకొకరివంతు, ఇలాగ. ఈ ఆచారం ఇప్పటికీ కొనసాగుతూనే ఉంది. భారతదేశంలో పన్నుల విధానం అతి విచిత్రమైనది. ఈ విచిత్ర విధానంవల్ల కలిగే లాభాలను పంచిపెట్టడంలో ఆ పూర్వపు ఆచారం కనిపిస్తూనే ఉంది.

ఢిల్లీలో ఇది వరకటి రాజకీయవ్యవస్థలో అధికార హోదాలో ఉన్న వారందరికీ పార్లమెంటు సభ్యులైన మిచ్చి ఆడుకోవడం సాధ్యం కాకపోయింది. అందుచేత వారిలో ఇద్దరికి ప్రత్యేకంగా ఉద్యోగాలు

గాలు సృష్టించి ఇచ్చారు. వీరు ఎవరికీ బాధ్యత వహించకుండానే పని సాగిస్తున్నారు. ఇప్పుడు మరో ఉద్యోగం సృష్టించారు. విద్యార్థులలో క్రమశిక్షణ పెంపొందించే విషయమై కేంద్ర విద్యకాఖకు సలహాఇవ్వడం ఈ కొత్తఉద్యోగం తాలూకు పని. ఈ పని చేసే సలహాదారుకు నెలకు రూ. 2,250/- జీతం. విద్యకాఖకు ఈ ఉద్యోగం సృష్టించడం ఇషంలేదట. అయినా వారి మాట ఎవరూ వినలేదట.

పునరావాస కాఖలో డిప్యూటీమంత్రిగా పనిచేసిన జనరల్ భోస్లేకు ఈ ఉద్యోగమిచ్చారు.

వనిలో వనిగా వ్యయకర్తన ఉద్యమం సాగిపోతూనే ఉంది. అభివృద్ధికి సరికొరని ఖర్చుతా తగించాలని ఉపన్యాసా లిస్తూనే ఉన్నారు. జరిగిన పాదుపు ఏమిటంటే ఖాళీగా ఉన్న కొన్ని ఉద్యోగాల్లోకి కొత్తగా ఇంకా ఎవర్నీ నేయకపోవడం.

* * *

శ్రీ ఫిరోజ్ గాంధీ మంచి సమర్థుడని అందరిచేతా అనిపించుకున్నారు. ఇటీవల ఆయన రైల్వేకాఖ బండారమంతా బయటపెట్టి తమ సామర్థ్యం నిరూపించుకున్నారు. తన ఉద్యోగులు తనకు సరిగా అన్ని వివర (రీ-వ పేజీ చూడండి)

అమృతాంజన్

తామర మందు "ది క్రెనల్" కలిపి

ఉన్నది. "ది క్రెనల్" అద్భుతమైన గుణమిచ్చే శక్తి కలిగి.

హాని ఏమాత్రము కలిగించదు. అమృతాంజన్ వారి

తామర మందు, తామర, ఎత్తెనూ

మొదలైనవాల్ని బిని తప్పక

నయం చేస్తుంది.

అమృతాంజన్ లి. మి. కో. పి.

హానిలే తయారయింది. అన్ని వాపులను తగ్గిస్తూ, తయారయింది.

MADE IN INDIA

ప్రతి ఆదివారం రాత్రి 6-80 గం|| 41 మీటర్ల మీద రేడియో సిలోన్ లో దక్షిణ భారతభాష లిస్టింగ్ లో వెలువడే జాతీయ కళాకారుల ప్రోగ్రామ్, అమృతాంజలి వినండి.

వ ధూ వ రు లు
సా|| శీ లా భ్ర మ ర చి|| పీ తా రా మా రా వు

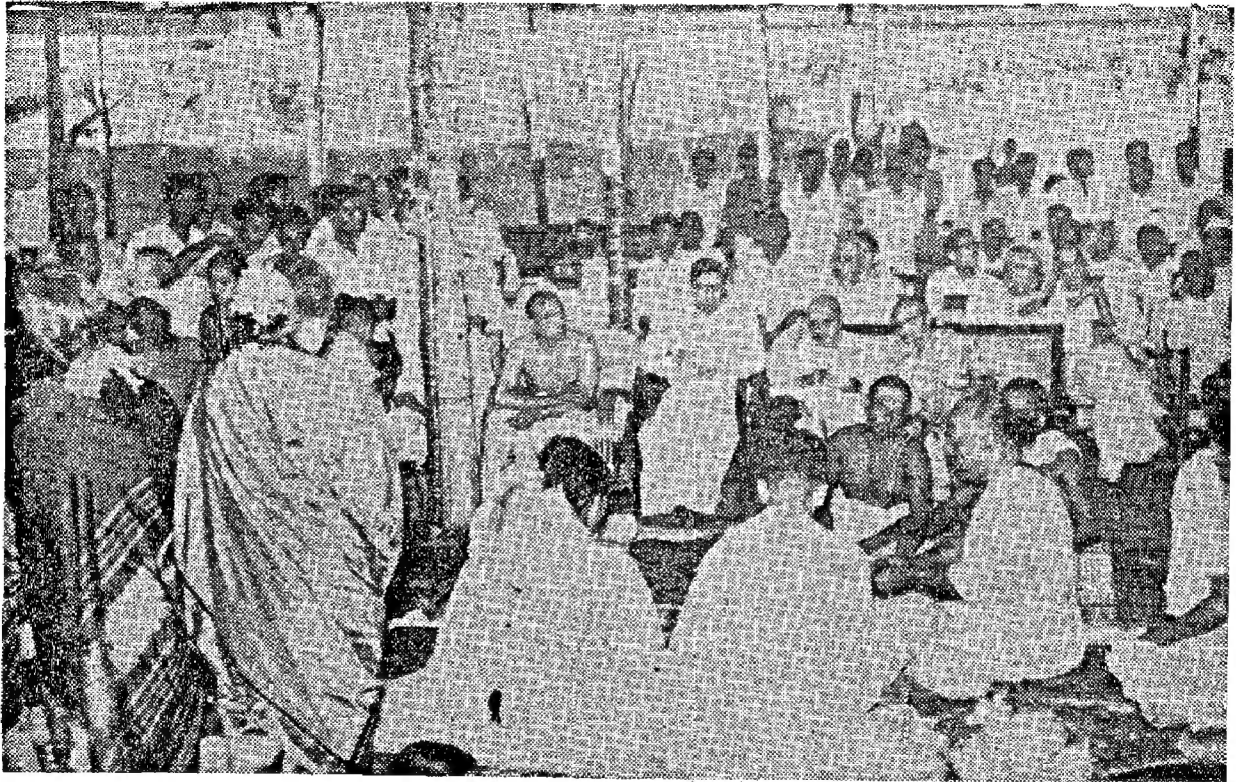
వివాహ మహోత్సవం

దేవోద్ధారక గాగెక్కరరావు పంతులుగారి
దాహ్నితి, ఆంధ్రప్రదేశ్ సంపాదకులు
శ్రీ శివరెంక కంభుప్రసాద్ గారి క్షేమపుత్రీ
అయిన చి|| సా|| శీలాభ్రమరను, చి|| పీతా
రామావూపుకు (శ్రీ||శే||దిగవల్లి వెంకట సుబ్బా
రావుగారి కుమారుడు) ఇచ్చి ముద్రాను,
అన్నామలెనగర్ లోని కన్యాదాత స్వస్థ
హంలూ ఈ నెల 2వ తేదీ ఉదయం 9-20 కి
వివాహమహోత్సవం జరిగింది

వధువు పీం ఏ పట్టభద్రురాలు, కరుడు
ఇంజినీర్

బంధు మిత్రులు, పుర ప్రముఖులు,
ముద్రాను గవర్నరు దంపతులు, మంత్రులు
హాజరై వధూవరులను ఆశీర్వదించారు

వధూవరులను ఆశీర్వదించు రాష్ట్రపతి
డా|| రాజేంద్రప్రసాద్, కేంద్ర మంత్రులు
శ్రీ లాల్ బహదూర్ శాస్త్రి, శ్రీ టి టి
కృష్ణమాచారి, మధ్యప్రదేశ్ మాజీ గవర్నర్
డా|| పట్టాభి సీతారామయ్యగారు, ఇతర

పెన్సి కి వచ్చిన పెద్దలు
ముద్రాను గవర్నరు దంపతులు, మంత్రులు శ్రీ ముద్రాహ్మం, శక్తవత్సలం, ఆంధ్ర రెవిన్యూ మంత్రి శ్రీ కళా వెంకటరావు,
శ్రీ కర్ణాట రంధ్రాచారి ప్రభుత్వం శాసనసభ సభ్యులు

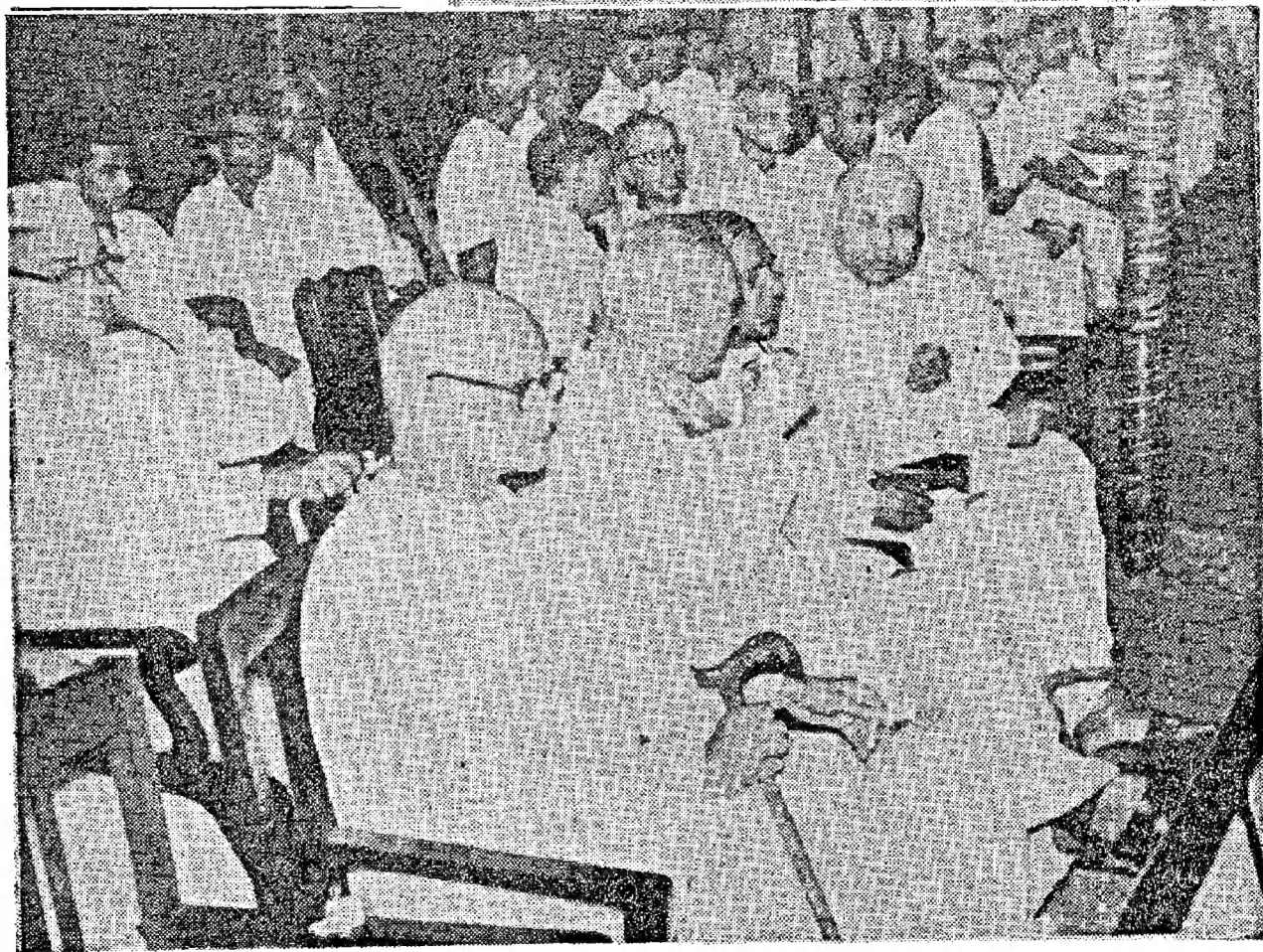
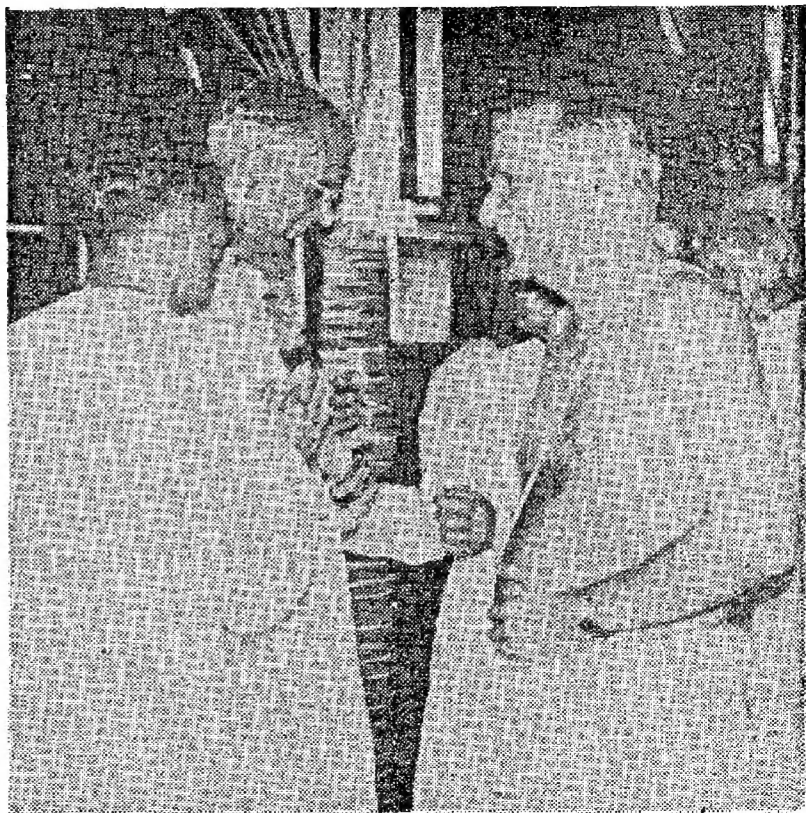
ప్రముఖులు శుభసందేశాలు వంపించారు.

నాటిసాయంత్రం అతిథులకు సత్కారం జరిగింది. శ్రీ ద్వారం వెంకటస్వామినాయుడు రెండుగంటలపేపు కయెలిన్ కచ్చేరీచేసి అతిథులను ఆనందపరచుటను చేశారు. నాయుడు గారికి శంభుప్రసాద్ గారు సూతప విస్త్రమాలిచ్చి సన్మానించారు.

శివ తేజీ సాయంత్రం విందు జరిగింది.

వివాహమహోత్సవానికి మద్రాసు గవర్నరు శ్రీ జాన్, వారిసతీ, ముఖ్యమంత్రి శ్రీ కౌమరాజ్, హోంమంత్రి శ్రీ భక్త వత్సలం, విద్యామంత్రి శ్రీ సుబ్రహ్మణ్యం, ఆంధ్ర రివిన్యూ మంత్రి శ్రీ కళా వెంకటరావు, మద్రాసు మేయర్ శ్రీ శ్రీనివాసన్, 'హిందూ' సంపాదకుడు శ్రీ కె. శ్రీనివాసన్, చల్లపల్లి రాజా శ్రీ శివరామప్రసాద్, చాపిన్ స్టూడియో యజమానులు శ్రీ నాగిరెడ్డి, శ్రీ చక్రపాణి, ఆంధ్ర మాజీమంత్రులు శ్రీ గౌతులచ్చన్న, శ్రీ కల్లూరి చంద్రమాలి, 'స్వరాజ్య' సంపాదకుడు శ్రీ భానా సుబ్బారావు, శ్రీయుతులు పర్యటి నేని బ్రహ్మయ్య, డి. ఎస్. కామ్రే

విజయా నిర్మాతలు శ్రీ నాగిరెడ్డి,
శ్రీ చక్రపాణికి స్వాగతం చెబుతున్న
శ్రీ శంభుప్రసాద్.

శ్రీయుతులు పర్యటి నేని బ్రహ్మయ్య, కళా వెంకటరావు, చంద్రమాలి, చల్లపల్లి రాజా శివరామప్రసాద్ ప్రభృతులు

మద్రాసు ముఖ్యమంత్రి శ్రీ కామరాజ్, విద్యామంత్రి శ్రీ సుబ్రహ్మణ్యం ప్రభువులతో శ్రీ కింభుప్రసాద్

వివాహ మహోత్సవం

(సెంట్రల్ బ్యాంక్), కె గోపాలరావు (బరోడా బ్యాంక్), భోగరాజు వెంకట రత్నం (భారతీయ బ్యాంక్), జె వి సోమయాజులు, వాడేపు జగ్గరాజు, ఎస్ పూర్ణచంద్రరావు, కల్పల్ కాశ్రి, నూకల వీరరాఘవయ్య, వి జి ఎస్ వి ప్రసాద్, కొత్తా సత్యనారాయణ చౌదరి, పి నూర్య నారాయణ, డా॥ పి తిరుమలరావు, డా॥ గోవిందరాజు సుబ్బారావు, డా॥ గాలి బాలసుందరరావు, డా॥ వెంకయ్య, శ్రీనివాస శిరోమణి, మొక్కపాటి నరసింహ కాశ్రి, జలనూత్రం రుక్మిణీ నాథ కాశ్రి, క్రొవ్విడి లింగరాజు, న్యాయతి రామారావు, పి వి శివరామకృష్ణయ్య (అఫీషియల్ అసైన్సీ), కామరాజు కృష్ణమూర్తి (అడ్వోకేట్), టి సదాశివమ్ (కలికి), బుర్రా సుబ్రహ్మణ్యం (అడ్వోకేట్), కె చంద్రకేఖరన్ (అడ్వోకేట్), కె బాలసుబ్ర

హ్మణ్య అయ్యర్ (అడ్వోకేట్), ఆమంచర్ల గోపాలరావు, అన్నా ప్రగడకా మేకేరరావు, బొంబాయి వర్తక ప్రముఖులు వజీర్ హిరా లాల్, బొంబాయి జర్నలిస్టు టి ఎన్ వర్మ, ఇంకొపలువురు బంధుమిత్రులు హాజరై చందన తాంబూలాలు స్వీకరించి వధూవరుల నాశీర్య దించారు శ్రీ శ్రీరంగం నారాయణబాబు వధూవరుల నాశీర్య దిస్తూ పద్యాలు చదివారు అతిథులకు శ్రీ కింభుప్రసాద్ గారి కుమారుడు శ్రీ రాధాకృష్ణ చందన పుష్ప ములతో స్వాగతము చెప్పారు

అతిథి సత్కారానికి శ్రీయుతులు యార్ల గడ్డ శివరామప్రసాద్, మద్రాసు ఎసువరథ అధ్యక్షుడు డా॥ పి వి చరియన్, శ్రీమతి తారాచరియన్, జీవిత భీమా సంస్థ దక్షిణ మండలం మేనేజరు బాలసుబ్రహ్మణ్యం, నార్ల వెంకటేశ్వరరావు, భగవాన్ దాస్ గోయెంకా, నీలంరాజు వెంకటేశ్వయ్య, తోసన్ ఇంజనీరింగ్ కంపెనీ మేనేజరు

లాంబర్, మెటల్ బాక్స్ కంపెనీ మేనేజరు అల్టార్, సేల్స్ మేనేజరు సి హెచ్ ఎన్ రావు, దాదా ఎండ్ కంపెనీ యజమాని దాదా, న్యూ సంచాప కే కే య్యర్, సేవనల్ ఇంజనీరింగ్ కంపెనీ యజమాని ప్రసాద్, రామకృష్ణ సంస్థల ప్రతినిధి రాఘవరావు, కీమర్ కంపెనీ ప్రతినిధి పి ఎన్ జి రావు, గ్రాండ్ అడ్వర్టైజింగ్ కంపెనీ ప్రతినిధి టి కె మీసన్, చెరుహరి పూర్ణచంద్రరావు, హిందూ సహాయసంపాదకుడు కె నరసింహన్, జి నరహరి, సముద్రాల రాఘవాచార్యులు, జి వెంకటాచలతి, హెచ్ డి కెస్సన్ కంపెనీ ప్రతినిధి గాస్కెల్, శ్రీమతి గాస్కెల్, ఛార్లెస్ మార్గన్ కంపెనీ ప్రతినిధిమిచల్, నిమ్యగడ్డ వెంకటకృష్ణయ్య, ఆంధ్రవిద్యామంత్రి కళా వెంకటరావు, మద్రాసు పోర్టుట్రస్ట్ చైర్మన్ జి వెంకటేశ్వరన్, పి వి రామారావును, తదితర మిత్రులు, బంధువులు హాజరైనారు ★

రావు తెలిసిందా!"

అనుమానం రానేవచ్చింది గోపికి. మళ్ళా అన్నాడు మురళీ-ధర-రావు. "అది తెలిసింది. ఏడత్తురాలోసం చేరు మార్పుకున్నాడన్నమాట మా బావ" అన్నాడు ఎగిరి లేచి మీదనుంచి క్రిందకు దూకుతూ.

"ఏడత్తురాలేంటి బాబు?" అనడిగాడు కనుబొమ్మలు ముడుస్తూ జవాను రామయ్య.

"అదంతా నీకెందుకులేగాని, బావ పండగ వాటికొస్తానని వుత్తరం వ్రాశాడు" అంటూ రామయ్యను తృప్తిపరిచాడు గోపి.

అది పూట్ పూరంమీదకు వచ్చి నిలిచింది. గోపికి ఎప్పుడెప్పుడు అక్కయ్యను చూద్దామా అనిపించింది. ఇంజను దగ్గరనుంచి ఒక్కొక్కపెట్టె చూచుకుంటూ జవానూ గోపి బయలుదేరాడు.

"అనుగో అక్కయ్య, అరే! బావకూడా వచ్చాడే" అంటూ పరుగుతీశాడు గోపి.

రామయ్య బుజువంమీదనున్న తుండుతీసి, తలకు చుట్టుకొంటూ అక్కడకు చేరాడు.

"ఏం బావా! పండగవాటికొస్తానని అప్పుడే వచ్చావే!" పరామర్శించాడు గోపి.

"తప్ప గోపి! బావగార్ని అలా అడగ కూడదు" సర్దుబాటు చేయ మంచిది సుశీల.

"అ సామాను నాకు ఎత్తిండి బాబు! బండికాడికి తీసుకొస్తా" అంటూ పెట్టెల దగ్గర కొచ్చాడు జవాను రామయ్య.

రామయ్య ముందు, అతని వెనుక గోపి, తర్వాత మురళీధరరావు, అతని వెనుక నే సుశీలా సుగ్రంబండి దగ్గర కొచ్చారు.

"ఏమయ్యా, గవర్నరుపేట కొస్తావా?" అని రామయ్య అడిగాడు బండివాడిని.

"ఎంతమంది బాబు?"

"నలుగురు, రెండు పెట్టెలున్నాయి.

"తేరం లేకుండా చెప్పకున్నాను, ఎని మీదజాలు ఇప్పించండి బాబు"

"ఎనిమిదేమిటయ్యా ఎనిమిది! అదే కష్టాలు పడటానికా నీ బండిలో కూర్చుని? ఏడజాలు ఇస్తాం. వస్తేరా—లేకపోతే మరొకబండి చూచుకుంటాం" అంటూ గోపి బావ వైపు చూశాడు.

ఈ తేరం బావకు నచ్చినట్లే కనిపించటం వల్ల గోపికి మరి ఉత్సాహం ఎక్కువైంది.

"అలాదగ్గర తేరమా బాబు? అర రూపాయి డబ్బులైనా లేండి రామ బాబు" అంటూ వాడు మరొక తేరంకోసం ప్రక్కకు పోయాడు.

"పోనీలేండి, అరరూపాయి భాగ్యం. యిద్దాం పిలవండి వాడిని" అంది సుశీల మురళీధర రావుతో.

అరరూపాయి యిద్దాం, అనే నిశ్చయానికే మురళీధరరావు వచ్చేటప్పటికీ మరొక బండివాడు "ఎక్కడికి బాబు? నా బండి

ఎక్కండి, జరి తీసుకపోతా" అంటూ దగ్గరకు బండితో సహా వచ్చాడు.

"గవర్నరుపేటకు వెళ్ళాలి. ఎంత ఇవ్వ మంటావ్?" ఈ దఫా మురళీధరరావే తేరం చేశాడు.

"గవర్నరుపేటకు తేరం ఏంటి బాబు. మీరు మామూలుగా ఇచ్చేంతే యియ్యండి" అంటూనే రెండు పెట్టెలు బండిలో పెట్టేశాడు.

"ఎక్కండి బాబు...మీరు చదువుకున్నారే. మీలాటి మారాజులో తేరా లేటి బాబు" అంటూ సుగ్రం కళ్ళెం వుమ్మకొని బండిని రోడ్డువైపుకు త్రిప్పవస్తాడు.

నలుగురూ బండికొక్కరు. జవాను రామయ్య బండివాని ప్రక్కగా ముందు కూర్చున్నాడు. మధ్యగోపి కూర్చున్నాడు. బావతో ఏమేమో మాటాడాలని, ఏడంక ఇప్పి ఏడిపించాలనే ప్రాశులతో ముడిగి పోయాడు.

"ఏం గోపి. ఈ ఏడు ఏ క్లాసులో చేరావ్?" పరామర్శించాడు చిన్ని బావ మరదిని పెద్ద బావగాడు.

"అ...నేనా..." కాస్త తేప్పరిల్లాడు గోపి.

"నేను సెకండ్ ఫారం...అదే తప్ప తప్ప...ఏడవ తరగతిలో చేరాను బావా" అంటూ నవ్వాడు గోపి.

"సుశీ! నీతమ్ముడు చాలా చిలిపివాడు సుమా" అంటూ గోపి బుగ్గమీద చిన్న చిటిక వేస్తూ సుశీలవైపు చూశాడు మురళీధర రావు. ఆ మాట యీ సమయంలో ఎందు కంటున్నారో అర్థంకాక సుశీల గోపివైపు చూచింది.

"టక్" మని బండి ఆగింది. అందరూ ఒకరిపై ఒకరు తూలారు. వెనుకనుంచి మురళీధరరావు, ముందునుంచి బండివాడు ఒక్కసారి క్రిందకు దిగారు.

"మీరక్కండి బాబూ ఏమిలేదు... చెప్తాలోంచి బీడి క్రిందపడింది. అందుకని ఆపాను" అంటూ సుగ్రం కళ్ళెంవద్ద బీడిని తీసి బండి ఎక్కాడు బండివాడు.

"ఏం ప్రమాదమొచ్చిందా" అని దిగిన మురళీధరరావు ఒక పెద్ద క్యాసెటిసి బండెక్కాడు.

"భయపడానా బావా.....ఈ ప్రాశ్న బండ్లు ఇంతేలే..." అంటూ పొట్ట పగిలేలా నవ్వాడు గోపి.

బండి యింటి ముందు దాగింది. కూతురు కోసం ఎదురుచూస్తున్న నీతమ్ముగారు అల్లుడుకూడ రావటం గమనించి సంతోషంగా ఎదురువచ్చింది.

"ఏమ్యా, బండి ఆరస్యమా! ఇంట్లోకి వెళ్ళి నీవు కాళ్ళు కొడుక్కొని, మీ ఆయనకు నీళ్ళు తీసుకొని రా" అంటూ కూతుర్ని

ఇంట్లోకి తీసుకొని పోతూ గోపికోసం బండి వైపు చూచింది నీతమ్ముగారు.

"అదేంటి బాబుగోరు...నేనేం ఎక్కువడిగానా...నాయింగానే అడిగాను. నలుగురికి నాలుగు వేపడబ్బులు, సామానుకి ఒక వేప...ఇంతేగదా బాబు. మీలాటి చదువు కొన్న మా రాజులే తేరంచేస్తే, మేమెలా బతకాలి బాబు? గడియూట చూడురూపాయిల ముక్కలుండాది" అంటూ పది అణాలు ఇచ్చిందాకా కదల నంటున్నాడు బండివాడు.

మురళీధరరావు చుట్టుపట్ల ఒకసారి చూశాడు. అసలే అతేరింటికి రావటం అది కొత్త. పెగా తివారింటి ముందు బండి వాడితో తేరం. ఒకసారి ఇంటి వైపు చూశాడు. ఆ తర్వాత తిమవేపే చూస్తూ వుండటంతో సంగప్రాణం పోయింది మురళీధరరావుకు.

"నే చెప్పలే బావా! యీ ప్రాశ్న బండి బాళ్ళతో ముందుగా తేరం చేయండి ఎక్కడదని" తాను మాటాడలేదు కదా అనే భీమాతో అన్నాడు గోపి.

అన్నాడే కాని, గోపికికూడా పది అణాలివ్వటం ఇచ్చడేదు. బతే తానేం చేస్తాడు బావ మాటాడిన తేరానికి.

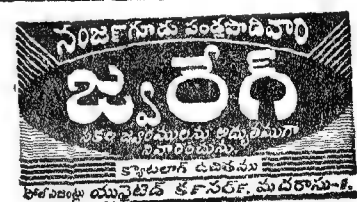
"ఇనుగో అబ్బాయ్. ముందు బాడుగ మాటాడుకోక బావడం నీ తప్ప. అయినా గొడవెందుకు గాని తొమ్మిదణాలు తీసుకో" అంటూ పరుగుతీసి చిల్లరకోసం చూశాడు మురళీధరరావు.

"చిల్లరలేదా బావా...రూపాయి ఇవ్వు. ఏడజాలు ఇస్తాడు." అన్నాడు గోపి, ఈ ఏడంక బావతోనే వచ్చిందా! అని వత్తుకొంటూ.

ఈ సలహా మురళీధరరావుకు నచ్చింది. ఏడు అణాలు తెల్లపెట్టి బండివాడివ్వటం, పరుగులో వేసుకోవడం తుణుగులో జరిగి పోయింది.

ఈ గొడవంతా జవాను రామయ్యద్వారా విన్న సుశీల "తేరం కుదిరిందా?" అంది చెంబుతో నీళ్ళుందిస్తూ.

"అహ! ఇదంతా నీ తమ్ముడి తేరం. మొదటే తేరం ఆడకుండా వుంటే అర రూపాయి ఇచ్చి వుండును" అన్నాడు నీళ్ళు అందుకుంటూ.

ప్రాంచీలు: ప్రాదరాబాడు & నిజయవాడ.

ఏడంకెల బావ

“చాలెదురూ అంత బడాయిలా” అంటూ నవ్వింది సుశి.

ఇంతలోకే రామనాథంగారు ఒక రిక్షా నిండా సామానులతో యింటిముందు దిగారు. కాళ్ళుకడుక్కొంటున్న అల్లుణ్ణి చూచి కొద్దిగా ఆశ్చర్యపడ్డా, అమ్మాయి, అల్లుడు ఒకేదఫా వచ్చినందుకు సంతోషించాడు.

“మీ నాన్నా, అమ్మా కులాసాగా వున్నారా?”

“అ! కులాసేనండి.”

“మీరు పండగనాటి కొస్తానని వ్రాశారు. “కాదు. మీరు కూడా అమ్మాయితోనే రాండి.” అని వ్రాద్దామను కొన్నాను. అయితే టైంవీది. ఎటుంజే నాయె పండగ” అంటూ “గోపి! లోపలకెళ్ళి, బావకు కాఫీ తీసుకరా” అన్నారు రామనాథంగారు.

“నేతెస్తే బావ తగలేమో నాన్నారూ అక్కయ్య వుందిగా” అంటూ బావవైపు చూచాడు గోపి.

“గోపి చాలా మాట కారెనాడు సుమండ్రి” అంటూ మురళీధరరావు మామగారి వైపు చూసి నవ్వాడు.

“వీడితో వేగలేకుండా వున్నానండి. మీవూరు తీసుకొనిపోయి కాస్త భయం చెప్పండి”

“నాన్నారూ! నేను ఏడక్షరాల పూరికి వెళ్ళినండి. పైగా నేను కూడా పేరు మార్చుకోవాలేమో” అంటూ లోపల పరిగెత్తాడు గోపి.

రామనాథంగారు అల్లుడితో ఏదో చెప్పే లోగా సుశిల రెండు గ్లాసులతో కాఫీ

తెచ్చియిచ్చింది. ఇద్దరూ కాఫీ అందుకున్నారు.

“మాడమ్మయ్. గోపికి కాస్త భయం చెప్పమని మీ అమ్మతో చెప్పా. మరి వీడికి పరాశకా తెక్కువయ్యాయ్ వాళ్ళ బావతో”

“అదేంటి నాన్నా! వాళ్ళ బావతో పరాశకా లాడకపోతే వాడింకెవ్వరితో పరాశకాలాడ తాడు?” అంటూ మురళీధర రావును చూచి చిరునవ్వు నవ్వింది.

“అహ! ఇంతదైర్యం ఎప్పుడొచ్చింది? పుట్టింటి మహత్యంగామోలు” అనుకుంటూ క్రిగంటి చూపు చూచాడు మురళీధరరావు.

ఆ రాత్రి భోజనాల సమయంలో “ఎన్నాళ్ళు సెలవు పెట్టారు” అనడిగారు రామనాథంగారు.

“పదిరోజులు శిలవియ్యమని అడిగానండి. పని చాలా ఎక్కువగా వుంది. పైగా ఇన్స్ పెక్ట్ రోజులు. వారంరోజులు శిలవు గ్రాంటు చేయించుకోవడానికి బ్రహ్మ ప్రళయమైంది” అన్నాడు మురళీధరరావు.

“అంటే ఏడురోజులు శిలవిచ్చారన్న మాట!” అందుకున్నాడు గోపి. నవ్వుకున్నారు రామనాథం, మురళీధరరావు.

మర్నాడే పండగ. బడినుంచి వచ్చిన గోపి, పుస్తకాలను పరుపుమీద విసిరివేస్తూ, కుర్చీలో కూర్చున్న బావనుచూచి “ఇవ్వొళ్ళి క్లాసులో ఒక గ మ్మ త్తు జరిగింది బావా” అన్నాడు.

“ఏమిటా విశేషం?” చిన్నబావ మరదితో చెలగాటం కూడదనుకున్నా తీరా మాట్లాడక పోతే “మూగబావ” అంటూ డేమోనని మాటల్లోకి దిగాడు మురళీధర రావు.

“అజే బావా. మరే మా స్నేహితుడేమో”

ఏడంక “అంకెల్లో కెలా చెడ్డది” అన్నాడు. “నేనేమో “మంచిది” అని వాదించిగల్గవును.

“ఎలా చెప్పు?” అన్నాడు వాడు.

“మాడు ఏడు కొండలస్వామిలో ఎంత మహత్యం వుందో, మన ఋషులంతా ముక్తి విడేళ్ళు తపస్సు చేసేవారూ, పైగా మనకు వారానికి రోజులు కూడా విడే” అన్నాను. అయినా వాడు ఒప్పుకోలేదు. “మేము మా మామార్ని అడిగాము. ఆయనా నన్ను సపోర్టు చేశాడు బావా! చూడండి బాబ్బాయిలూ ఏడు మంచి అంకే సప్త ఋషులు, సప్తసముద్రాలు, సప్తస్వరాలు అంటూ ఎన్నో చెప్పారు బావా. అప్పుడేమో నేను అవును మామారూ. మా నాన్నమ్మ చిన్నప్పుడు “అనగనగా ఒక రాజు, రాజుకు ఏడుగురు కొడుకులు...అని చెప్పేది అన్నాను. అంత నవ్వారు బావా.”

మురళీధరరావుకు నవ్వాగలేదు, నవ్వాడు. “కాని వెంటనే గోపి ఇలా కల్పించ లేదు కదా! అనే సందేహం వచ్చేటప్పటికి ఆ నవ్వు మాయమైంది.

గోపిని అమ్మ పిలిచింది. బావకు కొద్దిగా మనశ్శాంతి కలిగింది,

వినాయక చవితి రోజున రామనాథంగారు, మురళీధరరావు, గోపి, వినాయకునికి పూజచేస్తున్నారు. పారోహితుడు వినాయక చవితి మహత్యం కథ చెప్పి, పూజలన్నీ పూర్తి అయిన తర్వాత గోపిని వినాయకుని ముందు నిల్పాని మూడు గుంజెళ్ళు తియ్యమన్నాడు:

“నే నే నా! బావ కూడా నాండి?” అన్నాడు గోపి.

“తప్పు బాబూ, పెద్దవారి నలా అంటే (గర్-వ పేజీ చూడండి)

మెక్లీన్స్ న్నయింతకు

ముందుకంటే పళ్లను తెల్లగా శుభ్రపరుచును!

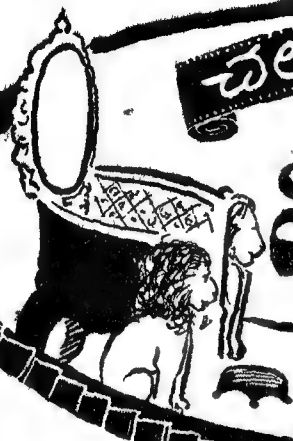
మెక్లీన్స్ తో తెలుపు చేయబడిన పళ్లు చాలా ఆరోగ్యవంతమైనవి. దంతక్షయం నుండి సురక్షితము!

MACLEANS
peroxide
TOOTH PASTE

చలచిత్ర కథలు

విక్రమార్కుడి మార్కు సంహాసనం

వరహారాజు ఆయిక్కు భద్రగిరి దరిచేరి వరకు ఒక విచిత్రమైన సన్నివేశం దృశ్యం పడమంది.

ఒక కారు గేటు ఇవతల మా కాళ్ళుగా బైతాయంపునమ్మే చేసినట్లు అగిపోయింది. బహుశా ద్రోవరుకి జీతం అందలేదు కాబోలు, అందుకని ఇది సింపటికో లేక సానుభూతి సమ్మే అని చూపి దురభిప్రాయపడవచ్చు. కాని అది సత్యమారము. దాదాపు అనుడ దూరము. సత్యం చాలా నుంచి వాడు. సత్యం అంటే కాదులా ప్రాధ్యూసరు. మంచివాడు. జీతాలు బకాయిపెట్టడు. అయితే కారు ఆగిన కారణం యేమిటి? ఇండాక దురభిప్రాయపడిన చూపరి ఇంకో ఊణం అగియానే, స్వామిభక్తివల్లనే అని చటుక్కున గ్రహించేసేవాడు.

ఎందుకంటే ఆ స్వామి ఆనందం తో ఉబ్బి లావుగా అయిపోయాడు. కారు కూడా ఆ ఆనందం కాస్త పుచ్చుకుని బరు వెక్కిరించింది. సరే అందుకని అందులోని లావుపాటి సత్యం ఇంక ఉండటంతో ఇవరికి ఉడిపోయాడు. ఆ పైన, ఆనందంతో, వినియోగచరిలో బొద్దపాటి కృష్ణారావులా మనోహరంగా విలాసంగా చిందులుతొక్కుతూ అలా కాలినడకనే గుడియోలోకి వెళ్ళిపోతున్నాడు. గేటు దాటుతూవుండగా ఎదురుగా ఇంకో కారు వచ్చింది.

అందులో ఆయన ఈ ఆనంద స్వత్యం చూసి ఏమిటి గిరాకీ అన్నాడు.

“కుడుతుటాంగో బా... కుడుతుటాంగ. రెండుపేరం ఒక అడి కాలో ఓట్ కుడుతుటాంగ. ఇది ముడింజదన్నా వేరెన్నో వా నోణుం... అడ మురువ. ఎణ్ణో వొల్లిదండ్రే. అంద పయలెటే బీడివాంగి పుడిచేంబారో.... అవుశేవు తా.... ఒక అడ్డియా రెండుపేరం, సరూ సార ఇన్ని!

అం నంబ పెట్టెల్లెన్ వేరెపజ్జువో... అదుకట్టె... అల్లీనుటాంగ... అడ! యన్నాల్ నంబవే ముడీలెణ్ణాకా... కణ్ణే యారుకుం చొల్లాడె... మనదిలె వెచ్చికో... అంద గోంబురా పయ్యనాలెల్లెన్ ఇవుశేవు అదివం.” అంటూ ఉభయభాషాప్రవీణ లావుపాటి సత్యం ఉపా మురిసిపోతూ పల్లవికి ముక్తయింపు దాన్లు పూర్తిచేసి రెండో చరణం ఆరంభిస్తూ, అలా అలా తోక లేక తూకం చెడ గాలిపడగలా పల్లెలు కొట్టబోయి తమాయించుకుంటూ, “తేరే పేలుపుల విహార సీమయన చలనచిత్ర స్వర్ణసీమలోకి పాఫేగా పెడోట్ అయిపోయాడు.

ఎస్. పార్థసారథి

కారులో కూర్చున్న రెండో ఆయన తక్షణం కారుదిగి, గేటుదగ్గర నిల్చున్న ఒక నవయువకుడిని ఆప్యాయంగా పలకరించి ఆ బీడి నాకిచ్చేదూ బాబ్బాబూ అన్నాడు ముట్టించబోతున్న బీడి ఆపకంగా తీసేసి విక్రమోహంతో ఒక్కసారి నాకి ఇచ్చే కాదు ఆ యువకుడు.

ఉత్త్య సంది చేసి మాట్లాడినందుకు స్వగతంలో చెంపలేసుకుని, ప్రకాశంగా నోరుమూసుకుని కారులో దూరి తుర్రు నున్నాడు ఆ పెద్ద మనిషి.

బీడి యిచ్చిన యువకుడు ఉన్నరని నిట్టార్చి గొడకు తేరగలబడ్డాడు.

* * *

ఈ దృశ్యం చూచిన వరహారాజు సత్యం నీకు దైవం, దగ్గరసావెళ్ళి, సార అన్నాడు.

“ఇంక లేవండి” అన్నాడు ఆయనకుడు.

“అడి కారుసార్” అన్నాడు రాజు.

“యాపాయలు అసలే లేవండి, బీడిలే

అయినా ఆ అన్నాడు ఆయనకుడు విసుగ్గా.

“అడి కారుసార్. ఇండాకా అలావు పాటి ఆయన ఎందుకు దాన్లు చేశాడు! ఈ కారువాడితో ఆయన చెప్పిందేమిటి? ఈయనకి ఇంత పెద్ద కారు ఖాళీ ఉంటే బూట్లు ఉంది గదా మిమ్మల్ని లా పీడించి బీడి లాక్కోవడం ఎందుచేత? ఇదంతా పెద్ద మిషరీగా ఉంది. విచ్చగొట్టారా?” అన్నాడు.

ఆయనకుడు రాజువంక తేరి పార చూచాడు మీరు ప్రాధ్యూసరు కారుకదా? అయినా నన్నేం అడగరుగదా?... జేబులో ఒకటే బటాణీ ఉంది. కాస్తే పుండి మధ్యాహ్నం లంచిగా తిందా మను వంటున్నాను. అది ఇవ్వమనరు గదా?” అన్నాడు.

“నేను ప్రాధ్యూసరి కాదండి. హీరో అవుదామనుకుంటున్నాను ఇప్పటికి. నాపేరు రాజు” అన్నాడు రాజు.

“నాపేరు బాబు, నాది పెద్దకథ. కదిలిస్తే కథ చెప్పేడు చూశావా లోకువ కట్టి అని తిట్టాకోనంటే నాకథ చెబుతా. అది వింటే మీ మిషరీ విచ్చిపోతుంది. బైటిల్ల మీరు డిటెక్ట్ నవల్సు రాసేవాళ్ళు కారుగదా?”

“కాను” అని ఒట్టుపెట్టి అరచేయి గిల్లాడు రాజు.

“అయితే పదండి నాకథ చెబుతా. ఇక్కడికి దగ్గరలోనే టీకొట్టులో కూర్చుంటాం. టీ తాగిక్కర్లేదు రెండి. ఈరికీ కూర్చోనిస్తాడు. నేను కూర్చుంటే చాలు నాడికి రోజుకి లక్షరూపాయల వ్యాపారం జరుగుతుంది” అన్నాడు బాబు.

“ఆ! అలాగా” అని ఆశ్చర్య పడబోయాడు రాజు.

బాబు అతన్ని గబుక్కున పట్టుకున్నాడు పడకుండా. “అలాటి పిచ్చి పనులు చేస్తే చెప్పను” అంటూ.

ఇద్దరూ కొంతదూరం వెళ్ళి క్రిమితంగా

విల్త్ - ఇన్

రేంజిఫైండరుతో

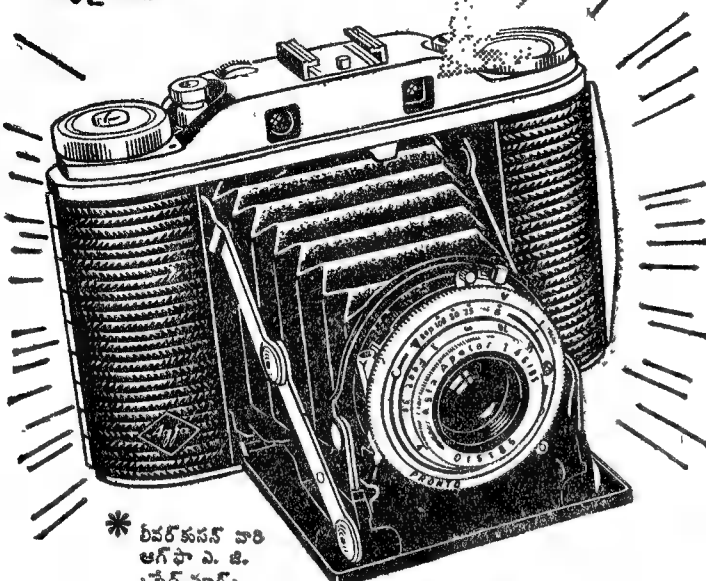
అచ్చమైన ఆగ్ ఫా రెన్స్ తో ఆగ్ ఫా
రకము కెమెరా ధర
రు. 189 మాత్రమే :

దూరం ఎంతందో అది హిహిస్తు మీద ఇక కాం వర్షా పువ్వు అవనరం లేదు :
ప్రజాదరణ పొందిన ఆగ్ ఫా ఐసాలెట్ III కెమెరా - కెమెరా మీద పోటో
తీసే దృష్ట్యానికి ఎంత దూరం వుందో తెలుపుతుంది. అదీ ఒక్క కృతిలో :
నేరొందిన ఈ ఆగ్ ఫా కెమెరా కొని జయప్రదంగా పోటోగ్రాఫులు తీయండి.

ఐసాలెట్ III

ఐసాలెట్ III - ఆగ్ ఫా ఆపోటార్ 4.5 రెన్స్ తో, విల్త్-ఇన్ రేంజిఫైండరు,
ప్రంత 4.5 మీద ఫ్లాష్ సింక్రోనైజ్డ్ వర్షర్,
కెర్న్-ఫైదుర్, రెజుల్ ఎక్స్ పోజర్
ప్రెవెన్షన్ ఏర్పాటు, వగైరాల కంప్లె.
బొమ్మ సైజు 2 1/4 x 2 1/4 అం.

* రివర్సు వర్క
ఆగ్ ఫా ఎ. జి.
ప్రెస్ మార్క్

ఇండియా లో పోర్ట్ డిస్ట్రిబ్యూటర్లు :
ఆగ్ ఫా ఇండియా ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
బొంబాయి • న్యూ ఢిల్లీ • కలకత్తా • మద్రాసు

విక్రమార్కుడి మూర్కు

నంబోదనం

టీ కొట్టులో కూర్చున్నాక, రాజే వద్దన్నా
విసకుండా రెండు అరలు తేమ్మన్నాడు.

కలియంగ కుబేరుడి కథ

“నేను పూర్వ జన్మ లో కుబేరుణ్ణి”
అన్నాడు బాబు టీ కాస్త చప్పరించి.
ఇంకోక్షణం ఆగి లాట్టపేసి, ఆలోచించి,
‘ట’ అన్నాడు గ్లాసుని తక్కున బల్లమీద
పెట్టి.

“ఓహో” అన్నాడు రాజు అందులో
ఆశ్చర్యంతోదన్న భావాన్ని కాయకేక్కులా
పటిస్తూ.

“ఎందుకు మీరు ఆశ్చర్యపడలేదు?”
అన్నాడు బాబు.

“అంతా చెత్తగా ఉందండి” అన్నాడు
రాజు నేలపేళు చూస్తూ.

“అది సంగతి. పూర్వం నేను కుబేరుణ్ణి.
దరిమిలా ఇలా పుట్టాను. పూర్వజన్మలో
అలవాటుమూలాని ఈ జన్మలోకూడా దేశ
వాళీరకం కుబేరుణ్ణి కావాలని బుద్ధిపుట్టింది.
ఒరిజనల్ గా ఆస్తి కొంత ఉందనుకొండి.
తెంగుకూరు రేసుకోర్కులో చాలవరకు ఒలి
కిపోయింది. సరే సినిమా తీద్దాం అని
వచ్చాను.

మా మావయ్యకి ఇది గిట్టలేదు. ఒద్దు
నుమి అన్నాడు.

సినిమాలు తియ్యమలే, ఊరికే పాటలూ
అవీ రాస్తానూ, మహాఅయితే డైరెక్టు
చెయ్యడంలాంటి పనులే చేస్తానూ అని చెప్పి
ఈపూరు వచ్చేసి, కంపెనీ పెట్టేశాను. ఇంకా
యేమీ మొదలెట్టకుండానే దురదృష్టవశా
నా కంపెనీలో షేరు కొని తినెయ్యడం
మొదలెట్టింది. మా మావయ్య యిలా చెప్పి
లాభంలేదని మారుపేషం చేసుకుని ఈ
పూరొచ్చి ఎవరితోనో మాట్లాడాడు నన్ను
ఇంటికి మళ్ళించడం ఎలాగా అని.

వాడు వెయ్యిరూపాయల పదహారు ఫీజు వుచ్చు
కుని, “నేనూస్తానుగా సినిమా ఎలా
తీస్తాడో” అన్నాడు. ఆనక వాడేం
మంత్రం వేశాడో నాకు తెలియకాని, నేను
ఒరిజనల్ గా పూర్వం కుబేరుణ్ణిని పుకారు
పుట్టేసింది. నిజమే కాబోతుంది. అందిరూ
నమ్మేస్తున్నారు. పూర్వజన్మలో బంగారం
పట్టి పట్టి బాగా సార్వీసేవోయినందు
వల్ల ఇప్పుడు పట్టిందల్లా బంగారం అవుతోం
దిట. కాని అది నాకోసం అయితే మాత్రం
పనిచెయ్యదుట. ఇప్పటిగొప్ప ప్రాధుదాసర్థిం
దిరూ నా దగ్గర అప్పులు వుచ్చుకున్నారట
పూర్వం. మోహబుమోడీ, మెహబూబ్,
ఏ. ఆర్. కర్కార్, నాగిరెడ్డి, లీనా చెట్టి

(రీ- వ పేజీ చూడండి)

గృహనైషధం

ప్రియమైన సుకీలకు: క్షేమంగానే వున్నాను. గంటలో జాయినయ్యాను. నీతోటి ఆనందాన్ని అధికంగా అనుభవించ నీకుండా యీ రైల్వే వాళ్లు నెలపు తక్కువీచ్చి కటి రెచ్చారు మనదరికి విరహంతెస్తా - అయితే వెనకటికి 'చలం' అన్నట్టు విరహం సంభవిస్తే కాని ప్రేమలేఖలు పుటపు, పెదలకు దండములు, పిన్నలకు దీవనలు! మాడల్ వుత్తరాలు కటిపెట్టి, కథలాగా వుత్తరాలు రాయడం నీకు నేర్పడానికి ఈ వుత్తరం వ్రాస్తున్నాను.

ఇక్కడి మూడుహోటళ్ళనూ, 'టర్మ్స్' ప్రకారం మారుస్తు వచ్చాను. అయితే నాకు ముగ్గురూ గడ్డి పెడదామని కూడబలకున్నట్టు తోచింది. అప్పుడప్పుడు పిడకలలు కూడా వస్తున్నాయి. అందులో అడుగో ఆరీ అయ్యారంటున్నాడు - "మనం నుంచి లిండిపెడితే బతకనిస్తారంటి యిక్కడి వాళ్లు? రెండుపూటలకి సరిపడగా ఒక్కసారే తినిపూడుస్తారు" అంటూంటే "నిజం, నిజం" అని తప్పట్లు వేస్తున్నాడు రామారావు. నిజమేగాబోలని కళ్ళెద్దాలోంచి మాస్తా నుజరాలీ హోటల్ వాడు సానుభూతి ప్రకటిస్తాన్నట్టు నాకు తలచుకల లాస్తున్నాయి. ఇవిలేవ్ యీ పూరివాళ్ళకి భోజన సౌకర్యం లేదు మరి.

భార్యల్ని పుట్టింటికి పంపినవాళ్ళకి, పెళ్ళికొని బ్రహ్మచారులకి, పెళ్ళియిన్న యిల్లు దొరక్క బ్రహ్మచర్యం పాగిస్తాన్న 'నాతి' గల బ్రహ్మచారులకి, పొట్టాడుకుని భార్యా వియోగం అనుభవిస్తున్న వాళ్ళకి యీ పూలో పిట్టతప్ప భోజనంపెట్టే చాతలేదు. 'నీవే తల్లివి తండ్రీవి, నీవే నా తోడునీడ, నీవే సఖుడవు, గురుడవు, భార్యవు, భర్తవు' అని కృష్ణశతకం జ్ఞాపకం వస్తోంది.

పై పిడకలల బాధ వాస్తీ అయి గృహ శ్వేషణకు బయల్దేరాను. కష్టపడి మంత్రి పదివరైనా సంపాదించవచ్చును గాని, యీ పూలో అల్లెయిల్లు సంపాదించడం సాధ్యమయ్యేపనికాదు. అధనా యెవరైనా సంపాదించ గలిగినా, వాడికి యే 'రావు బహదూరో' 'లాల్ బహదూరో' యిచ్చి పట్కిరించ వలసిందే!

సాధ్యమైనంత త్వరగా యిల్లు సంపా

యించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాను. జవాబు మాత్రం రాయి. నీ - మాను.

2

ప్రియ సుకీలకు - నువ్వు చదివిన చదువే మరిచిపోయావో. లేక మీ పూరి పొస్తాఫీసు వాళ్ళకి 'నట్టు' వొదులయ్యాయో తెలీదుగాని నీ దన్నూరి కనబడం మానేసి చాలా రోజులయింది. ఒక వేళ నువ్వు చదువు మరిచిపోయిన పక్షంలో మీ తమ్ముడు బాచిగాడిచేత వ్రాయించవలసింది.

అక్కడ నేనున్నప్పుడు తరచు వస్తూండమని నువ్వు చెప్పినట్టు జాపకం. ఇంకా రైల్వేవాళ్ళు నాలాంటి వాళ్ళకోసం రైలు చార్జీలు 'మాఫీ' చెయ్యలేదు. రెండో పంచ

జీవన

వర్ష ప్రణాళికలో అన్నిరకాల వాళ్ళకి సౌకర్యాలు కలగజేయ గాని, నాలాంటి 'నాతిగల బ్రహ్మచారు'లకి యే విధమైన 'ఎలాటోమెంటు' చెయ్యకపోవడం నిజంగా ఘోరమే!

ఈ బాడుగ యిళ్ళకోసం తిరిగి తిరిగి నాకు నీరసం పడుతుంటోంది. కనీసీరా' యీ 'బాడుగ యిళ్ళ'ను 'బాడఖో' యిళ్ళ'ని తిట్టాలనిపిస్తుంది.

ప్రియమైన నా ప్రయత్నాలు మాత్రం విడవలేదు. బాచిగాడికి నా ముద్దులు.

జవాబు రాయిస్తావుగా!

నీ మాను.

3

డియర్ సుకీలాదేవి:

నీ కంట తొందరగా యిక్కడికి రావాలనందో, అంత కంటేవేగంగా తీసుకురావాలని నాకు వుంది. అయినా అది మనదరి చేతులో లేకపోవడం చేత ముందుకు పోక లేకపోతున్నాం.

నా 'బహుశ్వేషణ'లో మరో మెట్టు ముందుకెళ్ళాను. అసలు ముందొక్కడి వారే

వరకాన్ని పూర్తిగా వివరిస్తే తప్ప ఇక్కడి పరిస్థితులు నీ కరంకావు. అంతా రైల్వే కాలనీ తప్పించి, పున్న నీవితో కాలనీ చాలా చిన్నది. అందులో కుభ్రత చాలా తక్కువ. కొన్ని ప్రాంతాలు మానే అక్కడ మనుషులుంటారో, పండులుంటాయో పొల్బడం చాలా కష్టం. బహుశా రెండు జాతులూ కలిసి వుంటూంటాయి.

ఉన్న కొద్దిపాటి ఇళ్ళూ చాలా పెద్ద అద్దెలకుగాని లభించవు. ఉన్నా, ఇళ్ళ యజమానులు తొంభై తొమ్మిది నిబంధనలూ పెడతారు.

ఇటీవలి నా అనుభవాన్ని నీకు చెప్పకుండా వుండలేక పోతున్నాను.

పులాభాట్ల కంకరంగా రని మనశాఖ వాళ్ళే... అయినయింట్లో ఒక భాగం ఖారీగా వుందనివెల్లి అడకడిగితే, నా పుట్టు పూజోత్సవాలన్నీ కనుక్కుని 'పెళ్ళయిందా?' అన్నాడు. అయిందన్నాను. సమ్యకం కల్గలేదన్నాడు, పైగా కారణాలుకూడా వివరించాడు. కొంతమంది పెళ్ళయిందనీ, భార్య పుట్టింటిదగ్గర వుందనీ బోకి ఇల్లు సంపాదించి చుట్టుప్రక్కల సంపాదల ఇళ్ళలో బూడిదపోస్తున్నారని సోదాహరణంగా వివరించిచెప్పాడు. అందుచేత మీనాన్న వేయించిన నునపెళ్ళిసభలేఖ ఒకటి పంపించవలసింది. కనీసం దాని ఆధారంతోనయినా, ఆయన్ని ఒప్పించడానికి ప్రయత్నిస్తాను.

ఇంకా సౌకీల్యం గురించి Character యిద్దరు గెజెటెడ్ ఆఫీసరీ చ్చినసరిఫీకట్టనూ, మా కాలేజీ ప్రిన్సిపాల్ చ్చిన 'కొండక్టు షరీఫీకేట్' నూ చూపించాను. పైగా 'సుకీలాపతి'నని మనవిచేసినా ఆయన నమ్మకట్టు కనబడదు.

నూటిగా నా మొహమ్మిద్దలనకపోయినా పరోక్షంగా దొంక తిరుగుడు తోవలో వెళ్ళాడు - "నీ పు చదువుకు నేలవ్వడం ఆమూర్తియల్ని మహాయేడిపించేవాడిటగదా అని. వాళ్ళింటో ఆమూర్తిలు లున్నారని నాకు తరవాత తెలిసింది.

ఇంకా నయం. 'నువ్వు నాకు కలలో పోరంపోకుగా' కనిపించావు. అందుచేత

అధైర్యపడవద్దు

రాష్ట్రీయమైన, నిజమైన SEX—
ADVICE పొందవచ్చును. మీకు
ఉండుకొన్న లక్షణములు ప్రాయశః,
యింకా వివరాలకు కవరు పంపిడి.

డాక్టర్ రత్నం నెస్సె, (Estd 1904)
మలకపేట బిర్లింగ్స్, హైదరాబాద్ - 2.
(దక్కన్)

సిన్డెక్స్

గజ్జ, దురదలు, పుండ్లు మొ॥
చర్మవ్యాధులకు దివ్యంజనము
ప్రేవట్ట కెమికల్స్ & డ్రగ్స్
అమిటెడ్ మద్రాసు-30.

బాలి
మేహవాడ, బెర్లి, సుష
వ్యాధులకు గారంటీచేసే
కృష్ణగుసలహాతం
రెడిక్స్ గోపాలపురం
మీరు గొప్పదిని కలిగి
(మీరు) రోగిని (అర్థం)

తెల్ల వెంట్రుక లుండవు

(GOVT REGD).

రంగులను చూచి మోసపోవద్దు, అది కాక్స-
రికము. మా సువాసన "విక్రయకర్త" లైం
అనేక వనమూలికలతో ఆయుర్వేద పద్ధతిలో
తయారైనది. 50 వంతు వయస్సువరకు
వెంట్రుకలను నల్లగా వుండును. ఇదిగాక
మెదడుకు చల్లదనమునిచ్చును. ఉష్ణాదము,
తలనొప్పి వగైరా జబ్బుల రానియడు.
"జ్ఞానకక్తి"ని కంటిచూపును వృద్ధి చే
యును. కొద్దిగా నెరసివుంటే ఒక సీసా
డు. 5/- సీసాడు. 12, నగము నెరసి
వుంటే ఒక సీసాడు. 6/- సీసాడు. 15/-
పూర్తిగా నెరసివుంటే ఒక సీసాడు. 7/-
సీసాడు. 18/- అ పని చేయలేదని
ఋణావృత్తి వూర్తి సొమ్ము వాసము
చేయబడును. కోరినవారికి పూడి.

MODERN DRUGS CORPN
(106) P. O. Pakribardwan (Gaya)

గృహ న్యే పణ

ఇల్లివ్వను! అనలేదు. పీడకలలబాధ నాకు
తెలుసునుగా మరి!

ముక్తికోసమేనా వారానికోసాని మూడు
కానలు పోస్తువార్యకి ధర్మంచెయ్యి.
దక్కిణీదేవి చేతి కులసిదళంలో లాగా నీ
ముక్కోనీ అయినా వాళ్లలోటు బడ్డో
పూడ్చుగలదేమో!

నీ
కాను.

4

(నీయ నుకీలరాణికి—

నువ్వు నాతో సహాయ నిరాకణోద్యమం
ప్రారంభించినట్లుంది. ఎప్పుడూ ఈ పూరి
పోస్తువార్యకి బ్రతుకుతున్నార గాని మీ
పూరి వాళ్ళు నీవల ఒక్కకొనీ అయినా
తిన్న పాపానపోలేదు.

మా తమ్ముడు లక్ష్మణరావు కిక్కడవరో
పి. యస్. పోమయ్యజాలుగారుట, వారి
తమ్ముడిగారమ్మాయి వున్నది. వెల్లిమాసి
రమ్మని మా వాన్నగారు రాకారు. ఆయన
ఆఫీసు. అడ్రసుకూడా ఇచ్చారు.

ఒక కుభవచూరూన యాజులుగార్ని
సంప్రదిస్తే, వాళ్ల తమ్ముడింటికి తీసుకళారు.
ఒక్కక్షణం ఆ యాజులుగారి తమ్ముడూ,
నేను పెళ్ళిరాల్లాగాకొయ్యబారిపోయాం
అయినంకెవరో గాదు. నా సౌకీల్యమీద
'మారుక్' పారేసిన క్రిక్రికి కంకరం
గారే!

పది నిమిషాలవరకూ మేము ఒకళ్ళ
నొకళ్ళు మానుకుంటే నిల్చుండిపోయాం.
అయినా తప్పదు గనక ఆయనలోనికి వెళ్ళి
టిఫీను తెచ్చి, కాఫీని అమ్మాయి తపంపిం
చమని అర్చించి వచ్చాడు.

మనిషంటే అక్కడున్నాను కాని,
మనసుమరోవోట పనిచేస్తోంది.

అమ్మాయి కాఫీతో సహా లోపలికి వచ్చి
వినయంగా మా ఇద్దరికీ ఇచ్చి ఎదురుగా
కూచుంది.

కాఫీ కూడా చప్పరించడం పూరిచేసి—
"అమ్మాయి పేరు లలితే నాండీ?" అనడి
గాను కంకరంగార్ని.

అవురిస్తే పేవులు రెఖ్ఖేట్టే రకమను
కున్నాడో యేమో, "అవును బాబూ!"
అన్నాడు ప్లేటు తిరగేస్తో.

"ఈ అమ్మాయి స్కూల్లో అన్ని విషయా
ల్లోనూ విచ్చలవిడిగా తిరిగేదని విన్నారెండి"
అన్నాను నూటిగా ఆయన వంక చూస్తో.

అప్పటి ఆయన ముఖారవిందాన్ని వర్ణిం
చడానికి మరో మహాకవి ఉద్భవించాల్సిందే
గాని, నాచేతకాదు. సిగ్గు, రోద్రం కలగా

పులకంగా తాండవించాయి ఆయన
ముఖంలో.

అంతటితో పూరికొక—ఇంతకు
ముందవర్సే ప్రేమించినట్లు గడందీ—
అన్నాను.

వాంతో ఆయన ముఖంలో రక్తమంతా
ఎక్కడ చాక్కులతో తెరీడుగాని ముగ్గుసింది
లాగా తెల్లబారిపోయింది.

మారుకున్న ఆయన ముఖ కవళికిర్ని
చూస్తోంటే నాకు భయమేసి మరి అక్కడ
నిలవకుండా గబగబా వచ్చేకాను.

బాబిగాడికి ముద్దులు. జవాబులు రాయడం
అలవాటుచేస్తాండు.

నీ
కాను.

5

నుకీలకుమారీ!—

ఒక కుభవార్త. యింటికోసం నేను
మొక్కిన మొక్కులూ, నా తరపున నువ్వు
నోచిన నోములూ ఈనాటికి ఫలించాయి.

అంతకుముందు రాకానే కంకరంగార్ని
గురించి, ఆయన పుత్రికారత్నం లలితాదేవి
గురించినా. ఆయన యేమనుకున్నాడో నేను
పూహించగలిగినంతవరకూ యిది—"నీక ను కి
రేడియో తరంగాలు లక్షయైనట్లె ఆరు వేల
మైళ్ళ వేగంతో ప్రయాణంచేస్తాయని శాస్త్ర
జ్ఞులు చెబితే వినడమేగాని మనకి తెరీడు.
కొని అమ్మాయిల ప్రేమకలాపాల వార్తలూ
లోకం దృష్టిలో నీతిమూలమైన చర్యలుగా
పరిగణింపబడే చేపల వివరాలూ—పంపు
దగ్గర గుమగూడే అమ్మలక్కల ద్వారానూ,
కొలరెత్తుకుని సాయంలంపుట పూరిమీద
తిరిగే ఆంధ్రోతులద్వారానూ నెకనకి రెండు
లక్షలమైళ్ళ దూరంతో పయనిస్తాయి" అని
అనుకున్నాడో మరేమో!

నిన్ను వచ్చి వెంటనే ఇంటికిగవలసిం
దనీ, నిన్ను రమ్మని అరెంటుగా వైరిమ్మనీ
బ్రతిమాలుడు. కొంచెం తెట్టుగానే మాట్లా
డాను. అయినా ఈవాళ్ల నానామాన్లు ఆ
యింటిలోకి మారుస్తున్నాను. లలిత నూ
తమ్ముడికి ఖాయం చేసినట్లే.

అందుచేత వెంటనే బయల్దేరి రావలసింది,
ఒచ్చేముందర ఒక కార్డుముక్క రాస్తే స్నేహ
నుకు రాగలను.

నీ
కాను

6

డియర్ డార్లింగ్!

నువ్వురాసి ఉత్తరం అందింది. మంచి
ముహూర్తాల కోసం నువ్వు ఆలస్యం

దెయ్యాలకై నా భయపడకుగాని మీ
బామ్మకు దడుకుకుంటాను. పెళ్ళిచూపుల
నొచ్చినప్పుడు, నన్ను చూసి అందంగా లేదని
మీ బామ్మ అంటే భయంతో కుంచించుకు
పోయిన నన్ను రక్షించడానికి స్వర్గంవించి
నూ తాతలు దిగిరావలసి వచ్చింది. 'సీసీనూ
తాతలకు సొందర్లను నిచ్చు పట్టు' రాను
కునే నన్నే అందంగా లేదన్న మీ బామ్మగారి

అందుకే శావిత్రియవివరాల అన్నీ ఆంధ్ర
పత్రికలో వేయించడలచుకున్నాను.
ఏమిటో ఊహించుకొనినా గొప్పరవాన్ని

ఆ ప్యాకెట్ తర 12 వయస్సు పైపులు మూలము

అరోగ్యమునందు ప్రీతిగలవారు ఎల్లప్పుడూ లైఫ్ బాయ్ తో స్నానము చేయుదురు

'అరోగ్యము' కొరకు ఆటలు ఆడుట అవశ్యకమైయున్నది—అయితే ఆటయందుగాని లేక పనియందుగాని మనము ఎల్లప్పుడూ మురికిగా నగుదుము. మురికిలో వ్యాధి కారకములగు క్రిములున్నవి. వాటివల్ల మన అరోగ్యమునకు ఎడతెగని ప్రమాదమున్నది. లైఫ్ బాయ్ సబ్బు మురికిలోని క్రిములను కడిగివేసి మిమ్ములను రక్షించును.

లైఫ్ బాయ్ సబ్బుతో ప్రతిరోజూ స్నానము చేసి మురికిలోని క్రిముల బారి నుండి మీ అరోగ్యమును కాపాడుకొనుడు. ఇందువల్ల మీరు మరల హాయిగా నుండురు.

I. 260-X52-114

17

రక్తించిన పూ

ప్రాణికి మొదటికొరణం పంతానం" ఈ విధంగా సాగుతున్నాయి సాధింపులు. శేష గిరి మనసు వెయ్యి ముక్కలయిపోతోంది. గుండెపై ఎవరో, పెద్ద బండరాయిని పెట్టి వట్టుంది. అభం, శుభం తెలియని కను గాయలు, వాళ్ళనిలిడినే వాళ్ళకేం తెలుస్తుంది వాన్న అనవర్తత, తలి సేవలేనితనమూను. శేషగిరి ఆలోచనలూ పడాడు.

మళ్ళీ ఆతని కళ్ళ ముందు కనబడింది వారాపత్రికలోని వార్త. బెజవాడకి మాడు అతలమంది వసారని అంచనా వేయబడింది. తనింటికి మున్నెమంది వసారని అంచనా వేసికొన్నాడు. మున్నెమందంటే మాటలా! ఎల్లా భరించటం? తన అక్కయ్యకుటుంబం, చెల్లెలుకుటుంబం, తన మేనమామ, మేనత్త, ఇంకా అనుకోనివాళ్ళు, పిళ్ళు, తన అర్ధాంగి వైపువాళ్ళు, అత్తగారు, మామగారు, బావ మదరులు, మరదళ్ళూ, వాళ్ళ కుటుంబీకులు పదిహేనుకి ఎక్కువే ఉంటారు. తనవంకవాళ్ళో పదిహేను మంది దాకా ఉంటారు. ఏం తోచటం లేదు శేషగిరికి. అందులో ఏ ఒక్కళ్ళనీ రావద్దని ఉత్తరం వ్రాయటానికి గాని, చెప్పటానికిగాని ఏ గు లేదు. తన అక్కని వద్దంటాడా? చెల్లెల్ని వద్దంటాడా? వాళ్ళు వస్తే పొమ్మని ఎలా అంటాడు, వాళ్ళిద్దరికీ బట్టలు పెట్టడం తప్పదు కదా.

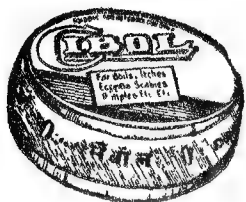
ఇవారే వాళ్ళ కళ్ళ నిష్కారంగా కూడా వ్రాసింది. 'అమ్మా వాన్న పోయాక పుట్టింటినుంచి గోరడు వసువుగాని, కుంకుమగాని, జాకటు ముక్కగాని ఎరగం అని. ఎల్లా అక్క చెల్లెలు తప్పదు. పోతే మేనమామ ఎల్లా తప్పతాడు? వాన్న పోయిందగర్నంచి ఆయన దగ్గరే ఉండి చదువు సాగించాడాయ్. మేనత్త మాత్రం ఏలా తప్పకుంది? మాడు, వాలురోజుల భాగ్యానికి శేషగిరి ముఖం చూచుకున్నాడంటారు. ఇక అర్ధాంగివంకవారు ఆ సలే తప్పదు. ఆత్మవారిని ఏ మంటాడు? ఈ పుష్కరం వంకతో తన పని అయిందన్న మాటే. వచ్చిన వాళ్ళందరికీ మర్యాద ఎలా జరిపించ గలడు. అందులో అందరూ మర్యాద జరిపించుకునేవాళ్ళే. ఎక్కడనుంచి తెస్తాడు డబ్బూ, సరుకులూను? ఎవడిస్తాడప్పు? ఇంట్లో పిల్లలతో యిప్పటికే సతమత మవుతున్నాడు. జీతా లందటానికి యింకా వారం రోజులు వ్యవధి ఉంది. జీతం వస్తే చాలు నిమనంలో అయిపోతుంది. పాత బాకీలు బోలెడున్నాయి. తెచ్చిన జీతం ఆసలు చాలే చాలదు. ఒక్క రోజు జీవితంలో తనునుభవడాడనిలేదు. ఏ రోజూ తన నుఖశాంతులతో గడవలేదు. ఇకముందు మాత్రం తన జీవితం నుఖ పడుతుందన్న

వస్తుక మేమిటి? ఏమీ లేదు. గం పెడు గంసారం. వైగా ఈ పుష్కరం ఒకటి. తనలాటి గుమాస్తాగాళ్ళ జీవితాలతో పరిహాసాలాడటానికే వస్తాయి పుష్కరాలలాటివి. తనలాటి గుమాస్తాగాళ్ళంత మందిపుష్కరంబారికి గురవుతున్నారో గదా?

పన్నెండు పంవత్సరాలకి ఒక్కసారి వస్తుంది పుష్కరం. మళ్ళీ పుష్కరం వాటికి ఎవరెలాగుంటామో తెలియదు. ఒక్కసారి పుష్కర స్నానం చేయటంవల్ల, చేసిన పాపాలు పోతాయంటారు. గోదావరీ పుష్కరాలకిగాని, గంగా పుష్కరాలకిగాని వెళ్ళింది ఎల్లా లేదు. ఉండేది బెజవాడ, వచ్చింది కృష్ణవేణి పుష్కరం, చేదాం స్నానం, ఉంగాం సంతోషంగా అంటే ఏలులేదు కదా. ఈ చుట్టలబాధోకటి. ఈ బాధ తేకపోతే తనంత సంతోషించే వాడో. తనదగ్గ రెక్కల వడబులేక పోయినా, చుట్టలవాడి తేకపోతే, కలూ, గంజో తాగి విక్రొంకిగా ఉండగలడు. అయినా తన చేయగలిగిందేమీ లేదు. ఈ చుట్టలవాడి తప్పుడు, తనకి పరాజయం తప్పదు. ఎక్కడా అప్పు పుట్టదు. రెండు రోజులుండేసరికే శేషగిరి 'ఇది' అయిపోయాడని అనక తప్పదు. వాళ్ళు పరెటారువాళ్ళు బెజవాడ వచ్చారంటే సీపట్టాన వదలరు. ఏం చేయాలి? పిళ్ళందరినీ ఎలాభరించాలి? ఇదే శేషగిరి సమస్య.

సమస్య తెగటంలేదు. అప్పు మాత్రం పుట్టదు. పోతే తాకటుపెట్టటానికి తన దగ్గ రేంలేదు. అర్ధాంగి మేల్కో పెళ్ళివాడు పెట్టిన హారం ఆవరెకి నడిచి, ఏడాదయింది. ఇంట్లో ఇల్లడిసామానూ, అల్పామినియం సామానూ, తప్ప ఏంలేవు. ఇల్లయినా అదే కొంప, వచ్చే చుట్టలని ఏలా భరించాలి? అర్ధాంగి: పురడొచ్చినా బాగుండును. ఆలోచనాపరంపరలకి ఆనకట్టపడింది. అర్ధాంగి పిలుపు ఆహ్వాయంగా క్రమం పుట్టాలోకి చొచ్చుకొంది. కళ్ళ విప్పిచూచాడు. ఎదురుగా నిలబడ్డ అర్ధాంగి పెదవులపై నిలచిన దరహాసరేఖని పిక్షించి 'ఏం కొంప మునిగిందా?' అనుకున్నాడు. అర్ధాంగి దరహాస చంద్రికలు, తన కొంప ముంచటానికి తనకి తెలుసు. కొంతాపాలతో ఆహ్వానించినరోజు నూమూలుగా గడిచిపోతుంది? కాని దరహాసచంద్రికలు తోచినవంటే తన కొంప పూర్తిగా మునిగిందన్నమాటే.

పోయినవారం సరీగా ఆరోజునే అర్ధాంగి దరహాసచంద్రికలని పిక్షించాడు. విషయం ఏమిటని అడిగితే మర్నాడు ప్రాదున్న మెయిల్లో తన అన్నగారిరాక ఈ దరహా పానికి కొరణం అని ఆమె చెప్పింది. అప్పుడు

చ ర్మ బాధ ల క ని టి కి

"నైబాల్"

చర్మవ్యాధు లన్నిటిని కీక్రమంగా నివారణచేసి, విషక్రిమ నాశనియై త్వరితంగా కుదుర్చుటలో "నైబాల్" ప్రసిద్ధికెక్కింది. కుదుపులు, గజ్జి, ఎక్కినూ, స్కావిన్, మొదలైన వాటిని కుదుర్చడంలో అద్భుతంగా పనిచేస్తుంది.

బిడ్డల ఆరోగ్యమునకు ప్రసిద్ధిచెందినది.

"రమణీస్ బేబీ గ్రైప్"

రహస్యచేయునాడు:

ది సాత్ ఇండియన్

మాన్యుఫాక్చరింగ్ కంపెనీ, మధుర.

డిస్ట్రిబ్యూటర్లు:

సీతారామ జనరల్ స్టోర్స్ ఏజన్సీస్

నిజయవాడ, సికింద్రాబాద్.

బరంపురం (గంజాం), బొంబాయి. బెంగళూరుసిటీ.

తను "హా: చచ్చితి" ననుకొని రాత్రి తొమ్మిది గంటలవేళ, సంచి పుచ్చుకొని కొత్త కోమటి కోటుకొల్పి, వానిని బ్రతిమాలి పద్మవాసి సరకులు తెచ్చి, మద్రాసునుంచి వచ్చిన బావ మరదికి సకల మర్యాదలు జరిపి "ఎందు కొచ్చిన కుంపటా" అని మనసులో అనుకున్నా, మూడురోజులుంచుకొని పంపిన విషయం చటుక్కున గుర్తొచ్చింది శేషగిరికి.

ఈనాడు అర్థాంగి చిరునవ్వుకి కారణం, వాళ్ళ అమ్మావాళ్ళా పుక్కురాలకి వస్తున్నామని ఉత్తరం వ్రాయడమయి ఉంటుందని ఊహించుకుంటున్నాడు. అందుకే తను అర్థాంగినుంచి దరహాసచంద్రికల్ని కాంటీం చడు. కోపతాపాలనే కోరుకుంటాడు.

"భోజనానికి లేవండి" అంది అర్థాంగి నన్నుగా చిరునవ్వులని చిందిస్తూ.

అప్పుడే పూర్తిగా ఈ లోకంలో కొచ్చిన శేషగిరి గదంతా పరికించి చూచాడు. పిల్లలంతా నిద్రపోతున్నారు. అగ్రతనూజుడు మాత్రం దీపందగ్గర కునిసిపాటు పడుతున్నాడు. అప్పుడు టైం తొమ్మిదయి ఉంటుందని గ్రహించాడు శేషగిరి.

"ఎంతలేపివా లేవరే, అంత అలసి పోయారా?"

"అలసిపోయారా అని అడుగుతావా? ఎంత అలసానో నీకేం తెలుసు," అందా మనుకున్నాడు కాని మాట పెలిరిరాలేదు. నీరసంగా ఉంది. ప్రాద్దుటపడింటికి తిన్న మెతుకులు. తరువాత మంచి నీళ్ళుతప్ప, కాఫీ నీళ్ళన్నా త్రాగినపాపాప మోలేదు. కళ్ళు తిరుగుతున్నట్లుకూడా ఉంది.

"వడించాను. రండి" అంటూ తను ముందడుగుయ్యటం మొదలెట్టింది అర్థాంగి.

కుర్చీలోంచి లేచి "ఇకపడుకోరా" అని పెద్దవాడితో అని, వంటింట్లోకల్పి పీట మీద పలికిలపడాడు శేషగిరి. అర్థాంగి వడ్డించిన అన్నం తింటున్నాడు. "ఈనాళ మా నాన్న ఉత్తరం వ్రాసారు," అని అతని కళ్ళల్లోకి చూచింది. ఏమైనా విరుద్ధభావాలు కనబడతాయేమోనని.

శేషగిరి ముందే కారణం ఊహించిఉండడంవల్ల "నీ దరహాసచంద్రికలని చూచే అనుకున్నా" అన్నాడు.

అర్థాంగి చిరుకోసంతో బుంగమూతి పెట్టి

"మీ రెప్పుడూ అలాగే అంటారు" అంది. ఆమె బుంగమూతి చూస్తుంటే పెండ్లియిన కొత్త రోజులు శేషగిరికి జ్ఞాపకం వచ్చాయి. వచ్చేది ఈ జీతం రాళ్ళే అయినా ఇంత సంతాపం లేదు. అగ్రతనూజుడు పుట్టేదాకా ఏం కుఖపడాడో అంతే. ఉన్నాడు ముంది ప్రాణం. ఓసారి గట్టిగానిట్టూర్చాడు. "ఏం మా వాళ్ళు ఉత్తరం వ్రాకారం లేనే అంతబాధగా ఉందా?"

"అల్లే అదికాదు క్రిమి చూడ వేడిగా ఉంది" అన్నాడు శేషగిరి. కాస్తేపాసి, "ఇంతకీ ఏం వ్రాశారేమిటి" అన్నాడు ఇక అడక్కపోలే బాగుండవని.

"ఏముంది, కృష్ణవేణి పుక్కురాలకి అందరం వస్తున్నాం. మళ్ళీ పుక్కురం నాటికి ఎవరలాగుంటామా తెలియదు గదా. ఈ వంకనన్నా మీరు కళ్ళపడతారు. ఒక్కసారి ఈ ఊరు రమ్మంటే అల్లుడుగారు పంపరు అని."

"ఉహూ" అని చెయిడుక్కుని లేచి

(కెసి-వ పేజీ చూడండి)

చల్లనైన, తెల్లని

బ్రైల్క్రీమ్ BRYLCREEM

బ్రైల్క్రీమ్ వాడి మీ కేశములను ఎక్కువ నిగనిగలాడుచు నలుపుగా ఉంచుకొనండి

- * బ్రైల్క్రీమ్ వాడే ముగ్గులపైనే పేదకున్న మునియ మీ కేశముల నహా నల్లదనమును, తళతళ మెరుపు కవనదేలాగ చేయును.
- * కుత్తమైన, తెల్లని బ్రైల్క్రీమ్ ప్రయోజనము కలదు. కేశములను వాడేది అది చుక్కల రావంతా మీ కేశములను కుత్తమగ చేరియు అర్ధగృత కరమగా నుంచును.
- * బ్రైల్క్రీమ్ కొద్దిగా రాపేటించిన రోలును! అందు వలన బొదుపు చేయవచ్చును. వేరే ఒక సిపాను కొని, మీకు మీరే నిర్ధారణ వరనుకొండి.

మరొక గుప్తే—ఈ ప్రయోగించిన రోలుయి ప్లైన్ బొంబ్, ఎక్కువ మెరుగైన, నల్లని కేశములకు ఉన్నది పొందేవాడు వాడే బ్రైల్క్రీమ్ వారును.

బహు ఉన్నతి పొందిన వారు వాడేది

బ్రైల్క్రీమ్

గ్రూప్ లేబరేటరీస్ ప్రైవేట్ లి.

జీవిత సత్యాలు

బుస్సు దిగేసరికి, పామాను అందుకునేందుకు పనికురవాడితో బాటు, ఇంకో యువకుడు కూడా వుండటం గమనించింది సుమిత్ర. గుడిసెబండిలో దిట్ట అమర్చుకుని, బోలులో కూర్చుని బండితోలుతున్న ఆయువకుణ్ణి చూసింది. పాలేరు బండివెనక నడుస్తున్నాడు—సుమిత్ర అడిగేవాటికి సమాధానాలిస్తూ, 'సల్లగావున్నా కళగల మొహం'

అనకుంది సుమిత్ర. మధ్యమధ్య ఆ యువకుడివేపు సుమిత్ర చూడటం గమనించి, పాలేరు

ఎమ్. జానకిరాజు

వాడు, "మన నాగభూమణం అమ్మాయి గోదూ" అన్నాడు, ఆ ఒక్కపేరు సుమిత్ర

కంతో తెలియచేస్తుం దన్నట్లుగా. సుమిత్ర కేమీ అంతుచిక్కపోయినా తలూపింది. ఇంటికి చేరగానే తండ్రిని, తల్లిని చూసిన సంతోషం — మళ్ళీ స్వప్నలానికి చేరిన సంతృప్తి—వీటితో రెండురోజులబాటు నాగభూమణం సంగతే గుర్తులేదు సుమిత్రకి. ఆనర్పుపరీక్ష వ్రాసిన చివరికొక్క సుమిత్రకి ఒక ముందాతనం అలవడింది.

ఇంటికి చేరగానే మర్నాడే "పిన్నీ, పాశం చెప్పవూ?" అంటూ తయారైంది కొంచెం దూరపు బంధువు మామయ్య — || ఏళ్ళికి. ప్రతిసెలవుల్లోనూ, సుమిత్ర పల్లెకి వెళ్ళడం — తనన్న నాలుగురోజుల బంధువుల పిల్లలలో చదువుకోవలసిన యీడువాళ్ళందరికీ పాఠాలు చెప్పడం మామయ్య. సుమిత్ర వచ్చేసిన మూడోనాడు పిల్లలు అన్నీ మర్చిపోతారు. మళ్ళీ సెలవులకి ప్రారంభం! అవే పుస్తకాలు, అవే గుడిసెలు.

కానీ యీమాట ప్రతి అట్టతో వున్న ఈ ఇంగ్లీషు ప్రైమరీ పుస్తకాన్ని కుతూహలంతో చూసింది సుమిత్ర. కేజీ తిప్పగానే కుదురైన అక్షరాలతో, ఇంగ్లీషులో

సీతచేరు, ఆపల్లవేరు వున్నది — ఒకటి, రెండు స్వల్పంగా తప్పవలె.

“ఎవరు రాకాకే సీతా యిది?” అన్నది — ఇక్కడ యింగ్లీషు వ్రాసేది ఎవరా అనుకుని. “నాగభూషణం మెట్రిక్యులేషను తప్పదుగా. ఇంగ్లీషు మాట్లాడుతాడు కూడాను.” అన్నది సీత. మెట్రిక్యులేషను అంటే పెద్ద చదువుకొండే లెఖ్కు మరి.

“మనింటా ఎందుకున్నాడు?” అన్నది సుమిత్ర ‘కాట్, రాట్, కళిత్’ చదువుతూ.

“వాళ్ళ నాన్న యిక్కడుంచి వెళ్ళాడు. పొలం పనులు చేర్చుకుంటూ, మళ్ళీ పరీక్షకి చదువుతాడుట. అసలు వాళ్ళు యిక్కడే యిలుకూడా కట్టుకుంటారట” అని చెప్పింది సీత. సీతకి అన్నీ వ్యవహారాలు తెలుసు. ఎవరి కొంతపాలం కవులుకిచ్చింది, వాళ్ళ వ్యవసాయం ఏసిలిలో వున్నది అన్నీ తెలుసు అపిల్లకి. ముదిమాటలు మాట్లాడుతుంది.

సుమిత్ర పలకమీద రాసియిచ్చిన యింగ్లీషుమాటలు దిద్దుకుంటూనే, నాగ భూషణం పుట్టుపూర్వోత్తరాలు, వాళ్ళ కుటుంబ వ్యవహారాలు అంతా చెప్పింది. మెట్రిక్యులేషనుపైన చదువు చెప్పించే బ్రామతలేదు నాగ భూషణం తిండికి. పూర్తిగా వ్యవసాయమీద బ్రతికే ఎత్తూ లేదు. “మనం” వున్నవాళ్ళం కాబట్టి ఏదో పొటకీ లోపంవుండదని యిక్కడుంచి వెళ్ళాడు. — ఇవీ సీత వాక్యాలు. “మన వాళ్ళబ్బాయే.” ఇది అతని ఆర త. నాగ భూషణంస్థితి అర్థమైంది సుమిత్రకి. డి. హెచ్. లారెన్సు వ్రాసిన నవలకి తలుకోలేక అవస్థపడుతూవున్న సుమిత్రకి, నాగ భూషణాన్ని గురించిన ఆలోచన కొంత తేరపియిచ్చింది.

* * *

బ్రాదున్న పదకొండింటికి తిండికి కాలేజీ వికేసులు చెబుతోంది సుమిత్ర. నాగ భూషణం అప్పుడే వచ్చిపట్టుగా వున్నాడు తెలవారు రూముననగా పొలానికి వెళ్ళి. “ఏం నాగభూషణం! ఎందుకా వచ్చింది పని?” అని పలుకరించారు సుమిత్ర తిండి పరంధామయ్యగారు.

“తొమ్మిదిబళ్ళు — తొలామండీ.” అని తల వంచుకుని అరుగుమీద కూర్చున్నాడు నాగ భూషణం.

“చిట్టితల్లీ, ఓవల్లిన్ త్రాగలేదేం యివాళ్ళకి?” అంటూ సుమిత్రతల్లి వెండిగాను పట్టుకొచ్చింది. గ్లాసు అందుకుని నోట్లో పెట్టుకోబోతూ నాగభూషణం వంకచూసి చుటుక్కున అగింది సుమిత్ర.

పరంధామయ్యగారు యిది ఘోషారు. ఆయన పకపకవెచ్చి, “ఏంతల్లీ? నాగభూషణం లాంటివాడికి యిల్లాటివి డజనైనా చాల తక్కువ. కచ్చపడి పనిచేసేవాళ్ళకు చుద్దన్నం

మేలుచేసినట్లుగా మ రే దీ చేయదన్నా.” అన్నాడు.

నాగభూషణం తలెత్తి సుమిత్రవంకచూసి వెంటనే దించుకుని, సిగ్గుపడుతూ నవ్వాడు. అతని ను దుటి నిండా చెమట; కణతలు ఎర్రగా వున్నాయి.

“రారా అబ్బాయి, వడించాను,” అంటూ కేకపెట్టింది సుమిత్ర నాయనమ్మ. సుమిత్ర, సీతకూడా మొగవాళ్ళతోనే భోజనాల్లో కూర్చున్నారు. ఒకళ్ళిద్దరు బంధువులు, నాగ భూషణం వున్నారు అదేపం క్రిలో. సుమిత్ర బామ్మ ఆదరణకు పెట్టింది చేరు.

ఇంకొస్తే నేయవేయవా? పేసుకోరా పిచ్చి నాయనా, పాటుపడేవాడివి” అంటూ లాలనగా ప్రేమగా ఆ అగ్రేతుడికి ఆవిడ భోజనం పెట్టడం చూస్తే, సుమిత్రలో ఏదో ఆర్ధ్రత కలిగింది.

భోజనం చేసిన గంటకల్లా పనికి వెళ్ళి పోయాడు నాగభూషణం. వరండాలో పడక్కుర్చీలో కూర్చుని జీడిపప్పులు తింటున్న సుమిత్రకి దూరంగా పొలంలో కనిపిస్తున్నాడు అతను. గోగునార కాబోలు తీసున్నాడు. ఎప్పుడో తను ఆ ప్రాంతాలకు వెళ్ళి, ఆవాసానికి దోకొచ్చి వెనక్కి వచ్చేసి నట్లు జ్ఞాపకం సుమిత్రకి. కానీ అతను పని చేస్తున్నాడు. పాపం! అనుకుంది. తను ఆ వయస్సుకే హాయిగా ఇంటురు చదువుతూ అలారుముద్దుగా పెరుగుతోంది. నా అనే వాళ్ళు దగ్గర లేకపోయినా, వళ్ళవంచి, బాధ్యత స్వీకరించి పనిచేస్తున్నాడు పాపం! సుమిత్ర తల్లి, తిండి ప్రత్యేకం పట్టించుకోరు అతన్ని గురించి. పెట్టే తిండికి చేసే చాకిరికి సరిపోతుందా అని లెఖ్కుకేటే వాళ్ళు కూడా వున్నారు తన దగ్గరబంధువుల్లో.

“చుక్కలా వున్నాడు, అరకేరు తింటాడు” అని సీత తన స్నేహితులతో అంటుంటే విన్నది సుమిత్ర. ఒక్కబామ్మ తప్ప మరెవరూ ప్రత్యేకం ఆదరించి,

‘అయ్యో నాయనా’ అనరు. ఎవరితోనైనా ఆవిడ అల్లాగే ఆప్యాయంగా మాట్లాడుతుంది.

“పాపం! ఈవయస్సులోనే యిల్లా...” నిద్ర మంచుకొచ్చి ఆవలించింది సుమిత్ర.

* * *

మూడు నాలుగు రోజులకి కొంచెం నోరెత్తి మాట్లాడం మొదలుపెట్టాడు నాగ భూషణం సుమిత్రతో. ‘ఏమండీ మంచిని లిస్తారూ’ అనో, ‘కలం యిస్తారూ’ అనో పలుకరించేవాడు. అతను వ్రాస్తుంటే దీక్షగా చూస్తుండేది సుమిత్ర. కరుణ నిండి వుండేది ఆమె చూపుల్లో. ఒకటి రెండు సార్లు నాగభూషణం ఆచూపుని చూశాడు. మొదట్లో సిగ్గుపడుతూ, ఆతర్వాత తమాషాగా నవ్వుడం ప్రారంభించాడు.

సుమిత్ర తనవంక చూస్తున్న సంగతి ఎరుగున్నట్లుగా వుండేది అతని ప్రవర్తన. తమాషాగా తల ఎగరేయడం, జాట్లు వెనక్కి త్రోసుకోవడం, గుండీలు సరిచేసుకోవడం — చూచారే! సుమిత్ర పక్కకి తిరిగి నవ్వుకునేది. కుర్రాడు — చేష్టలు ఎక్కడికి పోతాయి! అనుకునేది.

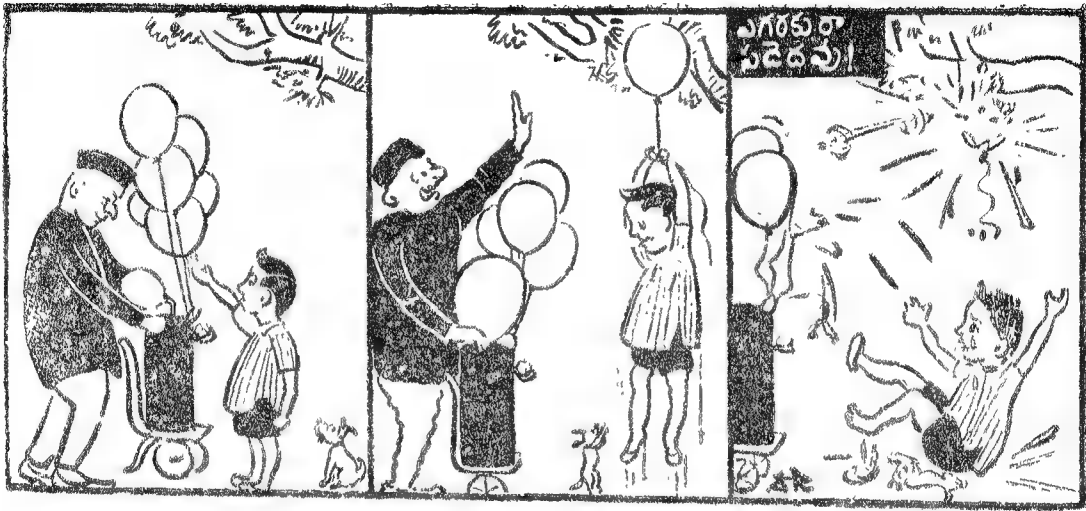
వేసవికాలందొడ్డో మలైఅంటు ఆవిడు పూర్తిగా ఎండిపోయింది. సుమిత్రకి నాయంత్రంకాగానే మలైల వాసనమొదటి మనస్సుపోయేది. తెలని మలైమొగలు కావాలని కోరిక — రెండుమెళ్ళదూరం పోవాలి వాటికోసం. బిడకోరికలు చెలిస్తారు ఆమె తలదండ్రులు. అడిగిందే తడవు అన్నీ వస్తాయి.

మలైలు, ఆ సౌరభం, ఆ చల్లదనం తనకు కావాలని — నాయంకాలాల్లో వాసనని చూస్తూ, ఏదో తీయని వేదనను కలిగించుకోవాలని — అదో ఆరాటం. ఇవన్నీ చెప్పుకోరు సుమిత్ర. ఏనైనా సరుకులు కావాలని పక్కగ్రామాలకి పారేరు పోతుంటే రెండుమాట్లు పూలసంగతి చెప్పింది. పెసలు, కందులు కేర్లతోసహా జ్ఞాపకమున్నట్లుగా

రవి టాయిలెట్ సోప్ అందమును, వర్చస్సును రవి గ్లిసరీన్ సోప్: — అన్ని కాలముల్లో, ముఖ్యంగా వేసవికాలములో వాడదగినది. శరీరమును మృదువుగను, కాంతిగను ఉంచును. రవి వెజిటబుల్ హేరాయిల్: శిరోజములను విస్తారంగా పెంపొందించును. దానిదక్కని సున్నితమైన సువాసన అందరికీ ఆనందము కలుగజేయును.

రవి ప్లో: ముఖవర్చస్సును కాపాడి, విలాసమును పెంపొందించును. పోర్టిఫైజ్: ది మ్యాస్టర్ & కంపెనీ, 10, వైద్యనాథ మొదలిదిగి, తండియా రోడ్డు, మద్రాసు-21.

★ జీవిత సత్యాలు ★

వీటిసంగతి జ్ఞాపకంవుండదు వాళ్ళకి.

నాగభూషణం వెదురున్నాడు ఒకసారి నెచ్చాలతోసం. వెదుతూ వెదుతూ వరండా లోకి తొంగిచూసి నవ్వాడు. “మల్లెపూలు తీసుకువస్తావా నాగభూషణం?” అనుకో కుండానే అడిగింది సుమిత్ర. చిన్నవాడు కాబట్టి ‘మల్లె’ అనవచ్చునని వాళ్ళనాయ నమ్మకం చెప్పింది. తలవూపి వెళ్ళాడు నాగ భూషణం—

సాయంకాలం వీచే పిల్లగాలులు పెను గాలులై, చిన్న చినుకులు పెద్దవై కుంభ వర్షం—ప్రొద్దుపోయేవరకు కురిసింది.

దోవ అంతా బాగుండదు. తాటితోపులు, దట్టంగా చెట్లు మామూలుగానే చిమ్మచీక టిగా వుంటుంది. ఈ వానలో = దోవ చాలా ప్రమాదకరం. నాగభూషణం రాతే దని ఆరాటపడ్డారు యింట్లోవాళ్ళు. పాపం నాగభూషణం తడిసిపోతాడేమో, యీ చీకట్లో, వరంలో ఏమైపోతాడో—తెల్ల వారి వచ్చిసా బాగుండుననుకుంది సుమిత్ర.

అందరూ భోజనాలు చేసేశారు—ఇంక నాగభూషణం రాడని నిశ్చయించుకుని. 11 గంటలకి వచ్చాడు నాగభూషణం. బట లన్నీ తడిసుందట. పాలేరు కూరలసంచి పట్టుకుని వణుకుతున్నాడు. నెచ్చాలుమాత్రం కొట్టోనే వుంచినట్లుంటుంది. సుమిత్రకి కళ్ళు జలదరించింది యీ చిమ్మచీకట్లో ఎల్లా వచ్చారు వీళ్ళని.

కూరలన్నీ క్రింద గుమ్మరించి, వాటి లోంచి ఏరి, ఒక పెద్దపొటం అందించాడు సుమిత్రచేతికి నాగభూషణం. చల్లగా, యగాల్తగావున్న అతని వ్రేళ్ళు తగిలాయి ఆమెకి. ఒక్క జలదరింపు! మల్లెపూలు!

గుప్పన వాసనవేసింది. తెల్లగా, చల్లగా వున్న పూలు!

“మల్లెపూలు తెచ్చావా?” మృదువుగా వుంది సుమిత్ర కంఠం. నాగభూషణం నవ్వాడు. ఆ చూపు, నవ్వు, అతని స్వర్గ- ఏమిటో—తెల్లని = మల్లెలు సుమిత్ర మన స్సుకి దాపుగాపోయి, ఆమె అనుకున్న కల తలు కలిగించ నేలేదు ఆ రాత్రి. ఏదో చిన్న జీర, అపశ్రుతి!

* * *

సుమిత్ర రిజల్టు వచ్చాయి. ఫస్ట్ క్రాసులో ప్యాస్ అయింది. ఇంక పై దేశాలకు పోవడమా, ఉద్యోగం చేయడమా—అన్నీ సమస్యలు వర్చిస్తున్నారు తల్లిదండ్రులు. ఇంట్లో విశ్రాంతిగానేవున్నా సుమిత్రకి మాత్రం ఏదో గందరగోళంగా వున్నది వాతావరణం.

నాగభూషణం చదవ్వుంటిన్నా, ప్రాదె క్కినతర్వాత యింటికి కొచ్చి సుమిత్ర పిన్నితోపాటు = కాఫీ త్రాగుతున్నాడని, పొలానికికూడా ఇల్లూ చూక్కా వేసుకు వెదురున్నాడని—పీత గడగడ చెప్పేస్తోంది మిగురాలితో. సుమిత్రకి అన్నీ వివరడు తున్నాయి. కుర్రాళ్ళకి ఏదో చిన్న సర దాలు వుంటాయి. తను మామండగా, ఏదో చేయాలని ఆ రాట పడు తున్నాడు = కుర్రాడు. అందులో సందేహంలేదు. తనని ఆకర్షించాలని—

గులాబిరేకులాంటి ఎర్రని పెదవులు మెల్లిగా విచ్చుకుని, ఆ మల్లె మొగ్గలు కొంచెం కవచేలా నవ్వుకుంది సుమిత్ర. ఇల్లాంటి వుపమానాలన్నీ అద్దం ముందు నిల్చున్నప్పుడు జ్ఞాపకం రాకతప్పవు సుమి

త్ర—ఆమె పెదవులు, పలువరస— అలాంటివే మరి. నిగనిగలాడే తన చేతులని, లేస్తలాబిలాగా, కొంచెం కందినటుగా మెరిసిపోయే తన చేళ్ళే కొసలని చూసుకుని అనుకుంటుంది సుమిత్ర—మా వాళ్ళు సుకు మావంగా పెంచారు నన్ను అని.

కుర్రాళ్ళకి ఒకానొక వయస్సులో అంద మైన అడ్డపిలలంటే ఒక వింత ఆకర్షణ వుంటుందని సుమిత్ర అనుకునేది. అది ఒక కుతూహలం! కేవలం పసితనం అనుకునేది సుమిత్ర. నాగభూషణం వయస్సు పద్దెనిమి దేళ్ళు మించదు. ఇతన్ని చూశాక తన అభి ప్రాయాన్ని బలపఱచుకున్నది ఆమె.

కానీ—ఎందుకో ఆ సందర్భం గానే వున్నది అతని ప్రవర్తన.

ఏదో పిండివంటచేయడం మొదలు పెట్టింది సుమిత్ర ఒక మధ్యాహ్నం. జీడి పప్పులు, నెయ్యి అన్నీ విరివిగా ఖర్చుచేసి, తినుబండారం తయారుచేసింది. అందరూ తిన్నారు—బాగున్న దన్నారు. సుమిత్రకి తినాలని పిండ లేదు. ఆ పెగ మంచిలేచి, ముఖం కడుక్కుని వెళ్ళి పడు కుంది. వెనకాల పద్దుబాట్లన్నీ తల్లి చేసుకుంది. అలిసిపోయిందేమో మంచిని ద్రవట్టింది సుమిత్రకి. సాయంకాలం చల్లబడిన తర్వాత లేచింది. ప్యానం చేసివచ్చి, తల దువ్వు కుంటుంటే నాగభూషణం వచ్చాడు.

చటుక్కున జ్ఞాపకం వచ్చి, “అమ్మా, నాగభూషణానికి మిఠాయి పెట్టవే” అన్నది సుమిత్ర.

“మల్లె కూడా తింటావా?” అన్నది సుమిత్ర తల్లి లోపల్నుంచే.

“అలా” అని జడ అల్లుకోవడం మొదలు పెట్టింది.

“మీరు చేసి, మీరే తినకపోవడం మేమిటి?” అన్నాడు నాగభూషణం.

సుమిత్ర చిలిపిగా నవ్వింది. “నీకోసమే

ఆగాను"-తనల్లా అనడం సమంజసం కాదని వెంటనే తోచింది. అతనిముఖం ఎర్రబడడం, తన ముంగురులని, చెంపలని అతను మరీ పరీక్షగా చూడడం అన్నీ గమనించింది సుమిత్ర వీదో పనున్నట్లు అవతలి గదిలోకి వెళ్ళింది ఆమె. నాగభూషణం మితాయిని పొగడటం విన్నది సుమిత్ర.

చీకటి పడే వేళ మళ్ళీ మల్లె పూలు వచ్చాయి సుమిత్రకోసం. ఆమె మనస్సు బాగుండలేదు. ఏమిటిదంతా? ఏమైనా వెలి తనమా అతనికి అనుకున్నది సుమిత్ర.

తన వయస్సు ఇరవై రెండు. అతని వయస్సు మహావేళే పద్దనిమిది! అతనికి పాఠాలు చెప్పగలిగేంత చదువు చదువు కున్నది తను! అతను పెద్ద అందమైనవాడు కాదు; తన అతని పొడవల బిడ్డ. ఎందుకీల్లా ప్రవర్తనన్నాడు-యితను? కొంచెం అహంకారం అతని స్వభావంలో ఎందుకనో?

తెలియనితనం కాదని సుమిత్ర గ్రహించు కుంది. ప్రయత్నిస్తూ వూర్యకంగా నాగభూషణం అలా ప్రవర్తనన్నాడు. ఏమి ఆశించి యిల్లా చేసున్నాడు? పూర్తిగా అతన్ని నిర్లక్ష్యం చేసే క్రమేందు సుమిత్రకి. తెరలాగా అతని ఛాయ వస్తోంది ఆలోచనలోకి.

బాగా చీకటి వుండగానే లేచి, స్నానం చేసింది సుమిత్ర. ఆకుపచ్చ చీర కట్టుకుని, జుట్టు అరబెట్టుకుంటూ కోరడి దాటి వెళ్ళింది. పదార్థాలు చదువుకుంటూ వెళ్ళి చెరువుగట్టున బండమీద కూర్చున్నది. ప్రకృతి అంతా నిశ్శబ్దంగా వున్నది.

చెరువులో చప్పడై ఉలిక్కి పడింది సుమిత్ర. నాగభూషణం కావడే వేసుకొని వచ్చాడు. బిందె మంచుతూ తనవంకే చూస్తున్నాడు. అతని చూపులోనే వున్నది వీదో అహంభావం-సుమిత్రకి మనస్సు బాగుండలేదు. వీదా విరూపంగా అనిపించి వేరవేపు చూపు మరల్చింది ఆమె.

కొవిడి క్రింద పడేసిన చప్పడైంది. అడుగుల చప్పడు తన దావుకు వచ్చి, తన వెనక ఆగినట్లు విన్నది సుమిత్ర.

చటుక్కున వెనక్కి తిరిగి, "ఏం కావాలి?" అన్నది.

"ఏమీ అక్కర్లేదు." అతను ఖంగారు పడలేదు ఆమె ప్రశ్నికు. ముందుకి వచ్చి, బండ ప్రక్కనే గడ్డిమీద కూర్చున్నాడు.

"చాలా అందమైన వారు మీరు." సుమిత్ర చటుక్కున కాళ్ళు అవతలికి తీసుకుంది. ఓహో! అనుకుని మనస్సులో, లేని బాంబాలనం తెచ్చుకుంది.

"ఎరే ఏమిటి?" అన్నది.

"మీరంటే యిద్దం నాకు." తెల్లగా మొగలిరేకులాగా వున్న సుమిత్రపాదం

కొంచెం కదిలింది. చటుక్కున వంగి, చేతులతో ఆ పాదం పట్టుకుని ముద్దుపెట్టుకున్నాడు నాగభూషణం.

"ఛీ!" లేచి నిల్చున్నది. అతని మాటలు వినలేదు, అతని వంక చూడలేదు. అర్థం కాని చీకాకుతో, అసహ్యంతో వినవిన నడిచి యింట్లోకి వెళ్ళిపోయింది సుమిత్ర.

తన పాదంమీద అతని మొద్దుబారిన చేతుల స్పర్శ తో జంతా తెలుస్తూనే వున్నది. ఎన్నిసార్లు కడుక్కుంది సుమిత్ర ఆ కాలుని.

నాగభూషణం ప్రవర్తనతో ఎక్కువ తోజాలు చీకాకు పడనఖ్యల్లేకుండా సుమిత్ర ఆ మరునాడే పట్నం వెళ్ళిపోయింది. నాగభూషణం ఆమె స్మృతి పథంలోంచి మెల్లిగా తొలగిపోయాడు.

* * *

ఆనర్పు ప్యాసైన సుమిత్ర ఉద్యోగమూ చేయలేదు, విదేశ యాత్రకూ వెళ్లేదు. ఒక భావుకుని ఆదర్శగృహిణిగా నిర్వహించింది.

ఒక రాత్రి, నీలంధీపంకాంతలో సోఫాలో కూర్చుని చదువుకుంటోంది సుమిత్ర. కాళ్ళ పైకి ముడిచిపెట్టుకుని, వెచ్చగా కూర్చుంది. ఆమె భర్త ఆ సోఫాలోనే రెండో మూలకి కూర్చుని వీదో వ్రాసుకుంటున్నాడు.

"ఏం సుమిత్ర! చలి వేస్తోందా?" అంటూ నవ్వాడతను ఆమె కూర్చున్న తీరు చూసి.

"ఊ. కాళ్ళుకూడా చలబడుతుంటే."

"ఏదీ చూడని" అంటూ పక్కకి వంగి, ఆమె తెలటిపాదాల్ని చేతితో స్పృశించి, ఆమె అరికేట్లోపే చటుక్కున ముద్దు పెట్టుకున్నాడు.

సుమిత్ర వారింబింది. రెండు సంవత్సరాలనాటి స్మృతులు, సంఘటనలు మనసులో గిరుక్కున తిరిగాయి. అనుకోకుండానే అన్నీ చెప్పింది భర్తకి ఆమె. అలాగ అన్ని విషయాలు ఆమె చేతి చెప్పించే నేర్పు వున్నది అతనికి మరి.

ఒక్కొక్క సంఘటనే మెల్లిగా జాపకం చేసుకుంటూ చెప్పింది సుమిత్ర: "నేను చూపించిన దయని అపార్థం చేసుకున్నాడు అతను. కాకపోయినా నా వయస్సుతో కూడా నిమిత్తం లేకపోయింది అతనికి. అతను అందగాడుకాదు, చదువుకున్నవాడుకాదు. అనికి అన్ని విధాలు అధికురాలిని నేను. ఏమిటో మరి ఆ పిచ్చితనం? వయస్సు, విద్య రూపం, అర్థం ఏమీ అడుంలేకు అతనికి. తన అంతస్తు సంగతేనా చూసుకున్నాడు కాదు" సాలో చనగా లేటువంక చూస్తూ కూర్చున్నది సుమిత్ర.

"అలా ఎల్లాగ ప్రవర్తించగలిగాడండీ అతను? ఏమి ఆశించి, అనుకుని అల్లాచేశాడు?" అన్నది భర్త వేపు చూస్తూ సుమిత్ర.

అతను నవ్వి లేచి నుంచున్నాడు. ఆమె ఎదురుగావచ్చి, జుగ్గించి నిట్టికవేశాడు.

"ఏమీ అనుకోనక్కరలేదు, ఆశించనక్కర్లేదు. పిచ్చిపిల్లా, అతను మొగవాడు, నవ్వు ఆడదానిపి-మిగిలిన విషయాలు నిమిత్త మాత్రాలు!"

అది ఎల్లాగ సాధ్యమౌతుందా అని రాత్రంతా ఆశ్చర్యపోయింది సుమిత్ర. కానీ అదికూడా ప్రపంచంలోని మూలసత్యాలలో ఒకటేమాననుకుని, అర్థంలేని నవ్వు నవ్వి, పడుకుని నిద్రపోయింది. ★

పూవు మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

నీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోతున్నదిన్నీ, నీ సరియైన దర్శనమగుంచున్నీ నీవు తెలుసుకొనగోరినట్లయితే ఒక బోన్సు కార్డుపైన నీకు యిష్టమగు ఒక పుష్పము పేరున్నూ, నీవు వ్రాయలేది, వేళ వివరములున్నూ, నీ సరియైన చిరువామాయున్నూ వెంటనే వ్రాసి పంపుము.

శ్రోతృత్వ శాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుఱించి, నీవు కార్డువ్రాసిన తేదీలకాయతు 12 మాసములలోను నీయొక్క అదృష్టము, లాభపష్టములు, శీవితమార్గము, ఏ వ్యవహారములో నీకు జయము కలుగునో, నీ ఉద్యోగం విషయంలో మంచిచెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, పరిచేతగమనము, తీర్మానాత్రులు, వివాహము, స్త్రీసుఖము, సంతానము, నిధినిక్షేపములు, లాభరీ, ఆకస్మాత్తదవ్యలాభము మొదలగు వానినిగురించి స్పష్టముగా మాసవారీగా వ్రాసి రు. 1-4-0 లకు మాత్రము వి. పి. గా పంపగలము. (వి. పి. చార్జీలు ప్రత్యేకం) దుచ్చగివారు తమయినా వున్న యెడల కాంతిచేయు విధానంకూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీపత్ర పంపబడును. మేము పంపిన భోగట్లా మీకు తృప్తిగా నుండనియెడల పైకము వాపసు చేయబడును. ఒకసారి పరీక్షించి చూడుడు. మీ అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Pt. DevDutt Shastri, Raj Jyotishi (WP-13) Jullundur City.

అమిత సౌందర్యము కొరకు

మీ చర్మమును యౌవనంగాను, ఉల్లాసితంగాను -
పరిశుభ్రంగాను, మనోహరంగాను ఉంచుకొనుదు. సంవత్సరంతమున్ను మనోహరమైన సహజ సౌందర్యమును
పొందిగా పొందుదు. "హేజ్‌లైన్ స్నో" మీ
చర్మమును చల్లగాను, కాంతివంతముగాను,
సుందరముగా నొనర్చును. ఇది చొర-నిరోధక
వీలుతో స్పాక్ చేయబడి వచ్చుచున్నది.

"HAZELINE" SNOW

(TRADE MARK)

"హేజ్‌లైన్ స్నో" (ట్రెడ్ మార్కు)

బ్లెండ్ వెల్ కమ్ ల్ పా డ్ క్లె

పాఠశాల

గృహమీద కూర్చుని కమలమ్మ, చెల్లెలు వరలక్ష్మికి జాట్లు చిక్కుతీస్తోంది.

“తల ఒకరిచేత దువ్వించుకొని ఎన్నాళ్ళయిందో! ఇల్లా ఎప్పుడో పుట్టింటికి వచ్చినప్పుడు తప్ప, ఏదో తల గబగబా బరుక్కోవడమేగాని, ఎప్పుడూ సరిగా దువ్వకున్నదేలేదు. ఇప్పుడు నువ్వు తల దువ్వకుంటే నిద్రవస్తోందే అక్కా!” అంది చెల్లెలు వరలక్ష్మి. “కాదులే పాపం! సంతోషించేసేందుకు కనక ఏం పెద్దదిక్కు ఉండే! ఇద్దరం చోర ఊళ్ళోనూ అయిపోయాం. ఎప్పుడో ఇల్లా ఏటికోసారి కలుసుకుంటాం” అంది ప్రేమగా అక్క కమలమ్మ. లోపల వంటింట్లోంచి తల్లి జానకమ్మ గిన్నెలు, బిందెలు సవరిస్తోన్న చప్పుడు వినిపిస్తోంది.

“పాపం! అమ్మ ఒక్క రీ చేసుకోవడం. మనం చేసిపెడదామన్నా ఎప్పుడూ మన ఇల్లకే రాదాయే. ఊరి అభిమానం. ఇక్కడ ఉన్నప్పుడైనా కాస్త మనం సాయం చెయ్యాలే పాపం” అంది కమలమ్మ.

“మీ పనులు మీరు చేసుకుంటే చాలు, నేను ధన్యురాలిని. నాకేమీ చేసిపెట్టనక్కర్లేదు” అంది తల్లి జానకమ్మ వంటింట్లోంచి నడవలొకే వస్తూ.

వరలక్ష్మి నవ్వి ఊరుకుంది. కమలమ్మ తిరిగి తల చిక్కుతీయడంలో మురిగి పోయింది. దొడ్లోంచి చెంబులూ, గాసులు తోమి తెచ్చి దొడ్డి అరుగు మీద పెట్టింది పని మనిషి అప్పలమ్మ. “అమ్మగారూ! మరికొంచెం చింతపండు కెయ్యింపడమ్మా. యేసిందంతా ఈ పాతి చెంబుకే సరిపోయింది” అంది అప్పలమ్మ.

అప్రయత్నంగా కమలమ్మ, వరలక్ష్మి ఇద్దరూ ఒకేసారి ఆ చెంబుకేసి చూశారు.

“అటకమీంచి రీయించిందిలాగుంది నా చెంబుని” అంది వరలక్ష్మి. “చెంబుకేసి ఆప్రయత్నంగా చూస్తూ, కమలమ్మ ముఖంలో నవ్వు మాయమైంది.

“అదేమిటే! అది నా చెంబు కాదుటే! మరిచిపోయినట్లున్నావ్. చిన్నప్పుడు తీర్థంలో కొనుక్కున్నాను” అంది కమలమ్మ. “ఏమో! నాన్నగారు నాకు ఎప్పుడూ కొన్నారోగాని, ఎప్పుడూ ఆ చెంబుతోనే మంచినీళ్లు తాగేదాన్ని,” అంది వరలక్ష్మి.

“అఁ! ని మొఖం! అది ఇంకో చెంబు. దీనితో ఎప్పుడూ నేనే తాగేదాన్ని మంచి నీళ్లు. అమ్మ నన్ను తప్ప, ఇంకెవరినీ ఆ చెంబు మట్టుకోనిచ్చేదికాదు.” అంది కమలమ్మ ఒక్కరవ్వ విసురుగా.

“చాలాల్లా! ఆ చెంబు నాదే. క్రితం సారి వల్లిప్పడు సామాన్లలో పుట్టుకోడం మర్చిపోయాను. ఈసారేనా పట్టుకోల్సింది. చెంబు చాలా అవసరంగా ఉందో అంది వరలక్ష్మి దూకుడుగా.

“మంచిదానివే! నాన్నగారు నా కోసం ప్రశ్నకంగా పోతపోయించి చెయించారు దీన్ని. అది నాదే” అంది కమలమ్మ, తన తీర్థంలో కొన్నట్లు చెప్పినమాట మర్చిపోయి.

“అబ్బా! తల అంత గంభీరమవుతావేమో తల మండిపోయింది.” అని తల బంధగా చేత్తోపట్టుకుంటూ అంది వరలక్ష్మి.

పాలగుమ్మ సుమతి

“ఏమిట్రోయ్! ఏదో ఘర్షణ పడుతున్నట్లున్నాను” అంది జానకమ్మ వంటింట్లోంచి వస్తూ.

వరలక్ష్మి అందుకుంది ‘అదికాదే అమ్మా, ఆ చెంబు నాది కాదు అంటోంది, నే నెక్కడ పట్టికల్పిపోతానో అని.’

‘అదేం మాట! బాగానే ఉంది. నీ చెంబు అయితే నువ్వు పట్టికల్పడానికే? అది నాన్నగారు నాకు కొనిపెట్టారు అని చెప్పుకున్నాను, అంతే’ అంది కమలమ్మ.

‘అసినీ. ఈ చెంబు కోసంటే ఈ గోడక అంతానూ, ఎవరేనా పట్టుకల్పిస్తున్నావో అంది జానకమ్మ.

‘నే పట్టుకడతా నంటేనే, ఇంత ఏడుపు ఎవరికైనా? ఇన్నాళ్లూ అటకమీదపడిఉంటే ఎవరికి అక్కర్లేక పోయింది.’ అంది గోడతో వరలక్ష్మి.

‘ఇంతకీ ఏడుపులు, పెడబొబ్బలూ ఎందుకు? అయినకొడికి కాపరాని కంఠమా కొరిసామాను నేనేకదా కొనిపించుకున్నాను? ఏదో పొరచెంతేకదా, వట్లు కెడదామని అటకమీదనుంచి దింటే, ఈ రాద్ధాంత మంతానూ! అది ఉక్రోమంగా కమలమ్మ.

“అ! అ! తమ కాపరానికి ఇంట్లో ఉన్న దుక్కలాంటి సమానంత తల్లిండుకు కల్పిపోతే, ఏదో నా ముఖాన్ని నాలుగు దొప్పలుకొని పారవయ్యవలసి వచ్చింది” అంది సాగిస్తూ వరలక్ష్మి.

“బాగుండ్రా వరద! ఎవరి కల్లా వీలొ అలా ఇచ్చాము. దానికంటే రాద్ధాంతం ఎందుకు” అంది జానకమ్మ ఏం చెప్పాలో తెలియక.

“అదేమిటి. కందకి లేనిదురద బచ్చరికన్నట్లు కొని ఇచ్చినవారు ఒకరైతే దుఃఖపడేది ఇంకోకరు. అసలు నేను మాడా వచ్చినప్పుడల్లా అటక ఎక్కడ చీలికందిన సామానంతో పట్టుకుపోసుంటే, ఈమటలు రాకే నే పోను” అంది వరలక్ష్మి.

“మాళాహ! మాళాహ! ఏడుపు ఎవరికే! ఇప్పుడు చూడవే అమ్మా. పచ్చడి పెట్టుకు

లల్లారాం ఆండ్ కోంపెనీ

(స్థాపితము 1928.)

ఎన్నో సంవత్సరాలుగా మన్నికను, నాణ్యతను, సరిసమైన ధరలను ప్రసిద్ధి చెందిన

* ఇనుప పెట్టెలు * ఉక్కు బీరువాలు * క్యాషు బాక్సులు

లల్లారాం ఆండ్ కో,

వెలగి లేదవారి పీఠి, విజయవాడ - 1.

క్రా. దో. హా. పో. ము. వి. పి. మా. కె. డి. రు. గా.

NVKR., VJA మద్రాసు (బాం. చి: 2/156, క్రా. డి. 2, మద్రాసు-1.

పాత చెంబు

నేందుకు ఏమీ లేదని మొన్న వచ్చి నప్పుడు కాచిపట్టుకొన్నాను, కాదులే! అందుకు ఈ కుక్కంతానూ. ఈసారి వచ్చినప్పుడు అది తీసుకొచ్చి మొహాన్న కొట్టేస్తాను. నాకేం అక్కలేదు. మేమే కొనుక్కోగలం. నవ్వే పట్టుకొన్నామన్న అంది ఉడుకు మోతు తినంగా కమలమ్మ.

“అక్కడికి మేమే కొనుక్కోలేముకదా పాపం! మామీద దయతలవ నక్కరలేదులే. ఆరాచిప్పు నవ్వే ఉంచుకో పాపం” అంది వరలక్ష్మి. తిరిగి ఆమాటే సాగిస్తూ కమలమ్మ అందుకుంది.

“నవ్వే ఉంచుకోపాపం! ఉంచుకో మనేందుకు, వద్దనేందుకు ఈయింట్లో తను పెర్మిషన్ ఎవరికీ అవసరంలేదులే” అంది కమలమ్మ. తల చిక్కుతూ రిగా తియ్యకుండానే దువ్వన్న అక్కడే పడేసిలేస్తూ.

“అవునవును, నేను, నా ముహం ఇక్కడెవరికీ అక్కలేదు. మీరంతా ఒకటి. నేనే పరాయిదాన్ని. రాక రాక ఇన్నాళ్ళకు పుట్టింటికనివ నే, ఎవరిసామ్యా పెట్టేసినట్లు ఏడవడం. నేనేం గతిలేకరాలేదులే. పడి తినేదీదో మీరే పడితినవచ్చు” అంది ఏడుపు ముఖంతో వరలక్ష్మి.

“అస్తమానం ఏడుతూ, ఏడుతూ అంటూ వేమిటే, చిన్న అంతరం, పెద్దంతరం లేకుండా” అని గద్దించింది జానకమ్మ.

“అవును, నేను రావడమే పూరపాటయింది. ఇక్కడకొచ్చి మీ ఎన్నో అన్నీ తినేసున్నాను తిండిలేక. నేను లేపు ప్రాద్దున రైలులో వెళ్ళిపోతాను. ఇంక ఇక్కడ ఒక్కరోజు ఉండను. నవ్వే ఎప్పుడే నావచ్చి అక్కడఉండు నాలుగురోజుల పాటు. పండక్కు నాకోసం కొన్న చీరాలను గియింపునవచ్చిన వాళ్ళకి ఇచ్చే సయ్య” అంది గబగబా జడ అల్లేసుకుంటూ వరలక్ష్మి.

“నేనుమాత్రం ఈయింట్లో ఒక్కక్షణం ఉంటానా ఏమిటి? చూడవే అమ్మా; ఆనక నన్నేమీ అనవద్దు. లేపు ప్రాద్దున్న ఖను బస్ కి నేపోతాను” అంది విసురుగా లోపలికి పోతూ కమలమ్మ.

“ఇదేం ఖర్చుమ్రా? పండక్కి ఉండి కుండానే వచ్చింటు బ్రా? అయ్యో, మీ అత్తారువాళ్ళు ఏమనుకుంటారే! మీ అత్తగారు ఆసలే తిప్పలుపట్టే మనిషి. ఏదో అక్కచెల్లెలు మాటామాటా అనుకున్నారనుకోరు. నామీద పడతారు. కమలం! నామాట వినవే” అని జానకమ్మ బ్రతిమాలుతోన్న కొద్ది కమలమ్మ బిగిసిపోయింది.

“ఒసేవే చిన్నదానవే. కాస్త నా మాట వినవే...” అని బ్రతిమాలించుకొన్న వరలక్ష్మి కూడా తనేం తక్కువ అన్నట్లు అసలు నేను భోజనమే చెయ్యనని మంచం ఎక్కి ముసుగు పెట్టింది. కంచందగ్గర కూర్చున్న కమలమ్మ తనకి తలనొప్పిగా ఉందని లేచిపోయింది. ఉమారునుంటూ జానకమ్మ చెంగుపరచుకొని నడవలో నడుంనాల్సింది.

ఇంతగాడవకే కారణం అయిన చెంబు మాత్రం పదలం చింతిపందూ తనమీద అరిగ దీయించుకోడంవల్ల, చీకట్లో మెరుస్తూ దొడ్డి అరుగుమీద కూర్చుంది. మొత్తంమీద చెంబు లోపల పెట్టడం అపరిస్థితులలో ఎవరికీ తట్టలేదు. చెంబు ఎవరిది అనే సమస్య, చెంబు! కొదలచిన కొత్తి యజమాని తీర్చేవాడు.

ప్రాద్దున్నే లేచి జానకమ్మ చెంబుకోసం ఇల్లంతా గాలించింది. ఆఖరికి గుర్తొచ్చింది. దాన్ని “ఇంట్లో పెట్టలేదని. ఆనిడ అయ్యో, అయ్యో! అంటూంటే నిద్రలోంచి వరలక్ష్మి లేచి “ఏమిటే అమ్మా” అని అడిగింది.

“ఏమిటేమిటి! రాయిగాంటి చెంబుకి కొళ్ళొచ్చాయి. ఎవకి మటుకు వాళ్ళు ఊరుకున్నారు. అది నాదంటే, నాదని పోటాడుకోడం తప్ప, వస్తువుని జాగ్రత్త పెట్టుకోడం లేదు. రాయిలాంటి చెంబు, ఎన్నేళ్ళయిందో! చిద్రాగుంది. అయ్యో! ఎవడికిళ్ళు పడ్డాయో!” అని వాపోవడం మొదలెట్టింది జానకమ్మ.

“ఏమిటే అమ్మా ఈ మాడావిడే” అంటూ

ఘండిత డి.గోపాలాచార్యులవారి

అరుణ

గర్భాశయ రోగనివారణి

ఆయుర్వేదాశ్రమం,
(ప్రై) వేట్టు రిమి కు డి., మద్రాసు-17

జీవితమును మలబద్ధకము

భారముగా చేయనియకండి

కంటావ్వూ, కొవ్వునీడము, అకలిమోద్యము, దిబ్బత్తన, మందగింపకత ఇవన్ని కరీమలొడి అతిరీత్యవలన వర్ధదశావయము కావచ్చును. కొని మలబద్ధకమును తీరికొచ్చి పెద్ద భారముగా చేయవలసినది లేదు. బ్రాకోలాక్స్ తీయడవే తిండి నివృత్తన విజాతము. దురితరమైన బా రాకొరెట్ వరదనకొక మిల్కాయెము ఉత్తమరీతి మరీత మార్గమును కచ్చిత వీరపాయముగా పెడంగొల్పాడు. ఈ రాత్రి ఒక పన్నె తునిక తేమిపోయి. లేచి మలబద్ధకముగా, మల దురితము వలనందో గను మించింది కొని కన్ను మిరిగింది బ్రాకోలాక్స్ అది మాత్రం తాత తేమిపోయి.

బ్రాకోలాక్స్

మమ్మ రాతి లాల్ సరిదిద్దును

(ప్రతి ముల్లర్ లాకోరెట్ కి ఒకటి, అంతకంతక నిర్మాణము)

ఇండోనేషియా ఏషియా; ఓరియంటల్ మర్కెంట్ లి ఏషియా, మద్రాసు-1

సాంచి: 17/117 నాగేశ్వరరావురోడ్, విజవాడ-2.

పకపకలు

తండ్రు లూ - కొడుకు లూ

తండ్రి: నీ చదువంతా పూర్తి అయిందికదా! ఇప్పుడు ఏం చేద్దా మనుకుంటున్నావురా?

కొడుకు: ఆస్తి పంచుకుందా మనుకుంటున్నాను.

* * *
తండ్రి: కాలేజీలో చేరిన తర్వాత లేజనెస్ జాస్త్రియిందేమిరా?

కొడుకు: అనలు కాలేజీలోనే, లేజ ఉన్నదండి.

* * *
కొడుకు: దుబారాఖర్చు అంటే ఏమిటండీ నాన్నగారూ?

తండ్రి: నాకు బాగా తెలియదు. మీ అమ్మను అడుగు. ఆవిడకు బాగా అనుభవమున్నది.

తండ్రి: రోజూ పదిరూపాయిలు ఖర్చు మాత్రం కనిపిస్తున్నది! ఏమిటిరా నీవు చేస్తున్న వ్యాపారం?

కొడుకు: ముక్క కలపటంలేదు గాని, లేకపోతే నన్ను ఈ విధంగా మీరు నిలదీసి అడిగిఉండేవారా?

* * *
తండ్రి: ఇన్నిసార్లు పరీక్ష తప్పినా నీకు కనీసము సిగ్గుకూడా లేదే! మన ఎదురింటి అమ్మాయి నరళ చూడు ఫస్టు క్లాసులో ప్యాసయింది!

కొడుకు: మరి ఆ అమ్మాయి ప్యాసయినా నన్ను చూచినవ్వడల్లా సిగ్గు పడుతుండేం?

తండ్రి: ఆపని చేయొద్దని నీ కెన్నిసార్లు చెప్పానురా? కొడుకు: ఏమో! నేను లెక్క పెట్టలేదు.

* * *
తండ్రి: నోటి లెక్కల్లో నీకు సున్నా మార్కులు వచ్చాయట! అన్ని లెక్కలు చేశానని చెప్తావేం? నమాధానాలు ఎందుకు చెప్పలేదు?

కొడుకు: అన్నీ నోట్లోనే ఉన్నాయండి.

* * *
కొడుకు: చదివి చదివి విసుగు పుడుతున్నది.

తండ్రి: అవునుమరి! నాల్గేళ్ళ నుంచి చదివినదే చదువు తుంటే విసుగుపుట్టదూ?

ఎల్. వెంకటేశ్వర్లు

మలమ్మ వచ్చింది కళ్లు మలుపుకుంటూ.
“ఆవును మీకు చూచావిడిలాగే ఉంటుంది. విశ్వంలాంటి చెంబుకు రెక్కలాద్దాయి.” అంటూ జానకమ్మ బాధ పడటం మొదలెట్టింది.
“ఊ! పోవద్దూ, పోతచెంబు పోతే పోయింది” అంది నిర్లక్ష్యంగా కమలమ్మ.
“పోతదా! ఒక్క సాటయినా లేదు... ..” అని ఇంకా చెప్పబోతుండగానే

“పోదూ! చచ్చిన వాడికప్పు చా ర తే సట; నాలుగు రూపాయలు పడేస్తే, చా వి తాత మరోటి దొరుకుతుంది” అంది వరలక్ష్మి.
ఏదో చెపుదామనుకుని నోరు తెరచిన జానకమ్మ ఏం చెప్పాలో తెలియక అల్లాగే వట్టింట్లోకి వెళ్ళిపోయింది.
కమలమ్మ వరలక్ష్మికి సీమాని వచ్చింది. “అచ్చే! పెద్దదవుతున్నావ్, ఈ విడ!

చాదస్తం ఎక్కువవుతోందే అంది కమలమ్మ. “వెధవ చెంబు పోతే ఇంత రాద్ధాంతం చెయ్యాలా! ఎలాగయినా ఈ పెద్దవాళ్ళకి కాపీసం ఎక్కువో అని సదుర్ధించింది వరలక్ష్మి.
ఓ గంట పోయాక, కొబ్బరినూనె సీసా దుబ్బెన్ను తీసుకొని గడపమీద చలింబడుతూ, “మొహం త్వరగా కడుక్కుని రావే తల దువ్వుతాను” అని శేకేసింది కమలమ్మ చెల్లెల్ని.

రచయిత

శ్రీకృష్ణ జన్మస్థానం: ఆ

అనుకున్నంత అయింద

శ్రీ ఆమంచర్ల

బ్రతుకు! నిజం! అది 1921. గాంధీమహా

త్ముని శింఖారావం చేశమంటూ ప్రతి
స్వనిస్తూన్నది. సహాయ నిరాకరణం
చెయ్యాలి; ఖద్దరు ధరించాలి; కాటం వడ
కాలి; స్వదేశీ వస్తువులనే వాడాలి; కోర్టులు
మూసేయించాలి; స్కూళ్ళిన్ని పాడుపెట్టాలి;
ఇంకా అనేక విషయాలు!

నేను అప్పుడు నాలుగో ఫారం చదువు
తున్నాను. గాంధీమహాత్ముని కంఠస్వని నా
చెవులకు అదో సంగీతంలా వినిపించింది.
నాకే కాదు, మా స్కూల్లో అందరి విద్యార్థులకు
కూడా. మాటాడితే సమస్త ప్రతి
పాఠం కనీసం ఒకటి రెండు సమైక్యంగా
పాగించడం మామూలైంది.

రోజుకోక నాయకుడు మా పూరొచ్చే
వాడు. సాయంత్రం భజన, లెక్కరు, విద్యార్థుల
మందరం ఆ లెక్కరుకు వాజరు. గాంధీ
మహాత్ముని జై! వందే మాతరం! ఆనే నివా
చాలతో ఆకాశం చిలులుపడేది. సభలకు
వచ్చిన వాళ్ళందరి దగ్గరనుంచి విదేశీ
వస్త్రాలు వనూలు చేసేవాళ్ళం. ఆనాడు దేశ
మంతా ఖద్దరు అనే శబ్దమేగాని, నిజానికి
ఖరకెక్కడా లేదు. ఏ బట్టయినా సీమ
బట్టే. వనూలుచేసిన వస్త్రాలన్నీ టిఫీ పెద్ద
కుప్పగా వేసేవాళ్ళం. వెంటనే పెద్ద మంట!
మేమందరం చేరి గాంధీమహాత్ముని జై! అని
ఆరిచేవాళ్ళం. ఆ కుప్ప భగభగ మండిపో
తూంటే ఆనందంతో నాట్యం చేసేవాళ్ళం.

ఒకనాడు చీరాలనుంచి ఆంధ్రరత్న
దుగ్గిరాల గోపాలకృష్ణయ్యగారు మా పూరికి
వచ్చారు. ఆయనతోపాటు చంద ప్రచండు
లైన భట్టిప్రోలు మూర్తిప్రకాశరావు, గొను
లేగ సాయులు మొదలైనవారు కూడా
వచ్చారు. ఆనాటి మీటింగు ఒక పెద్ద
యజ్ఞం. గోపాలకృష్ణయ్యగారన్నారు.
“జైశ్రీం” అంటే భయంలేదు. జైలు కృష్ణ జన్మ

స్థానం. అక్కడికి పోతే కాళికి పోయిన
దానికంటే ఎక్కువ పుణ్యం.” ఇలాగే
ఇంకా అనేక సంగతులు చెప్పారు. నిజంగా
ఆయన ఆనాడిచ్చిన ఉపన్యాసం అమోఘ
మైనది. ఆయన మాటలతో మా గుండెలు
ఉత్సాహంతో ఉప్పొంగి నాట్యం చేశా
యం అనే నమ్రుంది. ఇంతలో ఒక మర్రవాడు
లేచి, “మీరు స్కూళ్ళు చాలించమంటారు.
స్కూళ్ళు చాలించి ఏం చెయ్యాలి?” అని
ధైర్యంగా ప్రశ్నించాడు. “బడుదాయిల
లాగ తిరగండి” అన్నాడు దుగ్గిరాల.
“బ్రిటిష్ వాటి వళ్ళే గొట్టాలంటే ఇలాంటి
వాళ్ళు అనేకమంది కావాలి,” అని కూడా
అన్నాడు.

అంతే! మరుసటి రోజే నేను స్కూలు
మానేశాను. ఇంట్లో అమ్మ, నాన్నా
కొంత రాధాంతం చేశారు. అప్పటిలో
వాళ్ళ మాటలు నాకు రక్కేమిటి!
స్కూలు చాలించాను; సీమ బట్టలన్నీ తగల
పెట్టాను.

చివరకు గోపీ తప్ప మరేమీ మిగలలేదు.
అది కూడా సీమగుడ్డని నేను బాధపడడం
మానాన్న చూశాడు. అది విప్పేసి తిరుగుతా
ననుకున్నాడు కాబోలు! బజారుకు తీసి
గమే వెళ్ళి ఖద్దరుని రెండు చొక్కాలు,
రెండు పంచలు తెచ్చి ఇచ్చాడు.

ఇంకేముంది! ఆంధ్రరత్న చెప్పినట్లు
జీవితం మొదలు పెట్టాను. నూలు
వడకడం, నేత నేయడం, ఖద్దరుగుడ్డ
లమ్మడం, ప్రాద్దునే ప్రభాతి ఛేరీలు. నాకు
కొందరు విద్యార్థులు తోడయ్యారు. వాళ్ళు
స్కూలు చాలించలేదు. కాని, ప్రభాతి
ఛేరీలలో నాకు తోడుగా వచ్చేవాళ్ళు.

గొప్ప కృతులు ఆనాడు అనేక జాతీయ
గీతాలు వ్రాశారు. ఆ పాటలన్నీ నేడే

మయినాయో? కాని, ఆ నాడవి మాకు,
దేశానికి అమృత పాయాలైనాయి. ఒక
పాట రోజూ పాడేవాళ్ళం.

“జైలు యన్న మిగుల సుఖము రెండు
వేళకు వేడి వేడి ప్లానాలు...”

మిగతా భాగం జ్ఞాపకం లేదు.

జైలు శ్రీకృష్ణ జన్మస్థానం. అక్కడికి
వెళ్ళాలి. అక్కడి మిగుల సుఖం. అనేకమంది
రోజు రోజూ ఆరెనయి జైళ్ళకు పోతున్నట్లు
వార్తలు వచ్చేవి. మనం ఎప్పుడు జైళ్ళలో పో
అని నామనస్సు అతిగా ఉవ్వెత్తురుకుం
డేది. మా పూర్వో కోటిశ్వరరావునాయుడు
గారు సచిన్ న్న పెక్కియ. ఎప్పుడు
సన్ను ఆ రెడ్డు చేస్తావని
ఆయన్ని రోజూ అడుగుతుండే వాడే.
ఆయన నవ్వి: “ఆ టైము కూడా వస్తుంది
లేవోయి” అనేవాడు.

నాటి అనుభవాలు

నీళ్ళి కేకలు చేసినా, ఎన్ని విదేశీ వస్తువులు తగుల పెట్టి వాళ్ళై లుకు వెళ్ళడంనాకు తలపించేట్టు కనిపించలేదు. నేను చిన్నవాడినని పిళ్ళు లెక్కచేయడం లేదనిపించింది. కోపంకూడా వచ్చింది. ప్రభుత్వాన్ని ఇంకా ఎక్కువగా రెచ్చ కొడదామనుకున్నాను. రోజూ ప్రార్థున్నే పోలీసు లెస్లోకి వెళ్ళి ప్రభాత ఛేరీలు చేయడం మొదలుపెట్టాను. వాళ్ళను ఉద్యోగాలకు రాజీనామా ఇవ్వమని ప్రబోధించాను. ఇక నైనా తప్పక అరెస్టు చేస్తారని నమ్మాను.

రెండు మూడు రోజులయింది. ■ పూరి కౌనిసిటీబుల్దరూ ఒక నాడు నాకు ఎదురై ఇచ్చా అన్నారు. "అబ్బాయి, నీవు మంచి వాడివి. నీవు ఇట్లా చేస్తే నిన్ను ప్రభుత్వం అరెస్టు చేయవచ్చు, చేయక పోవచ్చు. కానీ మా

ఉద్యోగాలు మాత్రం పోతాయి! నీలాంటి పిల్లలు మాకూ ఉన్నారు. మా ఉద్యోగాలు పోతే వాళ్ళు ఎలా బ్రతుకుతారు చెప్పు?" ఈ విధంగా చాలా బ్రతుకులున్నాయ. వాళ్ళు చెప్పేది నిజమే అనిపించింది. అందు చేత వాళ్ళి లెస్లో ప్రబోధం మా నాను. కానీ ఎలా కృష్ణజన్మ స్థానానికి వెళ్ళడం? ఎన్నో విధాల ప్రయత్నించాను. కానీ అరెస్టు కాలేదు. ఇంతలో పుట్టి మునిగినట్టు గాంధీ నాన్ కో ఆపరేషన్ అపించేశాడు. ఎమని చెప్పను నా ఆకాశం!

1929 వచ్చింది. బి. ఏ. చదువుతున్నాను. గుంటూరులో యూత్ లీగు స్థాపించాను. మేము ముప్పయిమంది యువకులం. జేబ్ ప్యాకెట్ట్రయ్యం సాధించాలన్నదే మా పట్టుదల. ప్రతివారం మా లీగ్ ఆఫీసులో మీటింగు. జేబ్ కౌల పరిస్థితులన్నీ మన పార్ట్ మెంటులోకంటే చచ్చు స్థాయిలోనే ఉర్పించేవాళ్ళం. ప్రతికొన్న రెన్నుకు, వాలంటీర్లుగానో, మరో తీరునో తప్పక తయారౌతుండే వాళ్ళం. "గాంధీ మహాత్మాకు జై, భారత్ మాతకు జై, దోక్తా దోన్ విత్ డి టిటిమ్" అనే కేకలు మా గొంతులు చిల్లులు పడేలాగ చేసే వాళ్ళం. ఎవరయినా సరే, ఖద్దరు కట్టుకోకుండా కనిపిస్తే చాలు, వాడి భరిం పట్టామన్నమాటే.

ఇంతేగాదు. ఆనాడు గుంటూరు జిల్లా కాంగ్రెసు కమిటీ కార్యక్రమాలతో ఏకభావించాము. వాళ్ళి తో ప్రతి చోటికీ, ప్రచారానికి, దానికని, దీనికని, అన్నిటికీ మేము తిరుగుతుండే వాండ్లం.

ఆంధ్రలో గాంధీ మహాత్ముని పర్యటనం వచ్చింది. గుంటూరు జిల్లాలో, ఆయనతో,

ముఖ్యంగా, మేం ముప్పయిమంది తిరగ దలచుకున్నాం. ఆనాడు జిల్లా కాంగ్రెసు కమిటీకి ఒక కార్యంండేది. ఒక పేలు దాన్ని దానం చేశాడు. అలాంటికారు ఈ నాడు కందుకొగడాలతో వెరికినా దొరకదనుకుంటాను.

పైర్లలో ట్యూబులు, గాలి రేవు. గడి మక్కి నడిపించే వాళ్ళం. పంచరీ పడుతుండనే భయంలేదు. ఆకారుకు పెట్రోలు అనవసరం. కిరసనాయిలు పోసి నడిచేవాళ్ళం. దానికి చేతులు, మొదలయినవి కూడా ఉండేవి కావు. అది స్వార్థ కావడానికి ఒక ఫర్లాంగు మేర పెట్టారీ. పడెనగా స్వార్థ అయ్యేది. ఎగిరి ఎక్కి గలిగిన వాళ్ళం ఎక్కివాళ్ళం. — మిగిలిన వాళ్ళం దిగబడి పోయే వాళ్ళం. అందులో బాగా సత్తువ కలవారు నడిచోలేక మరొకరిధంగానో సాయం త్రానికీ మరో గ్రామంలో మమ్మల్ని కలుసుకునేవాళ్ళు. ఆనాటి ఉత్సాహం అలాంటిది! నిజంగా వాళ్ళు ఆవిధంగా మమ్మల్ని కలుసుకోవడం కూడా చాల అవసరమే. ఎందుకంటే మళ్ళీ ఆ ప్రాళ్ళి కారు స్వార్థ చేయడానికి యోధులు కావడూ?

ఈ కారు ఆపడంకూడా ఒక ప్రయత్నం డేమే. ఎందుచేతనంటే, వీరాలలో చేతులు చేయడం మొదలుపెడితే, అది బాపట్లలో ఆగేది. అందుచేత, ఆగవలసిన స్థలం రెండు మూడు మైళ్ళు దూరంగానే, ద్రౌపది ఇంజనాపేసి చేతులు చేయడం మొదలుపెట్టేవాడు. తిన్నగా వెళ్ళి అవసరమైన చోటుకు ఒక ఫర్లాంగు దూరంలో అది ఆగేది. ఆరోజుల్లో మాకు ఒక ఫర్లాంగు లెక్కా...!

కానీ ఒక్కొక్కప్పుడు అవసరంగా ఈ కారు ఆపవలసిన పిచ్చేనేవాళ్ళని కొంత మందికి సంతోషం రావచ్చు. ఆ నాడు మాకది అంత ప్రమాదకరమైనదిగా పోలేది కాదు. అంత అవసరమైనప్పుడు, ఏ చెట్టుకో, గట్టుకో మా డ్రైవరు కారును అనించేవాడు. అప్పుడది చచ్చినట్టు ఆగేది! చెట్టూ, గట్టూ లేనిచోట మైదానంలో గుండ్రంగా గిరిట్లు తిప్పించి ఎప్పుడో ఒకప్పుడు కారు ఆపేవాడు.

ఈ చేతులులేని కారువల్ల రోడ్లలో వచ్చేవాండ్రూ ఏ ప్రమాదం ఉండేదికాదు. కారులోవున్న మా జనం చేసేసినాచాలకు, కారు సంగీతానికి సామాన్యంగా జంతువులన్నీ ఒకమెలు వరకు చెల్లాచెదరయ్యేవి! ఇక మనుష్యులసంగతి చెప్పక్కరలేదు!

ఏదో ఒక కారు మా పోలిటవడది. అజీ చాలు మాకు. నిజంగా ఉత్సాహంమీద పరిగెత్తేవాళ్ళు అసలు కార్లెందుకు?

అనుకున్నదొకటి! అయింది మరొకటి!

గాంధీగారిని ఇలా అనుసరిస్తూ, గుంటూరు జిల్లా అంతా పర్యటించాము. ఒకవిషయం చెబితే అందరూ నమ్మకపోవచ్చు. ఈ కోణాల్లో జీవులు సైతం వెళ్ళలేని గ్రామాలు గుంటూరుజిల్లాలో అనేకం ఉన్నాయి. అవన్నీ ఆకారమివ్వలే తిరిగాము. మాకారు కట్టేమిటి? అధనా, ఎక్కడయినా కారు మొండిపడ్డదా దాన్ని మేమేమోసేవాళ్ళం.

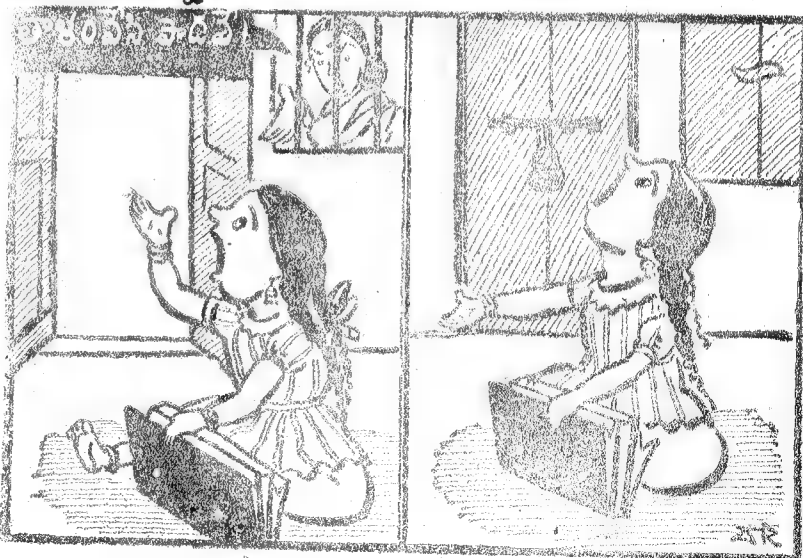
నిజంగా మేము వెళ్ళిన ప్రతి ప్రదేశానికీ ఆనాడు గాంధీమహాత్ముడు రాలేడు. రాజా అనుకున్నా రాలేడు! మాకారు వెళ్ళిన చోట్లకల్లా, ఆయనగారికిక రాజాకు కాదేలా రాగలడు?

ఆయనగారికారు నేడు మనకు కన్పించే కార్లమో స్వరూపం అంత నాశాకయినదికాదు. ఎందుకంటే రేపల్లెతాలాకాలో అనుకుంటాను; రాత్రిపదకొండు గంటలయివుంటుంది. మాకారు ముందేవచ్చి అక్కడ ఆగిపోయింది. మేమింకా దాన్ని వెళ్ళే ప్రయత్నంలోనే వున్నాము. ఇంతలో గాంధీగారి కారు కూడా వచ్చి అదీ తపీమని ఆగిపోయింది. గాంధీగారు కారులో నిద్రపోతున్నారు.

ఆయన నిద్రలేవకుండా ఆయనకారును ముందు దాటించేజ్ఞామనుకున్నాము. దాన్ని వెళ్ళడం మొదలుపెట్టాం. ఇంతలో ఆయన నిద్రలేవలేచారు. దిగి నేనూ కారు నడతానన్నాడు. మేము నిజంగా చిర్ర పోయాం! ఏమంటే వారి కారును మేము వెళ్ళాలిగాని, ఆయన వెళ్ళడమేమిటి? మహాత్ముడు కారులోనే ఉండాలి; దాన్ని మేము వెళ్ళాలి. అదీ మా పంతం.

కాని వద్దంటే ఆయన ఒప్పుకోలేదు. మీతోపాటు నేనూ వెళ్ళాలింటే నన్నారు. చాలా బ్రతిమాలుకున్నాం. మా కందరికీ ఏడుపొచ్చినంత పని అయింది. చివరకి ఆయన మామీద దయతలచి, "సరే, మీరే వెళ్ళండి. కారు కొంతదూరం కదిలేవరకూ నేను నడుస్తాను" అని అన్నారు. మహాత్ముడు కారులో కూడుంటే, దాన్ని వెళ్ళాలని మా ఆశ. కాని ఆయన ఒప్పుకోలేదు. నిజంగా నలభైకోట్ల ప్రజలుగలిగిన దేశాన్ని

ముందుకు నడిపిస్తున్న గాంధీని వెట్టగలకే ఏవరికుండ్లి? అయినా సరే, మాకుకొంత సంతోషం కలిగింది. మహాత్ముడు కనికరించి, కారును వెట్టకుండా నడిచాడు. ఆనాటి కంటే చాలనుకున్నాము.

ఇలాగా పర్యటన సాగిపోయింది. నిజంగా మేము ముప్పుయిమిందిమి బ్రతిమల వారితో సంగ్రామ మెప్పుడెప్పుడా అని కొనుకుకున్నాం.

1930 రానే వచ్చింది. గాంధీ ఉప్పు సత్యాగ్రహం అన్నారు. ఇది నిజంగా బ్రతిమలాళ్ళతో యుద్ధమే. మేం ముప్పుయిమింది యుద్ధరంగంలోకి జొర బడ్డాం.

అప్పటికి మాగురువు అన్నాప్రగడ కామేశ్వరరావుగారు; మా కందరికీ కరీసాము మొదలయినవి నేర్పారు. మాలోకొంతమందికి మాత్రం పిస్తాలు, తుపాకీ కాల్చడంకూడా నేర్పారు. నేను, మాగురువుగారు ఒకనాడు ఇలా అనుకున్నాం. "ఇది నిజంగా యుద్ధమే. దేశానికి స్వతంత్రం వచ్చేవరకూ ఇది ఆగదు. పోలీసువాళ్ళు అత్యాచారాలు చేస్తారు. మనం వాళ్ళి ఎదుటపడకుండా వెనక నక్కి, అత్యాచారాలు చేసిన పోలీసు వాళ్ళని, దొరలని చాతుమార్చాలి. అప్పుడు వాళ్ళంటే భయం చేసేలాపోతుంది. స్వరాజ్యం రెండడుగులు ముందుకొస్తుంది."

అంతే, రెండోరోజు చెప్పకుండా, మాగురువుగార్ని అరెస్టుచేశారు. ఆయన గారు కృష్ణ జన్మస్థానానికి వెళ్ళారు. మరి నామాట?

ఇంతలోనే, దేవరం పాడుకు నమ్మగ వాళ్ళనుకున్న నా స్నేహితులను వెళ్ళమని; మాకమాండరు ఉత్తర్యచేశాడు. నాతో, మంత్రవాది వెంకటరత్నంగారు, తూము లూరు శివరామయ్య, గొనుచేరు సాయబు; మొదలయినవాళ్ళు, పదహారుమందిని జట్టుగా చేసి, దేవరంపాడు పంపించారు. 'ఉప్పు

యుద్ధం' చెయ్యమన్నారు. సత్యాగ్రహంలో జొరబడ్డాం. కాని నన్ను పోలీసులు బాగా ఎరగరు కాబట్టి అరెస్టు చెయ్యరులే, ఇంకా పెద్దనాయకులు ఉన్నారుకదా అనుకున్నాం.

అన్నీ మనం అనుకున్నట్లు అవుతాయో? దేవరంపాడులో, మాకూ, పోలీసులకి జరిగిన యుద్ధం మరువరానిది. నేను, మంత్రవాది, తూములూరు, గొనుచేరు ఉప్పుపట్టుకున్నాం. ఒక్కొక్కరిని, ఆరుగురు పోలీసులు చుట్టు ముట్టారు. గింజుకున్నా ఉప్పు వారివశం కాలేదు! మమ్మల్ని కొట్టారు. ముళ్ళకంపల లోకి ఈడ్చారు. ఏం లాభం? మొండివాడు రాజాకన్న బలంతుడు! ఉప్పు మాచేతుల లోనే ఉంది. వినుగుపుట్టి వాళ్ళు మమ్మల్ని నడిరేశారు. ఇట్లా ఎనిమిదిరోజులు అక్కడే ప్రతి ఉదయం బ్రతిమలాళ్ళతో యుద్ధం జరిగేసరికి గ్రామంలో ప్రజలుకూడా పోలీసులకు ఎదురు తిరిగారు. అప్పటిదాకా చప్పగా వున్న గ్రామాలన్నీ ఒక్కసారి రేగిపోయినాయి. అక్కడా అనేక అరెస్టులు చేయడం మొదలుపెట్టారు.

పని అయింది కాబట్టి గుంటూరుకి వెంటనే రమ్మని శివరంక మాండరు ఆజాప్తం పంపాడు. అరెస్టు కాలేదుగదా! అనుకున్నాం.

గుంటూరు చేరామోలేదో నమ్మ గాలీబు నాయు బునీ మళ్ళీ దేవరంపాడువెళ్లి, అక్కడి

నారనింహ లేహ్యము

ంగారుతో చేరినది. మేహము, రిక్తక, నిస్సత్తవవగైరా హరించి. ఇంకా రక్తవృద్ధికల్పించును. 20 తు. దబ్బిరు. 3-4-0. పోలేడిరు. 1-1-0.

■ ఏ. ఏ. అండ్ కో, (అయిర్వేద సమాజం పెరిదేవి (పోస్టు) నెడల్లాజిల్లా

నంగరిసందర్భాలు కనుక్కొని రమ్మవ్వాడు. బళ్ళాం. అంటే పోలీసులు ఆరెస్టు చేశారు మమ్మల్నిద్దరిని.

* * *
శ్రీ కృష్ణజన్మస్థానానికి పోతున్నాంకదాఅనుకున్నాం. అక్కడ ఎంతోసుఖం. "వేడి వేడిన్నానాలు, వేళికు భోజనాలు", అన్న పాతపాట జ్ఞాపకానికి వచ్చింది. ఆరాత్రికి నన్ను, గాలీబును ఒక చిన్న హోటలుకు పోలీసులు భోజనానికి తీసుకెళ్ళారు. అక్కడ భోజనం బాగులేదు. జైలుకు వస్తున్నాంకదా, అక్కడ వేయిగా భోజనం చేయమృతే అనుకొని నేను హోటలులో భోజనం చేయలేదు.

రాత్రి ఒంగోలు రైలుస్టేషనులో నేను గాలీబు, పోలీసులు పడుకున్నాం. ఖాళీ పొట్టతో నిద్ర పట్టలేదంటే నమ్మండి. ఓసి ఇంకేకదా! మర్నాటి సాయంత్రానికి ఎలాగూ కృష్ణజన్మస్థానం చేరుతాం. అక్కడే మన భోజనం. నిజంగా అదోక స్వర్గంకాదా! ఇలా ఏవేవో ఆలోచిస్తున్నాం. ఇంతలో తెల్లవారింది. నలుగురం కాఫీ తాగాం. రైలు రాగానే ఎక్కాం.

ఆపి టైలో చాలమంది ఉన్నారు. వాళ్ళకి మాతో మాట్లాడాలనే ఉంది. కాని నాటి పరిస్థితులనుబట్టి కొంచెం జంకారు. వాళ్ళను అరెస్టు చేయవచ్చు; లేక రెండులాకీ దెబ్బలయినా పడవచ్చు. ఎలాగయితే నేమి? ఒక బెంచీ ఖాళీచేసి మా కిచ్చారు. అటాగే ప్రయాణం చేశాము.

తెజవాడస్టేషన్లో భోజనం చేద్దా మనుకున్నాం. కాని పోలీసులవద్ద గవర్న మెంటు వారిచ్చినబత్తా, నలుగురి భోజనానికిచాలదు. అందుచేత నేను, గాలీబు కాఫీహౌస్లో తాగాము. పోలీసులు సుష్టుగా భోజనం చేశారు. నాకు గాలీబుకు భయమేమిటి? ఆ సాయంత్రానికి కృష్ణజన్మస్థానంలో నిండుకదా!

సరిగా సాయంత్రం రాజమండ్రి జైలుకు చేరాం. పోలీసుల లారీయే నేపథ్యమంచి మమ్మల్నూ తీసికెళ్ళింది. లారీ తలుపులు పూర్తిగా మూయడంచేత ఊళ్ళో ఎలాగుందో మేము చూడలేదు. అయినా ముందు భోజనం చేయాలి. ఆకలేస్తున్నది.

రాజమండ్రి జైలులో మమ్మల్ని పోలీసులు జైలు అధికారులకు అప్పజెప్పారు. తీర్చిన తోటలు, మంచి పూలచెట్లు, దిద్దివోడ్లూ, అదంతా చాల అందంగా ఉంది. ఇంత అందమయిన ప్రదేశానికి రాజటానికి జనం ఎందుకు భయపడుతారో అనిపించింది. నిజంగా నేను నాటివరకుమాచిన ఏ బంగారో అంత శోభాయమానంగా లేదంటే నమ్మండి.

మమ్మల్నిద్దరిని "కొరం టైన్" లో

చేర్చారు. అది "కొరంటికం" అని జైలులో ఉన్నవారెన్నారూ! ఇంగ్లీషుపదాలకుకూడా వికృతి ఏర్పడుతుంది. సరే అప్పటికి దాదాపు ఏడుగంటలయింది.

"క్రీమతి" ఎదురయినాడు మిగిలిన వాళ్ళందరూ అప్పటికి లాకప్స్లోకి చేరారు. చాల ఆపాధ్యాయంగా "క్రీమతి" మమ్మల్నిద్దరిని హెచ్చరించాడు:

"మీరా వచ్చింది. ఎవరో ఇద్దరు వస్తున్నారని ఫులును, అన్నం వుంచాం. అదితిని మీ "సెల్స్" లోకి పొండి," అని తన

లాకప్స్లోకి వెళ్ళాడు.

ఫులునేమిటి? అన్న మేమిటి? అదీ వదిలి! నేను వెంటనే, ఆలోచించాను. రేపుమంచి భోజనం చేయవచ్చురే అనుకున్నాను. నాకు ఇప్పుడు భోజనం వస్తురే అని నా "సెల్"కు పోయినాను. "క్రీమతి" తన సెల్లోనించి నన్ను హెచ్చరించాడు. కటకటాత చెనకనుంచి నాతో మాట్లాడుతుంటే, అదేదో, జాలోని మృగాలతో మాట్లాడుతున్నట్టుంది! కాని, పున్నవాళ్ళందరూ అలాగే ఉన్నారు.

మెగముడుండే పరిమళ కోరిక

**ఇరాస్మిక్
పెర్ఫ్యూమ్డ్
కోకోనట్
హెయిర్ ఆయిల్**

(తలకు పరిమళ కొబ్బరి నూనె)
గులాబీ లేక మల్లెల సువాసన

ఉచితం

ఒక శ్రేష్ఠమైన "టైల్స్" "ఎసిడెట్" దువ్వెన-ప్రతి పెద్ద సీసాతోను

★ అనుకున్నదొకటి! అయింది మరొకటి!! ★

శ్రీమతి: "గోపాల్! నీవు చిన్నవాడివి! తెలిదు. అన్నంతని పడుకో," అన్నాడు. "ఏం ఫర్వాలేదులే" అన్నాను. మనసులో, మర్నాటి పిండునుగూర్చే నా ఆలోచన! అంతే గాలిలు తిన 'సెల్' లోకి, నేను నా 'సెల్'లోకి పడ్డాం పడుకోదానికి. ఒకపట్నా, కప్పుకోడానికి ఒక కంబళి. రెండూ తొగగుచ్చుకుంటున్నాయి. పైగా నాటి నిండా వీవో పురుగులు! అవి చూసేసరికి మనస్సుకు అంత ఆనందం కలుగలేదు. అయినా

ఇది కొరంతిక మేకదా! రేపు అసలు జైలులోకి పోరాం అక్కడ మంచి వస్తువు లిస్తారులే అనుకున్నాను. నిజంగా అంత అందమయినవోట మంచి వస్తువులు కాక మరే నుంటాయి! అంతే! ఆ కటకటాల ప్రక్కన కూర్చుని నిద్రపోయాను.

తైలవారింది. అందరితోపాటు నా కటకటాలనూ వార్డులవచ్చి తెరిచారు. ముఖం

మాడండి! సన్లైట్ సగంబల్ల మాత్రమే ఈ బట్టలన్నిటినీ ఉరికింది!

అట్లు చేసినట్టిది దాని అధికమైన నురగ!

సన్లైట్ సబ్బు బట్టలను త్రొక్కివేసి, కాంతివంతముగాను ఉరుకును.

కనుక్కొదానికి, అక్కడ నీళ్ళతోటి ఉంది. అక్కడే కొందరు స్నానాలుకూడా చేసు స్నారు "ఇదేమిటి! వేడి నీళ్ళు రావా?" అన్నాను. అందరూ నవ్వారు!

నాకేమీ అర్థంకాలేదు. నాకొక డబ్బా ఇచ్చారు. ఇంకా కాఫీవస్తుందిలే అనుకున్నాను. అవును. చూస్తూవుండగానే పెద్ద ఇనుపబానను ఇచ్చారు మోసుకొచ్చారు. కాఫీ అనుకున్నా. మారుతున్న కడుపుకింత కాఫీపడితే, పడి గంటలకు భోజనం వస్తుంది ఘరవాలేదను కున్నా. అది మనకాఫీకాదు! గంజి! కొంచెం ఆకాభంగం కలిగినమాట వాస్తవమే. కాని ధైర్యంకలవాణ్ణి గనుక భోజనాల వేళవరకు వేచివుండా మనుకున్నాను.

మళ్ళీ శ్రీమతి వచ్చాడు. "ఏం గోపాల్ రాత్రికూడా నీవు భోజనం చేయలేదు. గంజి తోగు నామాట విను" అని బోధించాడు. నీకు తెలియదులే అన్నాను.

పదిగంటలకు తొట్టవడనే, అందరితో పాటు స్నానంచేశాను. భోజనానికి అందరు బాతులు తీర్చి కూచున్నారు. ప్రతి ఒక్కరికీ ఒక కంచం. ఒకడబ్బా పున్నాయి. నాకూ రెండు బొచ్చలిచ్చారు.

అన్నం వచ్చింది. పెద్దపాడెలాంటి దాని మీద, అచ్చుతీస అన్నం ముద్దులున్నాయి! అప్పటిలో చేపంట్లను ముసేవారిలాగ ఇద్దరు దాన్ని మోసుకొచ్చారు. మరిద్దరు ఒక ఇనుపతొట్టిలో పులుసు మోసుకొచ్చారు. నిజంగా ఆపులుసు దూరంనుంచే గప్పని ఒక రకమైన వాసన కొట్టింది. విక్టోరియా హాస్టలు వెనకపక్కనవున్న బక్కింగుహాము కౌలువ జాపకానికి వచ్చింది.

ఇదేమిటి అన్నాను శ్రీమతిని. "అంతే" అన్నాడతడు "ఇదే మనకి రోజూభోజనం. పాడెమీద వచ్చిన ఒక అన్నపుముద్ది! ఒక గొట్టం ఆ మురుగునీళ్ళు. దాన్ని కొస్తారులే; వేడిగా ఉంటుంది. జబ్బు చేయదు," అన్నాడు నవ్వుతూ శ్రీమతి.

నాగుండె రెండంగుళాలు కిందికి జారిం దంటే నమ్మండి! మాస్త్రీ మీతుల ముఖాలన్నీ చూచా. వీరులు! మహావీరులు! నీళ్ళందరినీ ఇలా చెస్తారా, బిటిష్ వాళ్ళు? మా గురువు గారిని తిలుచుకున్నా. అంతే!

కంచంలో ఆ అన్నముద్ద, గొట్టంలో ఆ మురుగునీళ్ళు నా ముందున్నాయి! అది పులుసుట! ఇదా కృష్ణజన్మస్నానం—అని పించింది! దుగ్గిరాల ఎంత గొప్పవాడు!

అవును ఇదే కృష్ణజన్మస్నానం! ఆయన అన్నలేడుగురు అక్కడ హతమైనారు! అందుచేత పుట్టగానే ఆదిమానీ గాబరా పడి కృష్ణుడు బ్రతుకు జీవుడా అంటూ పాక్ష బోయి సందనవనం చేరుకున్నాడు!

శ్రీ కృష్ణ జన్మస్నానం! దీన్ని మరువ కండి!

రక్షించిన వూరి

(19 వ పేజీ తరువాయి)

వచ్చి పడుకున్నాడు. అర్థాంగి అన్నీ నవ రించుకొని, “ఇంతకీ మీకు మావాళ్ళు రావటం యిష్టం లేనట్లుండే” అంటూ వచ్చింది.

“అచ్చే యిష్టంలేక నోవడమేమిటి. బజవాడికి మాడులకులనుంది వస్తారని అంచనా వేయబడింది. ఇక మనింటికీ ముప్పై మంది వస్తారని అంచనా వేశాను, అన్నాడు యింటికప్పు చూస్తూ.

“అంతా మావాళ్ళే నేనా.”

“అచ్చే, మీ, మా లేదు ‘మన’వాళ్ళని” అన్నాడు శేషగిరి.

“అవును. రాక రాక నన్నుం జేళ్ళు కనబడుతున్నాయి. మరీ నలుగురూ వస్తారు. మా వాళ్ళే అంతా వస్తారు. వచ్చే పుష్కరాలకి ఏలాగుంటామో మనకి తెలియదుకదా! అంది వాళ్ళిద్దరూ వాళ్ళూ వస్తే వాళ్ళతో కూడ చిక్కగా తిరిగొచ్చిని ఉహిస్తూ. “మాచేల్లెల్ని వెళ్ళి రూక చూడలేదు. ఇప్పుడు ఇద్దరు పిల్లలు కూడాను. అది వస్తుందట” అంది.

“నా జేబులో రెండు త్రాసులు ఉండాలి చూడు” అన్నాడు.

అర్థాంగివల్లి జేబులోని ఉత్తరాలు రెండు తెచ్చి చదివింది. అవి మడిచి పెనుతూ.

“పెద్దవడినా, చిన్నవడినా కూడ వస్తారన్నమాట” అంది.

“అంతేకాదు, మా మేనమామ, మేనల్ల కూడా వస్తారు. రేబో, ఎల్లుండో వస్తుంది ఉత్తరం” అన్నాడు శేషగిరి.

“అంతా చాల సందడిగా ఉంటుంది. ఎగ్జిజివన్ కూడా వస్తుందట” అంది ఉత్పాసంగా.

“ఆ అన్నీ వస్తాయి. అన్నీ మనకేకాదు. డబ్బు గలవాళ్ళకి, ఇంతిమందివస్తే ఏలా భరించటం?” అన్నాడు శేషగిరి.

అర్థాంగి ఆలోచించిందోఅయిదు నిమిషాలు, “ఎక్కడైనా అప్పుకొండి ఏంచేస్తాం. డబ్బు లేదని వాళ్ళని రావద్దంటామా?” అంది.

“అప్పువడిస్తాడే మనకి పిడుగులా వచ్చిందే పుష్కరం” అంటూ ప్రక్కకి తిరిగి పడుకున్నాడు శేషగిరి.

“బాగుంది మీ కరస్” అని ఎడమ పక్కలో పడుకుంది—అర్థాంగి.

* * *
రోజులొద్దుకున్నాయి. శేషగిరి మామూలుగా ‘రాత్రి నా’ పనిచూచుకుంటున్నాడు. ప్రతిరోజూ శేషరూ

“ఓహో, మీ చీరెకు కూడా మీరు, టినోపాల్ ఉపయోగిస్తున్నారన్నమాట!”

తెల్లని బట్టలకు టినోపాల్ ఎంత మెరుపుతనం అబ్బునట్లు చేయగలుగుతుందో గ్రహించడం, చాలా సులభం. కొద్దిగా టినోపాల్ ఒక్కసారి ఉపయోగించితే, మూడు నాలుగు ఉతుకులవరకూ సరిపోతుంది.

టినోపాల్ ఉపయోగించిన తెల్లని

బట్టలు అన్నిటికన్నా తెల్లనైనవి.

టినోపాల్

“టినోపాల్” జె. ఆర్. గాయగి, యన్.వి. బాల్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్, రిజిస్టర్డ్ బ్రెడ్ మార్క్

సుహృద్ గేయగి ప్రెడింగ్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్.

పి. బి. బాక్స్ నం. 985, బొంబాయి.

చూస్తున్నాడు పుష్కరాలని గురించిన కొత్త వార్తలున్నాయేమో చూద్దామని. పేపర్లో ఇన్ఫర్మేషన్లు వ్యాధిని గుర్తించే వార్తలు కూర్చొని కనిపిస్తున్నాయి. ఆరోజు మధ్యాహ్నం పేపరు చూస్తున్నాడు శేషగిరి. “ఆంధ్రలో ప్లూ వ్యాధి” ప్రతీ ఊళ్లోని వివరాలూ చూస్తున్నాడు. బెజవాడ అని వ్రాసిన దానిక్రింద వివరాలని చూస్తున్నాడు శేషగిరి. ‘బెజవాడలో ‘ప్లూ’ వ్యాధి ఊర్ధ్వంగా ఉంది. ప్రభుత్వమువారు వేసిన ప్రత్యేక రైళ్ళు, బస్సులు రద్దుచేయబడ్డాయి. ఈజ్వరం బెజవాడ యందు ప్రతీ యింటా ఉన్నట్లు మాకు వార్తలు చేరినవి. అందుచే ప్రైవేట్ వాళ్ళెవరూ ఈ ఊరు రాకూడదు. కృష్ణయందు స్నానము చేయకూడదు. అట్లు స్నానముచేసిన ఈ జ్వరం ఎక్కువగా వ్యాపించుట కవకాశములున్నవి.” ఇదీవార్త.

ఈవార్త చదివి శేషగిరి కూలబడాడు ఖరీదో. ఏదో ఊహాకాల్లో విచారిస్తున్నాడు శేషగిరి. అతనికి ఒక్క విషయం సంకోచాన్ని కలుగజేసింది: ‘60 ‘స్పెషల్’ ట్రైన్లు, 40 బస్సులు రద్దుచేయబడ్డాయి.’ సాయంకాలం ఇంటికి తిరిగి వచ్చి పిల్లలిద్దరూ జ్వరంతో పడుకున్నారు. అడుగుపెడుతూండగా నే అర్థాంగి అందుకుని పిల్లలిద్దరికీ జ్వరమని మనవి చేసింది. ‘ఊహా’ కొట్టాడు శేషగిరి. పిల్లలవంటిమీద చెయివేసి చూచాడు. అబ్బా! కాలిపోతోంది. శేషగిరి కళ్ళు నొప్పిగా ఉందని పడుకున్నాడు. అర్థాంగి కం గాగుపడింది. తెలవారేసరికి జ్వరం ముంచుకొంది 104° డిగ్రీలతో.

అర్థాంగి కం గారంతా యంతా కాదు. తా నేస్వయంగా వెళ్ళింది డాక్టరుగారింటికి. పెద్దపిల్లలిద్దరూ జ్వరంతో పడుకున్నారు. మందు తెచ్చింది. శేషగిరి కళ్ళు మూసుకొని పడుకున్నాడు. జ్వరంతో తల, వళ్ళూ అంతా నొప్పిగానూ బాధగానూ ఉన్నాయి. అతని హృదయం ఎంతో తేలిగా ఉంది. పిల్లలిద్దరూ జ్వరంతో బాధపడుతున్నారని అతనికెక్కువ విచారంగా లేదు. అతనిదో ఆలోచనలో మునిగిపోయాడు. అరవే ‘స్పెషల్’ ట్రైన్లు, నలభై బస్సులు ప్రత్యేకంగావేసిన కొంటేనులు, రద్దుచేయబడ్డాయి. బెజవాడలో ‘ప్లూ’ వ్యాధి ఉధృతంగా ఉండటమువల్ల ప్రైవేట్ వాళ్ళెవరూ రాకూడదని పేపర్లో వ్రాశారు. అందుచేతను, తన యింటికి వేసుకున్న అంచనా ప్రకారం ముచ్చైమంది రాదు. బెజవాడకి ప్రైవేట్ వాళ్ళు రాకపోవడం చేత తనలాటి గుమాస్తాలెంతమంది రక్షింపబడారో, ‘ప్లూ’ వ్యాధివల్ల కొన్నిరోజులు బాధపడ్డా, తిరిగితి నెమ్మదిగా కోలుకుంటారో. అద్భుతమీనులు, అయుర్వేదమీనులు

చనిపోతారు. కాని అంతా చావరుగా. పోతే చుట్టాలదాడి ఉండదు. చుట్టాలు రాకపోతే, తమకున్నది కలలో, గంజో త్రాగి పడుంటారు. చుట్టాలు వచ్చినట్లుంటే, వాళ్ళకి సకల మర్యాదిలూ జరపలేదని కోపం. తన కష్టయిచ్చే మహాదాత ఈ విశాల ప్రపంచములో ఎవరూలేరు. ఈ ‘ప్లూ’ జ్వరం రూపంలో భగవంతుడేవచ్చి తనకి సహాయం చేశాడనుకున్నాడు శేషగిరి. అంతా భయకంపితులౌతున్న జ్వరాన్ని చూచి, శేషగిరి భయపడలేదు. ఈ వంకతో తనంటికి చుట్టాలదాడి తప్పింది. తను గెల్చాడు. ఏదో ఆనందిం అతని హృదయానికి గిలిగింతలు పెడుతోంది.

అర్థాంగి మందుగానుతో ప్రత్యక్షమయి. “మందు తీసికొండి” అంది. శేషగిరి లేచి మందుతాగి పడుకున్నాడు.

“మాయదారి జ్వరాలు, ఊరంతా యివేకదా, ఆరువేలమందికిపైగా ఉన్నారట ఈ జ్వరాలవాళ్ళింట్లో. ఈ పాడు జ్వరాలు వచ్చి ఊరుని ఏలాచేశాయో చూడండి. పుష్కరం సరదాయేలేదు. కృష్ణకి స్నానానికి వెళ్ళకూడదట. ఈ వెధవజ్వరాలు లేకపోతే బెజవాడ ఎంత కలకలాదుతూ ఉండనో, అందరిళ్ళూ చుట్టాలతో నిండి కమ్మలపండువుగా ఉండేది. ఈ జ్వరాలని తెలిసే మూ వాన్న వాళ్ళెవరూ రామని నిన్న ఉత్తరం వ్రాశారు. మీకివ్వటం మర్చిపోయా రాలి. ఈ పాడు జ్వరాలు ఎలా వచ్చాయో, ఎక్కడనుంచి

వచ్చాయో...” అంటూ ఉపన్యాసం సాగించింది అర్థాంగి.

శేషగిరి ఉపన్యాసం అంతా విని, “శ్రీమతీ మనల్ని చుట్టాలబారినుండి రక్షించి పుణ్యం కట్టుకున్న ‘ప్లూ’ జ్వరాన్ని ఎందుకు తిడతావు-దాని ధర్మమో అంటూ ఎంతమంది నాలాటి గుమాస్తాగాళ్ళు రక్షించబడ్డారో నీకు తెలుసా? ఇక జననమరణాలంటావా? అవి ఆయావ్యక్తులు చేసుకున్న పూర్వజన్మ పుణ్యఫలన్నా సరించి ఉంటాయి. ఇంత ఉపకారంచేసిన ‘ప్లూ’ కి మన ధన్యవాదాలిచ్చించుకోవాలి గాని, నిందించకూడదు” అన్నాడు.

అర్థాంగికి అతని మాటలు అర్థంకాక, అతనివైబోఅయిదు నిమిషాలు దీర్ఘంగా చూచి, “మీకుగాని పైత్యం ఎక్కువవలేదు కదా. డాక్టరుగార్ని బ్రతికూలి యింటికి తీసికొని రావా? అలా ‘ప్లూ’ జ్వరాన్ని పోగుతుతారేమిటి?” అంది భయంగా.

అతను చిన్నగానవ్వి, “భయంలేదు శ్రీమతీ. నేతెలుసుండే మాట్లాడుతున్నాను. పైత్యంలేదు, తైత్యంలేదు. ‘ప్లూ’ నా అద్భుతంకొద్దీ వచ్చింది. ఇది నా అద్భుత దేవత” అన్నాడు.

అర్థంకానట్లు భర్తని చూస్తోంది అర్థాంగి. అంతలో అగ్రతనూజాడు మంచినీళ్ళిడిగితే యివ్వటానికెళ్ళింది.

శేషగిరి కళ్ళు మూసికొని పడుకున్నాడు “ప్లూ” అభినందించుకుంటూ. ★

నెషనల్ ఇంజనీరింగ్ కంపెనీ (మద్రాసు) ప్రైవేట్ లి.

879, నేతాజీ రోడ్, మద్రాసు-1.

మొదట : ప్లాంజింగ్, డిజైన్, వేకింగ్ వారికి

దిక్షిణ ఇండియా కంటికి పోల్ ఏకెంటు

* స్కో డా ఇంజనులు *

పారిశ్రామిక, వ్యవసాయక, నౌకా సర్వీసులకు

2,000 H. P. వరకు

* జనరేటర్లు *

స్టేషనరీ మరియు పోర్టబుల్

1250 KVA వరకు

ప్రతిజిల్లా ఏజన్సీ దరఖాస్తులు కోరడమైనది.

తప్పె పరిధి

“చెడ్డవారి చెలిమి చేయకు; మురిగిసిట్టకాల్ నిడకు; పగటి నిదుర పనికిరాదు;” అంటూ బాబిగాడు, నీతివాక్యాలను, ఆరోగ్య నూత్రాలను ఏకంచేసి చదివేస్తున్నాడు, మహాభోరుగా.

“చెడ్డవారంటే ఎవరురా? అన్నయ్యా!” అని చిటికెలెలు ప్రశ్న పేసింది. బాబిగాడు నోరు వెళ్లి చెటి ఆలోచించేడు. అంతవరకూ ఆ ప్రశ్న వాడికి తోచలేదు. ఏదో, పాఠం మరునాడు మాసారికి ఒప్పచెప్పాలనే వాడి బాధ కాని, అర్థాలు, ఆంతర్యాలు అడుగులే వాడికేం తెలుస్తాయి. అయినా తన చెడ్డరికం నిలుపుకోవాలనే తాపత్రయంతో “గోపాలం లాటివాళ్లు” అన్నాడు.

చిటికెలు బుర్ర బుర్రగా ఆడిస్తూ “గోపాలం చెడ్డపిల్లడు ఎందుకయ్యాడు? నాడు నీకన్నా చాలా మంచివాడు. ఎప్పుడూ నాకు తాయలం పెడుతుంటాడు. అవాంశేజరి గిండ్లో నీకు తెలుసా? నేను పరిగెట్టాంటే పడిపోయేను. కొలు కిరక్తం కూడా వచ్చింది. అప్పుడేం... గోపాలం వాళ్ళింటికి తీసుకెళ్లి మందు పెట్టి, నన్ను మన యింటిదాకా దిగబెట్టాడు. ఆ మందునీనా పెద్దవాంటే పడి పగిలిపోయింది. వాళ్ళ నాన్నగారు కోపేరు. నా మంచి అన్ని దెబ్బలు తిన్నా గోపాలం నా నేస్తం మానలేదు.” అన్నాడు.

“నిజమే; నాకూ తెలిదు గోపాలం ఎందుకు చెడ్డపిల్లాడో మరి; అందరూ అలా అంటారు. అమ్మ కూడా చెప్పింది, “ఒక బాబీ! వాడి జట్టు కూడకు; వాడు మంచి వాడు కాదు, అని; అందుకే అలా అన్నాను” అన్నాడు.

* * *
మహా, మహావాళ్ళే ఈ మంచి చెడ్డల తారతమ్యాన్ని, విడతెలియలేక చూస్తుంటే, ఈ పసివాళ్ళకి ఏం తెలుస్తుంది. ఏది మంచి? ఏది చెడ్డ? అని చెప్పడం అంత సులువైన

పనికాదు. ఒకరికి మంచిగా తోచింది, ఇంకొకరికి చెడ్డగా తోచవచ్చు. ఈ మంచి చెడ్డలన్నవి దేశ కాలానుగుణ్యంగా మారుతుండడం మనం చూస్తున్నాము. “మహా భారత” రచన జరిగినవాటికి ఒక శ్రీతి ఒకరుకన్నా ఎక్కువమంది భర్తలుండడం దూష్యం కాకపోయి వుండవచ్చు. శేకుంటే ద్రౌపదికి అయిదుగురు భర్తలుండడం సంభవంకాదు. ఇటీవలవరకు ఒక పురుషునికి ఎందరైనా భార్యలుండడం నిషేధంకాదు. నేడది చట్ట ప్రకారం నిషేధించబడింది.

చిక్కె చిక్కె దు?

ఇవన్నీ ఎందుకు చెప్తున్నానంటే, ఏది మంచి? ఏది చెడ్డ? అన్నది కాలానుగుణ్యముగా ఎలా మారుతుందో; అలానే ఎవరు మంచి; ఎవరు చెడ్డ? అన్నది ఆ వ్యక్తులపై మనకున్న అభిప్రాయాలనుబట్టి ఒక్కొక్క పరిస్థితిలో వారి ప్రవర్తననుబట్టి మారుతుంటాయి.

మంచి చెడ్డల నిష్పత్తి!

ఏ ఒక్కరూ మంచివారుగా కాని, చెడ్డవారుగా కాని జన్మించరు. మంచి, చెడ్డల మేళవింపు ప్రతి వారిలోనూ వుంటుంది. కాకుంటే వారు పెరిగే వాతావరణం, పెంచబడే పద్ధతిపైనే ఈ మంచిచెడ్డల నిష్పత్తి కొద్దిగా మారవచ్చు. ఉదాహరణకి 4:1 పాళ్ళలో మంచి చెడ్డలుంటే లోకం వారిని మంచివారుంటుంది. ఆ పాళ్ళు అటునుండి, ఇటు మారుతే చెడ్డవారుంటుంది. ఆ కొద్ది వ్యత్యాసాన్ని పరిధిపడడం అంతకవం కాక

ద్వివేదుల వికారాక్తి

పోవచ్చు. కాని, అందుకు ఎవ్వరూ ప్రయత్నించరు సరికా, ఆ దృష్టిపథాన్ని ఏ పరిస్థితులలోనూ మార్చుకో నిచ్చుగించరు. ఒకడు ఒక తప్పుపని చేస్తే, ఆ తప్పు వాని జీవితాంతమువరకు వెన్నాడవలసిందే. వాళ్ళు ఎంతగా మారినా, సన్మార్గ వర్తనులయినా, ఆసత్యాన్ని ఒప్పుకోరు. ఏమంటే వాడు చెడ్డవాడు, అందుచే వాడుచేసే ప్రతి పని చెడ్డదే; అధమం అది చెడ్డపని కావన్నా కానివెనుక చెడ్డ వుద్దేశాలే వుంటాయి. ఇది వారి వాదన. ఇదేరీతిగా ఒకసారి మంచివారు అని చలామణి అయినవారు ఎన్ని కాని పనులు చేసినా అవి వారి మంచితనపు బుర్ర భాలో మణిపోతాయి.

కొండగుర్తులు

ఈ మంచిచెడ్డల నిర్ణయ ఫలితాలు కుటుంబాలలో శ్రీలమధ్య అధికంగా అనుసరిస్తాయి. అసలు కొందరు వ్యక్తులను వారి వ్యక్తిత్వాల్లో గుణగణాలతో సంబంధం లేకుండానే చెడ్డవారిగా నిర్ణయిస్తారు. ఉ|| అత్త, ఆడుబిడ్డ, సవతికల్లి వగయిరా. ఆమధ్య వనితా లోకంలో ఆడుబిడ్డలపై లేచిన దుమారం మాసి నేను చాలా విచారించేను. “ఆడుబిడ్డ” అనే పదం చెడ్డతనానికి పర్యాయపదంకాదు. ఆమె మనలాటి శ్రీయే. ఆమెకు అల్లిల్లు, భర్త, కాపురం వుంటుంది. అందలి కష్టనిష్ఠురాలను ఆమెకూడా ఆనుభవించి వుంటుంది. నిజానికి ఎక్కడో ఏకైక సంతాన విషయంలో తప్పించి మనమంతా ఆడుబిడ్డలమే. మనకి ఒక అన్న, ఒక వదిన వుంటారు. ఈ దోషం అలా ఆడుబిడ్డతనంలో గాక, ఎడటి వారిని అరంచేసుకోలేక పోషడంలో వుంది. వారు చెడ్డవారు; అని మనం ముందుగానే నిర్ణయించుకొంటే, ఆపైన వారుచేసే ఏ పని అయినా, ఏమూ అయినా మనకి చెడ్డగానే

అనిపిస్తుంది. సందేహం లేదు. అందుకే ముందుగా ఎవరిపైనా నిరీత అభిప్రాయాలంటూ పెట్టుకోకూడదు.

ఇదేవిధంగా చెడతనానికి పేరుబడ్డ ఇంకొక వ్యక్తి సవతితల్లి. ఈ సవతితల్లిలు పెట్టే బాధలను గురించి, మనం అనేక కథలు వినివుంటాం. సినిమాల్లో అనేక రీతులు చూస్తున్నాం. కాని, ఇందులో సత్యం ఎంతవరకు, దానికి బాధ్యులెవరు? అని ఆలోచించకుండా, సవతితల్లి కాబట్టి చెడదీ అనడం సామాన్యమే అవుతుంది. సవతి తల్లి అనేవది అవతితల్లికి బిడ్డలున్నప్పుడే ఏర్పడుతుంది. ఇందులో బాధ్యత కలవాడు భార్య, భర్త.

ముందుగా మనం ఆలోచించవలసింది. ఆమెకూడా మనలాటి ఆడుబి. చిన్నతనంలో కష్టపిల్లలందరిలాగే ఆమెకూడా ఎన్నో కలలు కంటుంది. అందమైనవాడు, చిన్నవాడు భర్తకొనాలనీ, బాగా డబ్బుండి కాదులో, లేకుంటే కాలినడక నెనా, చేయి చేయి కలుపుకొని పికార్లకి, సినిమాలకి తిరగాలనీ, ఏనో ఇలాటి కోర్కెలుండడం ఆమెతప్ప కాదుకదా?

కలలు కరగిన రోజున

ఆమె దురదృష్టం కానీందీ; అర్థిక కార

ణాలు కానీందీ, వేటివల్ల నయితే నేమి, ఆమె కోర్కెలు, కలలు అన్నీ ఎండ మావులుగా మారి, ఆమె జీవనపథమే మారి పోయింది. ముగ్గురు, నలుగురు పిల్లలుకల రెండోపెళ్ళి వానిని ఆమె భర్తగా స్వీకరించవలసి వచ్చింది. ఇష్టం లేకుంటే వ్యతిరేకించరాదా? అంటారు. అలా జరిగితే వెంటనే ఆమె సంఘందృష్టిలో చెడదీ, తన దండ్రుల దృష్టిలో గయ్యాలి అవనే అవుతుంది. ఇంతకీ వ్యతిరేకించి ఆమె ఏమి చేస్తుంది? పెళ్ళి పీటలమీదనుంచి లేచి రైల్వే స్టేషన్, ఎవడో చదువుకున్నవాడు, డబ్బున్నవాడు తారసిల్లి, ఆహూతంగా ప్రేమించి పెళ్ళిచేసేసుకోడం అన్నది సినీ మాటకీ, కథలకీ మాత్రమే పరిమితం అన్న విషయం మరచిపోకూడదు. ఆమెకి తలి దండ్రులను ఎదిరించి నిలిచేందుకీ తగినసహం, విద్యా లేకపోవచ్చు. ఆ రెండూవున్నా, అందుకు వలసిన మనోధైర్యం లేకపోవచ్చు. కారణం ఏదైతే నేమి, ఆమెకి ఆ రెండో పెళ్ళి వరునితో వివాహం జరిగిపోతుంది.

వివాహమయ్యే భర్తయింటికీ వెళ్ళేసరికి ఆమెకి కన్పించే దృశ్యం, పెంకెతనంతో దెబ్బలాడుకుంటున్న పిల్లలూ, కన్నతల్లిని కోల్పోయి, ఆలనా, పాలనా లేక అల్లాడి

పోతున్న పసివాళ్ళూ, జీవితంలోని మాధుర్యాన్ని కోల్పోయి జీవచ్ఛవలా వున్న భర్త. ఇదేనా ఆమె సృష్టించుకున్న సుందర స్వప్నం? ఇదేనా ఆమె ఆశించిన స్వర్గ సీమ? కాదు...కాదు...అవన్నీ గాలి మేడలై కూలిపోయాయి. అవన్నీ కలలుగానే కరగిపోయాయి. ఇది నిత్యం!... ఇది సత్యం...దీన్ని... నిజాన్ని తెలుసుకుని సర్దుకోవడానికి, ఆమెకి తగిన అవకాశం, పరిస్థితులూ కల్పించాలి. వీలయితే విడమరచి చెప్పాలి. కాని అలా జరుగుతున్నదా? అంటే, లేదనే చెప్పాలి.

ఇరుగు పొరుగుల శ్రద్ధ

సవతితల్లి ఇంట్లో కాలు పెట్టించినగానే ఇరుగు పొరుగుల అమ్మలక్కలు ఆవారనంంచి ఈ వారనంంచి నేయి కళ్ళతో చూస్తుంటారు. ఇదంతా పిల్లలపై అభిమాన మనుకోగలదు; అలాటిదేమీ వుండదు. ఆ పిల్లల మనసులు విరిగి, ఆమెపై సద్బాధనం లేకుండుట మనవో ఫలితం మరేం వుండదు.

మాతృత్వం అనేది స్త్రీకి ఒక గొప్ప అనుభూతి. మరవరాని అనుభవం. ఆమెగర్భం ధరించింది లగాయతు పుట్టబోయే బిడ్డ గురించి, బిడ్డను సాకవలసిన పద్ధతి గురించి ఎన్నో ఆలోచించు కుంటుంది. బిడ్డ దైహికంగా తన పక్కని లేకున్నా, పూచాలతోనే ఆనందిస్తుంటుంది. నవ మాసములు నిండి, బిడ్డ పుట్టే సరికి, ఆమెకి ఆ బిడ్డకి అవినాభావ అనురాగం ఏర్పడుతుంది. అంతవరకు చిన్నపిల్లలా వున్న మాతృమూర్తి ఎంతో అనుభవంగల ప్రాథలా ఆ బిడ్డను లాలిస్తుంది. ఇదంతా ప్రకృతి సహజం. బిడ్డ గర్భస్థుడైంది లగాయతు స్త్రీకి కారీరకంగా, మానసికంగా అనేక మార్పులు వస్తాయి. ఆమె ప్రేమప్రకృతి సిద్ధంగా పరిణతి చెందుతుంది.

ఈ విధాన చూస్తే, సవతితల్లి అపకృష్టం. ఈ అనుభూతులు ఆమెకి లేవు. ఈ పరిణామాలు ఆమెలో రాలేదు. పరిస్థితులలో ఆమె పిల్లలకి కన్నతల్లిలా చెయ్యలేక పోయిందన్నా, చూడలేకపోయిందన్నా గోషం ఆమెది కాదు. ఆమెను అటువంటి పరిస్థితుల పాలేసినవారిదే అనాలి. ఆమె మనోభావాలను అర్థం చేసుకొని, ఆమెకి తగిన సహకారం, సానుభూతి లభించినవాడు సవతితల్లిని మన కథలలో వలె ఉగ్రరూపిణి గాక, స్త్రీ సహజమైన ఓర్పు, సానుభూతికల స్త్రీ మూర్తిగా మనం గుర్తించ గలుగతాము. ఎవరికైనా సహనానికి ఒక హద్దంటూ వుంటుంది. కన్నతల్లిఅయినా పిల్లలను బెదిరించకుండాకోపగించుకోకుండా పెంచగలదా? అప్పుడు నోరెత్తని పెద్దలు

యువతి నేత్రాలు రెండున్ను రెండు దివ్యజ్యోతులు

"ఐ టెక్స్" ఆ జ్యోతుల కాంతి మరింత ప్రతాకవంతము చేస్తుంది - "ఐ టెక్స్". ఓషధులచే తయారు చేయబడినది. నేత్రములకు వల్లధనము నిచ్చును, పిల్లలు, పెద్దలు నిర్మితిగా వాడతగింది. 'అరవింద విండి' ముంతుమబొట్టు అందమునకు వాడందీ గులాబి, ఆకుపచ్చ, పూదా, కెంపు, వచ్చ.

నలుపు ఆరు ఆకరణీయమైన రంగులలో ముఖపద్మము వలంకరించ సంసిద్ధంగా ఉన్నవి.

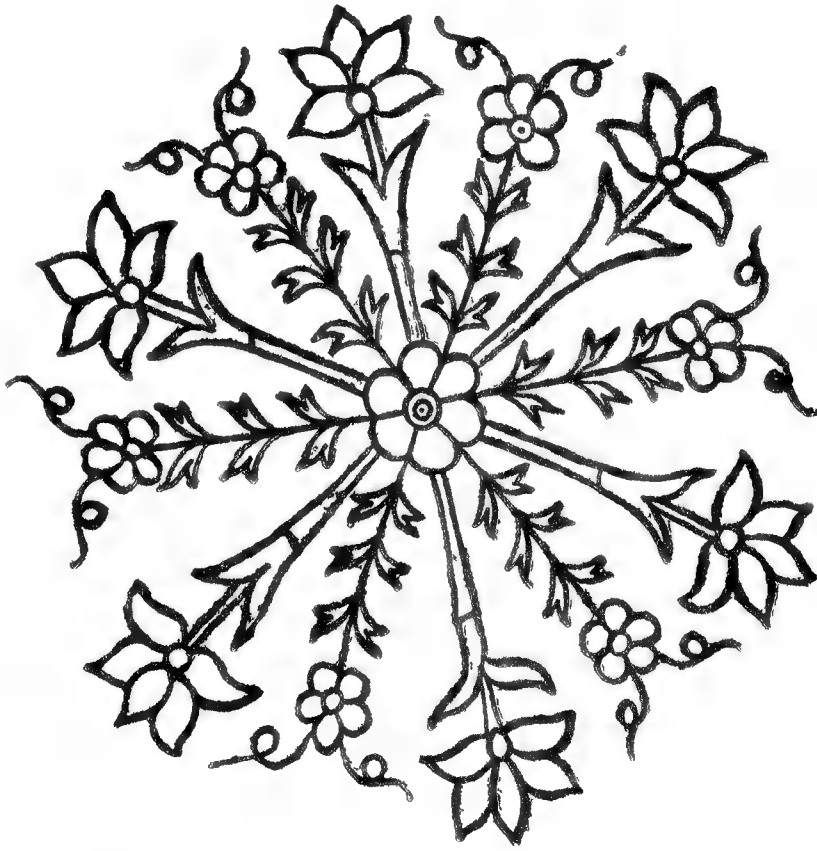
పెద్ద బొట్టులన్నింటిలో లభించును. వీటిని చూచి, మోసపోవద్దు.

Manufactured & Distributed by

ARAVIND LABORATORIES,

Arcot Road — Madras-26.

దిండు గల్లిబు మీదకు—

దేవరవల్లి బుజ్జమ్మ

దేవరవల్లి, పిల్లల్ని అడుపులో నుంచ ప్రయత్నిస్తే పురిమిచూస్తారు.

నిజానికి తప్పుచేసిన వారిని, న్యాయంగా దండించవలసిన వారిని అలా వదిలి, స్వస్థం అబలలపై దండెత్తడం ఆవిశేషం. ద్వితీయ వివాహం చేసుకొన్న ఏ పురుషుని ప్రశ్నించివా, పిల్లలకొరకే తాను తిరిగి వివాహం చేసుకొన్నట్లు చెప్తాడు. ఇందులో నిజానిజాలు ఎలావున్నా, అసలు ఆ ఆశయ సిద్ధికి ఎంతవరకు ద్వితీయం పునయోగ పడగలదో అలోచిద్దాము. ఆర్థిక స్థానము తగల కష్టమై, పునర్వివాహ ప్రసక్తి లేకుండానే తనపిల్లల్ని పెంచుకోగలడనడానికి సరిపడే చర్య లేదు. పూర్వపు రోజులలో ఎలా వున్నా ప్రస్తుతం ధనం సాధించలేని సౌకర్యం అంటూ లేదు. తగినంత ఆర్థిక స్థానము లేనివాడు ఇంకొక భార్యని వివాహమాడితే, ఆమెకీ, పుట్టజోయే పిల్లలకీ అన్యాయం చెయ్యడమే అవుతుంది. ఇంకొక విషయం; పిల్లల సంరక్షణే తమ ఆశయమైతే, అందుకు తగిన అనుభవము అర్హత గల వినోదకుపులను ఎందుకు వివాహమాడ కూడదు? అనే ప్రశ్న బయలుదేరుతుంది. అట్టి వివాహంవల్ల తన కుటుంబ

రక్షణకొనుండా ఒక సత్కార్యం చేసినట్లవుతుందే.

నిజానికి అలాటి వివాహం అన్ని విధాలా అనుకూలంగా వుంటుంది. ఆ వచ్చే స్త్రీ కూడా కష్టసుఖాలను కొంతవరకు అనుభవించి వుండడంచేత, తన నూతన భర్తయొక్క కష్టసుఖాలను అర్థంచేసుకోగలిగి వుంటుంది. చిన్నతనపు చిలిపి కోర్కెల వల్లడి తగ్గి, జీవనపథంలో సహచరిగా ప్రవర్తించగలిగిన ప్రాథమ్యం అభ్యిజ్ఞులుంటుంది. తన ఆశయ, ఆ ఆశయాలు అంతరించేయనుకొన్న స్థితిలో చిగుర్చిన ఈ నూతన శోభ ఆమెను ఆనంద పరవశురాలను చేస్తుంది. ఎహృదయత, కృతజ్ఞత ఇనుముడిస్తాయి. పిల్లల పెంపకంలోకూడా ఆమెకీ కొంత అభ్యాసం కలిగివుంటే మరీ మంచిది. అట్టి భార్యను పొందగలిగినవాడు పురుషుడు తన గడచిన జీవితంలోని బాధలను మరచి ముందుకీ పురోగమించ అవకాశము కలుగుతుంది.

కర్త, పుర్త

“తల్లి లేనివాడు, తండ్రి పినతండ్రితో సమానం” అన్న లోకోక్తిని మనం మరచి

పోదాం. ఏమంటే; తలిదండ్రుల కిద్దరికీ పిల్లల ఎడగల ప్రేమానురాగాలు సమానమే. అట్టిప్రేమ ఒక్కమారుగా తెలిపారు. నూతనభార్య రాగానే పురుషుడు శిలామూర్తికాలేడు. అదివరలో భార్యతో, పిల్లలతో అనుభవించిన అనుభూతులను విస్మరించలేడు. కాని అతడు అసహాయుడవుతాడు. ఒకపక్క, తననే నమ్ముకొని, జీవితాంతం తనతో జీవించ వచ్చిన భార్య; ఇంకొక పక్క, అన్యం పుణ్యం ఎరుగని పిల్లలు. వీరందరి భవిష్యత్తు తనచేత ఉంటుంది. వారి జీవితాలకు తానే వరపడిపెట్టాలి. భార్యను వెనకేసుకొచ్చి, పిల్లల్ని దండించడం ఎంత క్రూరమో, పిల్లలగురించి భార్యతో పోట్లాడడమూ అంతటిదీ అవుతుంది. ఈ పరిస్థితి కల్పించింది ఎవరు? తను...దీనికి నివారణోపాయాన్ని తానే అన్వేషించాలి. ఈ విధిన్న కృత్రుల మధ్య సామరస్యం నెలకొల్పడం తన కనీసవిధి.

ఒకరిపై ఇంకొకరి అధికారం ఎల్లకాలం చెలుబడికొడు. నేటి పిల్లలు రేపు పెద్దలవు

(39-వ పేజీ చూడండి)

చెవిలో పోటు

ఇది సామాన్యంగా పిల్లలందరికీ వస్తూనే వుంటుంది. కొంతమంది పిల్లలకి పొసం క్కూలుకళ్ళమంటే చాలు ఇట్టే వస్తుంది. నిజంగా పోటు వచ్చినవారే సంగతిగాని మనకి అబద్ధాలవారే సంగతి ఎందుకు? ఈ చెవులో పోటు సాధారణంగా వారంవల గాని, చోరుగాలివలగాని, కురుపువుండటం వల గాని వస్తూంటుంది.

10 ఏళ్లు 11 ఏళ్ళ వారే వారంవల అని తెలుసుకుంటే వానింటాకు పసరు పిండే య్యాలి. కురుపు లేకుండా పోటు వస్తే వారంవలగాని గాలివలగాని అని మనకి తెలియనే తెలుసుంది.

మంట భరించలేని పిల్లలకి అంటే నెల రెండునెలల పసిపిల్లలకి రుద్రజడఅకు పిండిలే అడ పోతుంది.

కురుపు వుండటంవల పోటు వచ్చిందని తెలిస్తే మామూలు ఉలి పాయి కాల్చి చెవులో పిండే య్యాలి. ఇంకొరకంగా నూనెలో పెల్లరిపాయి వేసి కాచి పోయ్యాలి. పిటికి వేటికి తగ్గక కురుపు వున్న దని మనకి ముందే తెలిస్తే, - గవ్వలటలో గళ్ళల్లో జరుపుతూ అడతారు-ఆ పావు తీసు కొని బాగా కాల్చేయ్యాలి. అంటే గవ్వని చితుకొడితే మెత్తగా అయిపోవాలన్న మాట. ■ గవ్వ కాల్చిన పొడుం ఒక చిటి కెడు చెవులో వేసి నిమ్మకాయరసం రెండు మాడు చుక్కలు పిండితే చెత్తో తీసేసినట్టు పోతుంది. చెవిలోంచి చీముకారేవారే అసలు చెవులో నూనే వెయ్యరాదు. అల్లా నేస్తే మట్టి చీము ఎక్కువవుతుంది.

మాడు పోటు

సాధారణంగా చదువుకునేవారందరికీ మాడుపోటు, కళ్ళ మంటలు, జుట్టునెరవటం ఇత్యాదులు జరుగుతూనేవుంటాయి. వేడి చేసి వస్తూంటుంది మాడుపోటు. మాడుపోటు వచ్చినవారే విధిగా వారానికి రెండుమాట్ల

యినా తలంటు పోసుకోవాలి. ఆ ముదం అన్నా పెన్నుపూస అన్నా తలకు అంటుకుని కనీసం 3 గంటలయినా వుండాలి. వేడి వస్తు వులు తినటం మానేసి చల్లటి వస్తువులు తినాలి. ఆముదపు ఆకులు గాని, మల్లె ఆకులు గాని, తంగేడు ఆకులు గాని వేసి మాడుకు కట్టుకోవాలి. రాత్రిళ్ళు పడుకో బోయే ముందు ఒక చిన్న కప్పులోకి ఒక గుప్పెడు అన్నం, కాసిని పాలువేసి తోడుపెట్టాలి. తెల్లవారినతరువాత నూర్యోదయం కాక మునుపు ముఖం కడుక్కుని ఈ తోడుపెట్టిన అన్నం మాడుముద్దులుగా చేసుకు తినాలి.

ఎ. శ్రీ దేవి

అంతకి తగ్గకపోతే డాక్టర్ని కరణిని ముచ్చటగా మాడు కాలియం ఇంజక్షన్లు పొడి పించుకొని ఫీజు చెల్లగొట్టి రావాలి.

కళ్ళు నీళ్లుగారటం

ఎక్కువ పొయ్యి దగ్గర వుండేవారే, చదువుకునేవారే తప్పకుండా కళ్ళునీళ్లుగార తాయి. కొంతమందికి కొయ్యకండలుపెరుగు తాయి. ఏదయినాసరే బ్రహ్మదండ సాన (అంటే చెటనిండా ముళ్ళుండి పనువు పచ్చగా వువ్వలు తూస్తాయి) కళ్ళల్లో కొట్టుక పెట్టుకున్నట్టుగా పెట్టుకోవాలి. కొయ్యకండలు పెరిగితే ముంగిరాయి ముద్దపెట్టు, సాంకికొమ్మ అరగదీసి కళ్ళల్లో పెట్టుకోవాలి. కళ్ళుగనక కలిగితే బల్లెపచ్చ లాకు, నల్లమందు ఉడికించి కళ్ళమట్టారా పట్టుకోవాలి. కొయ్యకండలు గనక తగ్గక పోతే డాక్టరుదగ్గరికివెళ్ళి కళ్ళు తోమించు కోవాలి.

నోటి పూత

అతిఉదుకుమూలంగా నోటిలో సన్న సన్నటిపొక్కులు లేస్తాయి. వేడివస్తువులు ఎక్కువ తినకూడదు. సగ్గలియ్యం జావ

కాచి చల్లారినతరువాత అది త్రాగించి ఏ కులు నోరుమూతలేకుండా నవిలిం చాలి. తమలపాకులు వేసుకొని పొక్కిలే యేమీ చెయ్యక్కరలేదు. ఎక్కువ కారంకనక లింఘే దానంతట అడ తగిపోతుంది. నోటి పూత ఎంతకీ తగ్గక పోతే డాక్టరుదగ్గరికి వెళ్లడం మంచిది.

జలుబు

జలుబు 10 రోగాలపెట్టు అంటారు. జలుబుచెయ్యగానే తలనొప్పి దానివెంట జ్వరం అన్నీ వస్తాయి. అందుకని అసలు జలుబుపట్టకుండానే చూసుకోవాలి. పసిపిల్లల కైతే కస్తూరిమాత్రవేసి ఆరగా ఆరగా నూనెరాయాలి.

బెణుకులు

అటలు ఆడేటప్పుడో, చిన్న చిన్న ఎక్కు పల్లాలు దాటేటప్పుడో కాళ్ళు బెణుకు తాయి. బెణికినచోట కొద్దిగా నూనె తో తోమితే అడపోతుంది. మెడకూడ ఒక్కొక్కప్పుడు బెణుకుతుంది. ఏదయినాసరే గుండ్రంగావున్న వస్తువు మెడకింద పెట్టుకు పడుకోవాలి.

గవదవిళ్ళలు

ఇవి గాలిమాద్యులు, ఋతువుల మాద్యు లలో వస్తాయి. వాటికి గాలి తగలకుండా తలమీదమంచి ఒక తెల్లటి కుభ్రమైన గుడ కట్టుకోవాలి. అవికాకుపసరు తీసి గవదలకి అంటించి దానిమీద దూది అంటించాలి.

రక్తగ్రహణి

వేడిచేస్తే చాలు చిన్న పిల్లలకి రక్తగ్రహణి పెడుతుంది. పట్టుకున్నదంటే వదిలిపెట్టకం గాదు ఇది. పచ్చి సబ్బాటలు తీసుకొని రోట్లోవేసి దంచి ఆ రసం గుడలోపోసి వడబోసి పట్టాలి. ఇది వగరుగా వుండటం మూలకంగా కొందరు త్రాగరు. ఏదైనా తీసి వస్తువు పెడితేసరి. వార్లే త్రాగుతారు. కారం తాకవేకూడదు అసలు. గనకసాం పొడుం

అన్నంలా చేసుకొనితివారీ. అజాగ్రత్తచేసి
రి, కి నెలలు ఏడిపిస్తాయి దానిమ్మకాయ
పింద (అప్పుడే గింజపడుతున్నది) తీసుకొని
తెల్లనిబట్ట మూటగట్టి చుట్టూరా రాగిటిమన్ను
మెల్లి, కుంపట్లో వేసి వుడక జెట్టారీ. నుడ
ప్రాడదీసి మాస్తే లోపల అంతా వుడికి
మెత్తిగావుంటుంది అది పంచదాలో కలుపు
కొని తినారీ లేకపోతే దానిమ్మచిగుళ్ళు
కోసి కోట్లా వేసి నూరి రసం తీసుకు
త్రాగారీ. ప్రాద్దున్నే పెరుగు మెంతులూ
కలిపి తినిపించారీ.

కాలుట

పిల్లలు మనం ఎక్కడ కూర్చోబెడితే
అక్కడ బుద్ధిమంతులూ కూర్చుంటారో
చేతులూ కాళ్ళూ ఏవో వొకటి చేస్తూనే
వుంటాయి వాళ్ళకి కాగేసిట్లు మీదపోసు
కొని, ఎర్రటి నిప్పుల్లో చెయ్యిపెట్టి, మరిగే
నూనెలో చేతులుపెట్టి కాల్చుకుంటారు.
పెద్దవాళ్ళు చూడక పడుటచెందులూ అవి
కొత్తేసుకుంటూ వుంటారు. పెద్ద పెద్ద
బొబ్బలు వాళ్ళుటూవుంటాయి. అటువంటి
వాటిని కడిగకూడదు. కంటనే సిరాకాని,
నడ్డకాని రాయారీ బొబ్బరికి అంటుకొని
వున్న నుడర్ని మెరిగా కలిపించి తిన
య్యారీ కొబ్బరినూనె, మన్నపునీరు కలిపితే
నవ్వలేం అవుతుంది దాన్ని పూసి వాసులేమ
పూసిన లింట్సుడలో గాయాన్ని కన్న
దాక్టరు దగ్గరికి తీసుకువెళ్లారీ. ★

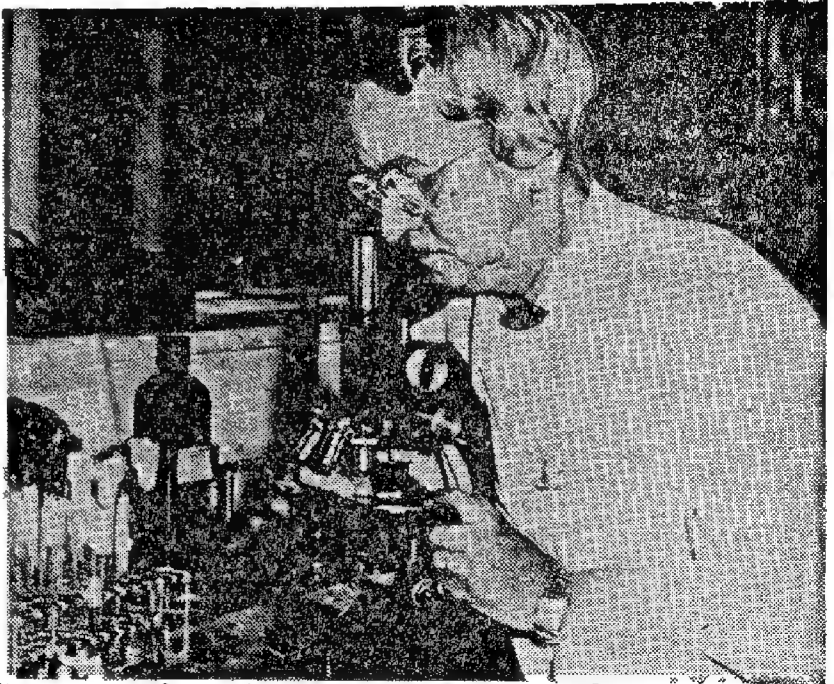
తప్పేవరిది? చిక్కెక్కడ?

(37- వేజీ తరుచాయి)

తారు చిన్నతనపు తేతకృదయాలపై పజే
గాయాల మాయని మచ్చలై వాళ్ళోపాటే
పెరిగి పెద్దవవుతాయి.

కోపం ద్వందం అలాపెరిగి ఒక్కపారి
రారిన తలదండ్రులనుండి వేరుచేయగలవు.
వృద్ధులయిన తలదండ్రులపై, అదరం, అభి
మానం లేక పిల్లలున్నారంటే, అది చిన్న
వాడు తామువేసిన విల్లే అన్ననం గతినీ
పెద్దలునుడకకూడదు. దానికి వారిని నిందించే
కన్నా, ఆ పరిస్థితి కలుగకుండా ముంనే
జాగ్రత్తపడితే అందరికీ తేవకరం కాగల
దని గ్రహించడం మంచిది

సంఘాద్ధతకే కాకున్నా తనుగృహ
కాంతి, పిల్లల పెంపకం మనస్సులో పెట్టుకు
నైతా, పునర్వివాహ ఆసక్తిగల పురుషులు
వితంతువులను వివాహం చేసుకుంటే, వారికి,
సంఘానికి కూడా మేలుచేసేవారు అవుతారు.
అలాకాక ఇప్పటివరకే చిన్నపిల్లల వైచే
యొగ్గుదాపులే, అంగవలన సంభవించు
దుష్పరితాలను, ఆ కుటుంబమంతా ఆసుభి
వించక తప్పకపోవచ్చు మంచినే ఆసిద్ధాం
పురుషులు ముందు తిరాలవారికి మార్గదర్శు
అవుతారని నమ్ముదాం. ★

మందు పుట్టడానికి ముందు...

క్రొన్ని కొన్ని వ్యాధులపేరూ, వాటి నుణగజాలూ వింటావుంటే, ఇవి అగా
దిగా వుంటున్నవేనా, లేక, వైద్యకాస్త్రంలో చిలిచిచిత్రాలైన వేర్
వారిలో పెరగడంకోసం కొత్తగా బయలుదేరి వస్తున్నాయా అనిపిస్తుంది

జబ్బుచేసిన మనిషి బరికి బెటపడటానికి, మందుకన్న ముందు తేలవలసిన
విషయం—అసలు యాజబ్బు ఏమిటి? ఇంక ఎక్కడివించి వచ్చింది ఎందుకు
వచ్చింది? దీనికి మూలకారణం ఏమిటి? అనేది ఇది తెలిస్తే దీని పోగొట్టడానికి
ముందు తయారుచెయ్యవచ్చు; మున్నందు ఇంకవరికి రాకుండా చెయ్యడానికి
ఉపాయాలూ ఆలోచించవచ్చును అందువల్ల సేక వ్యాధులలక్షణాలూ, అవి
రావడానికి మూలకారణాలూ తెలుసుకోవడం ఒక పెద్దపని చాలా కష్టమైన
పని చాలాకాలం పట్టేపని

ఇవో ఒకమందు మింగితే, ఒకజబ్బు తక్కువ నిమిషంలో నయం
కావచ్చు అలా నిమిషంలో నుణం చూపించిన ఆ మందును కనిపెట్టడానికి
అంతకుముందు ఏళ్ళతరబడి కృషి జరిగిఉంటుంది.

ఇదంతా వ్యాధులతో మానవుడు సాగించే యుద్ధానికి, తేరవెనుక
సన్నాహం వంటిది మందులపావుకు, దాక్టరు అభీనుకు కర్మాగారంవంటిది.
ఇందులో ఎందరో ఆహారాత్రాలు పనిచేస్తూఉంటారు ఎడతేరిపీలేకుండా
ఆలోచిస్తూ ప్రయోగాలుచేస్తూ ఉంటారు స్త్రీలు చాలమంది ఈ రంగంలో
చాలా గొప్ప ఫలితాలు సాధించారు సహజంగా వారికి అచ్చే సహనశక్తి
ఇందుకు ఎంతో దోహదం చేస్తూఉంటుంది శ్రాంతి కాస్త్రజ్ఞురాలు మదాం
మ్యారీ రేడియం కనికటి పుట్టకురుపు చికిత్సకు వరం ప్రసాదించింది

ఈ చిత్రంలో కాస్త్రజ్ఞురాలిపేరు రోజ్ ఇచెల్ సన్ ఆమెరికన్ మహిళ
50 సంవత్సరాలుగా అంతుచిక్కకుండా ఉన్న ఒక వ్యాధి నుణగజాలను
ఈవిడ ఇట్లవరకే కనిపెట్టింది ఈ వ్యాధి చిత్రమైనది ఇంగ్లీషులో
దీనిని 'మలిఫుల్ స్క్లెరాసిస్' అంటారు కేరీరంలో ఏ మూలో
ఎక్కడో ఒక చోట చూతారేగా రకం చిక్కబడడం మొదలు
పెడుతుంది మెల్లిగా గడ్డకడుతుంది. దానివల్ల ఆ మట్టు పక్కల
జీవకణాలు గిడపజారిపోతాయి దాని మూలంగా ఆ ప్రాంతంలో నరాలు
కూడా గట్టిపడిపోతాయి క్రమంగా ఈ వ్యాధి ఇతర ప్రాంతాలకు కూడా
వ్యాపిస్తుంది ఇది నరాల పక్షనాతం అన్నమాట. మిస్ రోజ్, ఫీల్డెర్బియాలోని
నెయింట్ బ్యాంక్ ఆస్పత్రి పరిశోధనాలయంలో పనిచేసి, ఈ వ్యాధి
నుణగజాలను కనుగొన్నది ఈ వ్యాధి చికిత్సకు ఇది మొదటి మెట్టువంటిది
ఈమె కనుగొన్న విషయాలతో ఇంకా పరిశోధనలు సాగించి చికిత్సకే కాక,
ఈ వ్యాధి వివారణకు కూడా మార్గాలూ మందలూ కనుగొనవచ్చునని ఆమెరికా
లోని పెద్ద పెద్ద వైద్యకాస్త్రజ్ఞురాలు అందరూ చెబుతున్నారని

వంచనాశిల్పం:

అమ్మబోతే అడివి ★

★ కొనబోతే కొరివి

ప్రపంచమంతా దగా, మోసంతో నిండి వుంది. ఏది కొందానున్నా కల్లీనరుకు. ఏమి అమ్మగదానున్నా దగా చేస్తారు. పాథారణంగా మనం అమ్మబోయేది పాత పేపర్లు, పాత చీరల జరిసెను. ఇప్పుడు ఎంత చిన్న వుద్యోగులైనా పేపర్లు తెప్పించి వారు, రెడియో పెట్టు లేనివారు అరుదు. ఒక నెల తిరిగేసరికి ఈ పేపర్లతో ఇల్లంతా గల్లీబాగా వుంటుంది. ఏ పల్లెటూలో అయితే కొరతకొట్టు కొనుటిని బలిమూలి అమ్మగారిని, పట్టణాలలో అయితే వుదయం 7 గం మొదలు కేక వేస్తూ తిరుగుతూంటారు పేపర్లు కొంటాం, డబ్బాలు కొంటాం, జరి కొంటాం అంటూను.

ఇంక ఇంట్లో చిరాకు భరించలేక పోనీ నెలవండాకైన పని కివస్తుందని వాడ్ని పిలిచి తూచుకోమంటే చక్కగా 4 మీ కొగిటాలు విశన్నర క్రింద తూచి పెట్టాడు. అమ్మగారు చేరం ఆడుకోవాలిగాని మీ కొగిటిం మొగు మా కెందుకండి అంటూ రెండు పేపర్లు పైకెత్తి పట్టుకుంటాడు. మనం నిజంగా మొగు తూగినందుకు పట్టుకుని దీని వేకాడనుకుంటామగాని, అసలు వాడు చేసిన దగా తొందరగా కనిపెట్టలేము. దగా ఏమంటే అరవీశరాయి చేసి తూచుకుంటే విశపైగా పేపర్లు ఇవతల తక్కుడనిల్చిలో పెడతాడు. పెక్కి ఎత్తి మొగువుందని రెండు పేపర్లు చేత్తో పట్టుకుని తక్కుడపెక్కితాడు. మనం మొగువుంటే తీకాడనుకుంటామగాని కర్రపెక్కి ఎత్తుకున్నాడనుకోమా.

దగా గదా!

రెండవదగా వాళ్ళ తక్కుడ కర్ర ఇనుపది వేసుకుంటాడు. ఆ ఇనుపదానికి తక్కుడనిపెట్టు కల్లీటందుకు పెజ్జం వుండడానికి బదులు బిలంగులపొడుగున గాడివుంటుంది. మనం తక్కుడ దాళవా చూపించమంటే నిపెట్టు రెండు కూడ అగాడిచివరలకు వచ్చేలాగ తాళ్ళు జరిసి దాళవా చూపిస్తాడు. తక్కుడ సమానంగా, వ్యాయంగా వుంటుంది. రాయివేసి తూచుతాడు. పేపర్లు వేసి ఎత్తెట్టప్పుడు మనకు తెలియకుండా పేపర్లున్నైవుతాడు అగాడిలోపలవైవుతు

తోస్తాడు. అది మనంగమించి అతాడుకూడ చివరకే వుండేలాగతోస్తే విశకు అరవీక పేపర్లు ఎక్కువవుంటాయి. పేపర్లు అమ్మబోయేటప్పుడు ఈ రెండుసంగతులు మరచి పోకూడదు.

విధిలో, జరికొంటాం, జరికొంటాం అని చెవులు చిలులుపడేలాగ అరుస్తారు. పాత చీరల జరివుందిగదా అని పిలిచి అడిగితే కులం కిరూ! చొప్పున కొంటాం అంటాడు. వాళ్ళు చేసేదంతా దగాఅంటారుగాని ఎలా దగాచేస్తారో ఎవరూచెప్పరు. వాళ్ళుచేసే దగాఏమిటో చూడమని వాళ్ళను పిలిచాం. అంతక్రితమే పాత బహారసుచీర జరిఅంతా

కొల్లారి వెంకటసుబ్బలక్ష్మి

మాడ్చి 11 కు|| తూచి కొగిటిలో పొట్టంగట్టి పెట్టాం. జరి తెలగాకారి తాళ్ళు తాళ్ళు లాగ పెడ్తదబ్బకాయంతవుంది.

‘వాడిల్లు బంగారంగాను!’

పిలవగానేవచ్చి కూర్చుని వాడిదగ్గరవున్న చిన్న బ్రంకు తెరచి ఎడంచేతికి తగిలేలాగ పెట్టుకున్నాడు. ఆపెటిలో 2 పాతడబ్బాలు గుమారు కేరుపట్టేవి వున్నాయి. ముందు రాగానే నీపెట్టెలోని ఏమీ జరిలో కలప కూడదన్నాము. సరేనన్నాడు. జరి మంచిదో కాదో చూస్తాననిచెప్పి పలకముక్కు (గుమారు అరంగులొలు వెడల్పు 10 అంగుళాలు పొడుగు వుంది) తీసి ఎడంచేతిలో పెట్టుకొని కుడిచేత్తో చిన్న వుండలా జరితీసి పలకమీద రాయడం మొదలుపెట్టాడు. ఈపలక, జరివున్న కొగిటింమీదనే పెట్టి వాడు. కొంతసేపురాని చిన్న వుండ మాముందుకు విసిరి ‘అమ్మగారు ఇదంతా బంగారం; చూచారా ఎల్లావుందో జరి చాలామంచిది అమ్మగారు. పూర్వపుచీర కనుక ఇల్లావుంది. ఇప్పటిచీర అయితే ఇల్లావుండదు అంటూ కబుర్లు చెప్పకున్నాడు. మా దగ్గరకువిసిరిన వుండ బంగారంఅనుకుని మురిసిపోతే వాడుచేసేదగాకు చాల పిలుగా వుండును. కాని మేము వాడికేనే చూస్తున్నాము. మళ్ళీ వుండ విసిరి ‘చూచారా

బంగారం’ అన్నాడు. అప్పుడు మాకు అనుమానం వచ్చి రెండు ముట్టు చూసేదేమిటి బంగారం వక్కమారు చాలదా? అనుకొని || పలకకింద ఏముందో చూపించు అన్నాము. అనేటప్పటికి వాడి దగా తెలుపడింది. పలకపైన బొటన వేలు మిగతా నాలుగు వేళ్ళు పలక అడుగున వున్నాయి. అడుగు వేళ్ళతో కొగిటింలాని జరి సగంపైగా లాగి, వేళ్ళకు పలక మధ్య పెట్టుకొన్నాడు. ఇల్లా వాడి వేళ్ళల్లో సగం జరి వచ్చినతర్వాత ఎడంచేతి వక్కనే వున్న పెట్టెలో డబ్బామీద పలకపెట్టేస్తాడు. వేళ్ళమధ్యవున్న జరి డబ్బాలో పడి పోతుంది. మనం ఇంక జరియే వుండేమీ అని అడిగేందుకు పిలులేదు. ఏమన్నా అంటే మీరు ఇక్కడే వున్నార గాదా అంటాడు. ఇదీ వాడు చేసేదగా.

కొనబోతే

విధిలో కూరలు కొందామని పిలిస్తే, విశకు మూడు సవాసేర్లు తూచివెడతారు. వాళ్ళదగా ఏమింటే—

మనం కాయలు ఏరి తక్కుడలో వేళే దాకా ఎడంచేత్తో తక్కుడ పట్టుకొని తక్కుడపైకి ఎత్తెట్టప్పుడు కుడిచేత్తో వుచ్చుకుని వైనవుండే ముల్లుతాడు గుప్పెడతో పట్టుకుని కాయలున్నైవు వొక్కి పట్టుతారు. తక్కుడ చూస్తే కాయల చైవే మొగుతుంది. కాయలుచూస్తే అరవీక అన్నని సవాళేరు వైన వుంటాయి. కావడితో అమ్మ వాళ్ళేనే రెండు తిలలమధ్య తక్కుడపెట్టి, కాయలున్న సిబ్బెత్తటకు తగిలేలాగ పెట్టి బరువు ఆవుతాడు, కొనబోతే ఇల్లా దగా చేస్తారు.

పాలుకొనుక్కుందామా అంటే సగం మిల్కుపొడవు పాలు సగం ప్యచ్చమైన పాలుకలిపి చిక్కగా పోస్తారు.

వెన్నకొందామంటే ఏంపొడవు కలుపుతారో తెలియదు కాని, వెన్నకొనేటసమయముజ్జివాసన వేస్తూ చాలాబాగుంటుంది. చీరాకొచినతర్వాత సగంవరకు మాడిపోయి పిండివంటచేసిన వాసనవస్తుంది. పోని నెయ్యి కొనుక్కుందామంటే మనకు ఇచ్చేటప్పుడు బాగుంటుంది. కొద్దిసేపటికి డాల్బాలాగ గట్టి పడిపోతుంది. ప్యచ్చమైన పప్పునూనె కొనుక్కుందామంటే సగం కుట్టిమైన వేరుశనగ నూనె సగం పప్పునూనె కలిపి పప్పునూనెకర తీసుకుంటారు.

ఇంక మధురీ, కోయంబత్తురు, వుప్పొడ, వెంకటగిరి మొదలైన నేతర పీరలు సంగతి చూడండి. పెటచెంకున అరగజంవరకు చాల వ్యాయంగా నేపాడు. అదిచూచి చీరను కొనుక్కుని ఇంటికితెచ్చి విప్పి చూస్తే పిండిజల్లేడలాగ వుంటుంది. అందుకే నేమన వాళ్ళు అమ్మబోతే అడివి కొనబోతే కొరివి అన్నారు.

★ వీ కాయ చెట్టు ఉపయోగాలు ★

వీ కాయ చెట్టు ఆకు చిగుళ్ళతో పచ్చడి, పప్పు—చారు—ఇత్యాది వంటకాలు చేయవచ్చును. వీ కాయాకు చిగుళ్ళతో వంట చేయటం అనుకోకండి. చేసి చూచివేయడం బాగుంటుంది.

వీ కాయ చెట్టున్న వాళ్ళు తక్కువ వయస్సులోనే చేసుకుంటే బాగుంటుంది. కాని ఆకులంత బాగుండవు.

చిగుళ్ళతో పచ్చడి—నూనె వేసి, ఈ చిగుళ్ళను చేయించుకొనాలి. తర్వాత మిరపకాయలు ఆవాలు, మెంతులు, కొద్ది ఇంగువ వేసి పోపు చేయించుకుని, ఈ చేయించిన చిగురు—పోపు, తగినంత పువ్వు వేసి, కలిపి రుద్దాలి. దీనినికే చింత పండు చేయకర్తరేదు. ఇదే చాలపులుగా వుంటుంది. ఇవ్వమైనవారు నువ్వుపప్పు కూడ చేయించుకుని రుబ్బుకోవచ్చును.

ఇలాగే పప్పు కూడ చేసుకోవచ్చు. దీనికి కందిపప్పుకంటే పెసరపప్పు బాగుంటుంది. పెసరపప్పు మెత్తిగా వుడికిన తర్వాత, ఈ చిగురును కూడ వేసి, తగిన పచ్చిమిర్చి ముక్కలు కూడ వేసి, బాగవుడికిన తర్వాత, తగినంత పువ్వు వేసి దించవలెను.

ఒక కళాయిగిన్నెలో కాని, స్టీలుగిన్నెలో కాని నూనె వేసి, మిరపకాయ ముక్కలు, ఆవాలు, ఇంగువ; జీలకర్ర వేసి పోపు చేయించుకుని, ఈ పోపులో వుడికిన పప్పును వేసి కలిపి దించుకొనవలెను.

చింతపండు చేయవలసిన ఆవుసరం లేకుండానే చారుకు తగినంత చిగురు వేసుకుని బాగా మరిగిన తర్వాత మామూలుగా చారుకు పెట్టుకునే పోపు పెట్టవచ్చును.

సాధారణంగా చాలమంది వీ కాయతోనే తలంటు పోసుకుంటారు. ఇది కుంకుళ్ళ కంటే చాల శ్రేష్టము. మెదడుకు చాల మంచిది. కొంతమంది దీనిని వుడికించి, మెత్తిగా రుబ్బుకొని దానితో తలంటు పోసుకుంటారు.

కాని కొంతమంది ఇలా రుబ్బుకోరు. వీ కాయను తెచ్చి ఎండవెట్టి బాగుగ ఎండిన తర్వాత మెత్తనిగుండగా కొట్టించుకుని ఒక డబ్బాలో పెట్టుకొని, కావలసినప్పుడల్లా ఈ గుండని వేడినీళ్ళలో కలుపుకుని ఉపయోగించుకోవచ్చును. ఈ గుండతోనే నలుగురూడ పెట్టుకోవచ్చును.

కాని కొంతమంది వుడికించకుండానే చిన్న కుజలుతూ రుబ్బుకొని వుపయోగించుకుంటారు. ఇలా చేసిన బాగానే వుంటుంది.

వీ కాయ వాడుటకులన తర్వానికి ఒక

విధమైన మృదుత్వము కూడ వచ్చును.
ఎ. రంగ [నూటాలు]

* * * మజిగతో చేగోడిలు * * *

కావలసిన సామాను: పావు కేగు విసగిన వరిపిండి (వియ్యం పిండి), మజిగ (పుల్లగా వున్నది), నూనె.

చేసే విధానం: ముందు మజిగలో తగినంత పువ్వు వేసి కుంపటిమీద పెట్టాలి. అది బాగా మరిగితే, వరిపిండి కొలిచి వుంచుకున్న పావు కేరు అందులో వేసి వుండకట్టుకుండా బాగా కలపాలి. వెంటనే దించేయాలి. మరిగిన మజిగలో పిండిపోక ఒక అయిదు నిమిషాలకంటే ఎక్కువసేపు వుంచకూడదు. అట్లా వుడికించిన పిండిని తీసుకుని, పీటకి నూనె రాసి చేతితో ఈ వుడికించిన ముద కొంచెం కొంచెం తీసి పీటమీద వేసి కుభ్రంగా చేతితో పిసికి నిమ్మకాయంతలేసి చొప్పున అన్నీ ఒక నెలలో వుండలు చేసుకుని, పీటకి నూనె రాసి దాని మీద ఈ వుండ పెట్టి వలంగా (లావుగా) కాడలా చేసి దానిని ఆకొసా ఈకొసా దగిర నొక్కేయాలి. అట్లా నొక్కితే చేగోడి వీడి పోదు. అదే విధంగా అన్నీ చేసుకుని పెసలో నూనె వేసి, అది కుంపటిమీద పెట్టి బాగా మరిగితే అనూనెని బట్టి అయిదో ఆరో చొప్పున చేగోడిలు వేసి ఎత్తగా వేగాక వేడిమీద వేతింటే పుల్లపుల్లగా ఎంతో రుచిగా వుంటాయి. ఇదేవిధంగా ఇంకా ఎక్కువ చేసుకునేవారు ఎక్కువ కొలతలతోను, తక్కువ చేసుకునేవారు తక్కువ కొలతలతోనూ చేసుకోవచ్చు. దీనికి మజిగ నోలిరోజున, అంటే పుల్లగా వున్న మజిగ అయితేనే బాగా వుంటాయి. మజిగ ఎంత పుల్లగా వుంటే చేగోడిలు అంత బాగా వుంటాయి.

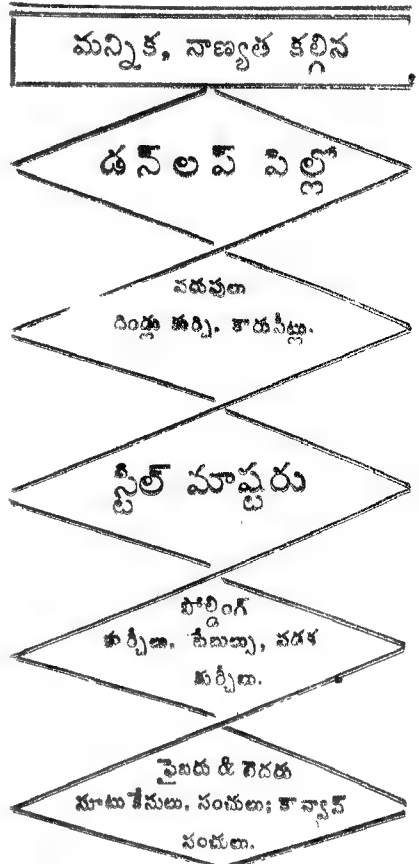
బుర్రద్రుని వరలక్ష్మి (విజయనగరం.)

* * * పెరుగుతో - పెసరట్లకూర * * *

ఒక కేరు పాలుకొని రాత్రి నోడుపెట్టుకోవవలెను. ఒక కేరు పెసరపప్పు రాయు, ఇనుక లేకుండా కుభ్రంగా బాగుచేసి వాన పోసుకోవలెను. బాగా వానిన తరువాత బాగా కడిగి, తగినంత పువ్వు, కారము వేసి అంత మెత్తిగా కాక, బరకగా కాక రుబ్బు

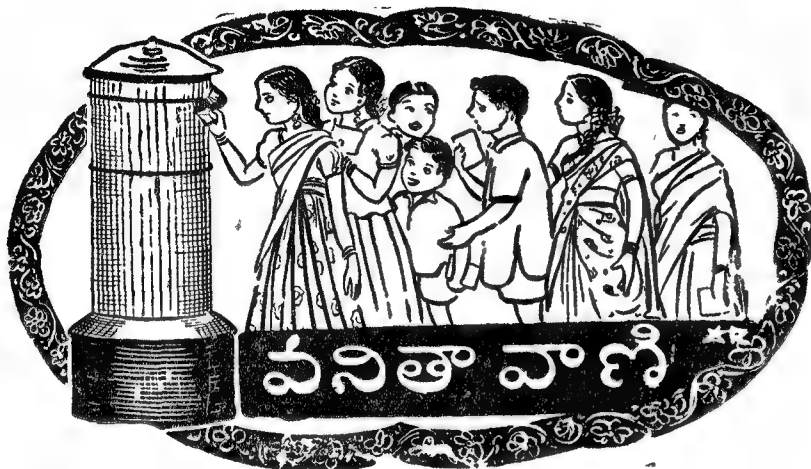
వలెను. బిరుదలాలు నీరుగిపోయినా, గండు పెల్లరి గడ్డలు, మామ పుంజీలు వచ్చి మిరపకాయలు ఒక చిన్న అల్లం ముక్క మెత్తిగా కొట్టి మచ్చిన పోనిలో కలపవలెను—నోడుపెట్టిన పెరుగులో, నిమ్మకాయంత చింతపండు వానవెట్టి, అలా కురచముతీసి కలపవలెను. పచ్చి గర్రపాలా, ఇది అబాగులో తయారుచేసినదా కొని వాడవచ్చు. లేదా సామాను కొనెదా మనం చేసుకోవచ్చు. గర్రపాలాకి కావల్సిన సామాను, జీలకర్ర, ధనియాలు, గసగసాలు, విలక పప్పు, లవంగాలు, చాల్సిన నెక్క, ఆకు పుత్రి, మసాలా సామాను మెత్తిగా రుబ్బి పెరుగులో కలపవలెను.

గుచ్చిన పోని మొదటదశ సరిగా అట్టుపోసి (గరివ వేజీ చూడండి)

స్టాకిస్టు ప్రభాత్ ఎజిన్సిస్ గవర్నరుపేట విజయవాడ 2 (Papp. మోపెంపాటి శ్రీరాములు)

డన్ లవ్ విల్లో మరియూ సీల్ మాప్టరు పుచ్చి చిగురు ఆంధ్రలో చూడీలర్లు ప్రాతినిధ్యం చేసి పోల్ డీలర్లు కావలెను. NVKR-VIA.

ఉంటారు. ఎవ్వరికీ వా వు తరం వస్తే వాడు ముందర చూసి చదివితే గాని మనస్సు ఉండ బట్టదు.

మాడభూమి శేషాద్రి,
తాడేపల్లి గూడెం.

* * *
ఉత్తరాల దొంగలు, ఆవ్యాసం చదివిన కాస్తేపు బుజాలు తడుముకొని, పాడిన పాటే పాడరా పాసిపళ్ళదాసరీ, అమ్మలుగా మళ్ళా యధాప్రకారం తయారవుతారు. అటువంటి వాళ్ళను మార్చడం మనతరం కాదేమో! మనం దగ్గర వున్నంతసేపూ, అసలావుత్తరంవైతే వాళ్ళదృష్టి వుండదు గాని కాస్త కనుమరుగయితే. గబ గబా చది

వెయ్యడానికి ప్రయత్నిస్తుండగా, యెవ రైనా ఆక్కడకు రావడం, తలెత్తితే తాము ఆ వుత్తరంనుండి దృష్టి తప్పించుకొని, దొరికిపోకుండా వుండటానికి మహా తాపత్రయ పడిపోతారు. అటువంటిప్పుడు వాళ్ళను చూస్తుంటే మహానవ్వుస్తుంది.

వుత్తరాల దొంగలే కాకుండా, బ్రంకు పెటైల దొంగలకూడా వున్నార యీ దొంగలు ఆడవాళ్ళలాను, మగవాళ్ళలానూ కూడా వున్నారు. యెవరి పెటైలలో యేముందో చూసేఅలవాటు మహాదర్శి పలవాటు. యెవరూలేకుండా చూసి బ్రంకు పెటైలు చక్క పెడుతుంటారు. మళ్ళీ దొంగ తనం చెయ్యరు. అయినా అటువంటి వాళ్ళను చూస్తుంటే చాలా అసహ్యం కలుగుతుంది. ఇటువంటి పనులు చేసేవారు బుజాలు తడుముకు కొప్పడకుండా, బుద్ధిని మార్చు కుంటే మంచిది. వుత్తరాల దొంగలగురించి నూటిగావ్రాసిన నిర్మల ప్రభావతిగారికి వా అభినందనలు.

నరోజిని, మదరాసు.

* * *
ఒక హైస్కూలులో విద్యార్థులు కొంత దూరం ఒకరి ఉత్తరం ఒకరు తీసికొని దానిని చదివి కడపటికి అసలువానికి జాబుచేర్చకనే దానిలోని విషయములు తమ చదువుకొనునది గాక ఇతరుల కందరికీ తెల్పేవారు. ఇటువంటివాడు ఈ వ్యాసం చదివియుండిన కొంత వరకు బుద్ధి తెచ్చుకొందురు అని నేను నమ్ముచున్నాను.

జి. సుబ్రహ్మణ్యం, కార్వేటివగరం.

* * *
ఉత్తరాల దొంగలు అనే వ్యాసం చాలా చక్కగా ఉంది. ఇటువంటి వ్యాసాలు చదివిన వృద్ధుడున్నా ఈ రకం వాళ్ళలో మార్పు వస్తుందని, ఆశిస్తున్నాను. ★

ఆపుల మద్దులేటి, కాదరాబాదు.

స్త్రీలు వారి ఉద్యోగాలను గురించి వ్రాయడం మొదలుపెడితే అంతము వుండదనుకోవాలి. స్త్రీలుకూడా ఉద్యోగాలు చేయాలి, మటుంబ ఆర్థికస్థితికి సహాయంచేయాలని అందరూ అంటారేగాని వుద్యోగాలుచేసే స్త్రీలను గౌరవించే వారెందరో మనం ఆలోచించాలి. ఒక అఫీసులో ఒకామె వుద్యోగం చేసుందంటే తోటి స్త్రీలే క్షాభించలేక! ఇక పురుషులు ఏమాత్రం గౌరవిస్తారు? తమ భార్యలను ఎంతమంది భర్తలు వుద్యోగం చేయనిస్తారు? ఇతర కేళాలో ఆయితే ప్రతి కాళులోను, ప్రతి పరీశేనులోనూ స్త్రీలు పనులుచేస్తున్నారు. కానీ కారణంగా చేప్పేటటుగా ఒక ఉపాధ్యాయ, వైద్య వృత్తులలో తప్పనే మిగతా కాళులలో స్త్రీల ప్రాముఖ్యం తక్కువ. ప్రస్తుతం చాలామంది మగవారే వుద్యోగం లేక అల్లాడుతుంటే స్త్రీల సంఖ్య (వుద్యోగా లీవడంలో) హెచ్చించడమంటే అది పాధ్యంకాదేమో. మెత్తానికి స్త్రీలు కొన్ని వుద్యోగాలకు మాత్రమే అర్హులని నెప్పారి. క్యాంపులకువేళ్ళే వుద్యోగాలు స్త్రీలు నిర్వహించడంలో చాలా యిబ్బందులు ఎదురవుతాయి. నైతిక విలువ స్త్రీ పురుషులిద్దరిలోనూ పెరగాలి. ఆవాడే స్త్రీ పురుషునితో సమానంగా ప్రతిపదిని నిర్వహించకలుగుతుంది. లేనివాడు కొన్ని చిక్కులు తప్పక నుకోండి. వుపాధ్యాయనీ, వైద్య వృత్తులలోనే వుండిపోవలసి వస్తుంది. నేటి ముఖ్య సమస్యలలో ఒకటైన స్త్రీలుఉద్యోగాలు-అనే వ్యాసాన్ని వనితాలోకం పాఠకుల దృష్టిలోకి తెచ్చిన కారణంగా అభినందనీయులు.

సి. అనసూయ, నెల్లూరు.

శ్రీ కృష్ణజయంతి

శ్రీ ఎస్. అశ్వేగారు "క్రొవణి మాసంలో" అన్న వ్యాసము వ్రాశారు.

అన్న వ్రాశారు ఒక్క కృష్ణజయంతి తప్ప. ఈ ఉత్సవము సాధారణముగా వైష్ణవుల ఇండ్లలో జరుగుతుంది. ఇది అందరికీ ఆనంద సమయమే. ఈ ఉత్సవము చేత వాగరుల ఇండ్లలో సాక్షాత్తు శ్రీకృష్ణుడు జన్మించినట్లే చేస్తారు. ఆశోకాచార్యుల ఆత్మ శరీరంబాలంతా వస్తారు. వారి కిక్కిరిగట్లు తాంటూలాలు ఇస్తారు. రెండవ ఉత్సవము "ఉట్టి ఉత్సవము." దీప దీపాలవేళ కుభ్రమైన ప్రదేశములో ఒక టెట్టుక్రింద అలికి రంగు రంగుల ముగులు పెడతారు. పైన ఒక ఉట్టికటి అందులో ఒకకుండపెట్టి అందులో పాలుగొని, నెన్నుగాని. పరమాన్నము గాని పెట్టి అందులో ఒక రూపాయ వేస్తారు. చిన్నపిల్లలందరినీ చేరదీసి దాన్ని అందుకొనమంటారు. అది అందకుండా ఉగిస్తారు. ఆ సమయములో వసంతము కలిపి చిమ్మనగ్రావితో వారిపైన చల్లుతూంటారు. చివరకది ఎవరందుకుంటే అందులోని వారికే దక్కుతుంది. ఇది చూస్తూంటే చాల పరదాగా ఉంటుంది.

కలిసివూడి శకుంతలాదేవి,

రాజమండ్రి.

11-9-57 వనితాలోకములో "పవని నిర్మలప్రభావతి" గారు "ఉత్తరాల దొంగలు" అనే వ్యాసము చాలా చక్కగా వ్రాశారు. వారికి వాదవ్యవధాలు. పి. అనసూయగారు వ్రాసిన పిండివంటలు తయారుచేసేనాము. అవి బాగా వుదినవి అని వారికి తెలుపవలయును. వనితాలోకంలో చాలా సంగతులు తెలుపుచున్నందులకు మాధవ్యవాదాలు.

కె. ఎ. దేవి, శ్రీకాకుళం.

* * *
ఉత్తరాల దొంగలు వ్యాసం బాగుంది. సంతోషం. ఈ కాలంలో అలా చేసేవారు పలువురున్నారు అంటే అతిశయోక్తి గాదు. కారణాలలో ఆయితే మరి బాధగావుంటుంది. ఆఫీసులలో నూడా యాలాంటి వారు

అర్థరూపాయ - అరలెంపకాయ

★
ప్రక్కవీధిలో - నొక్కబాలుడు
పెంకిపనులకు - పెద్దవాడే.
పెద్దలన్నను - జంకులేదా
పెంకిబాలునకు.

ఒక్కరోజున - సాటివానితో
భేటిరాగా - మాటపెరిగి
చెంపమిదొక - లెంపకాయను
చెల్లమనిపించెన్.

★ కనుమూరి వెంకటరాజు
పాపమాతడు - ఏడ్చుకొనుచును
పోయి చెప్పగ - పెద్దమనిషితో
పెద్దమనిషా - పెంకిబాలుని
పిలువనంపించెన్.

అతడురాగా - తగవు కనుగొని
పెంకివాడే - దోషియనుచును
పెంకిబాలున - కర్థరూప్యము
తప్పదమువేసెన్.

★
పెంకిబాలుడు - తోడనే తన
వద్ద రూప్యము - పెద్దమనిషికి
తప్పదముకై - యిచ్చి మిగిలిన
అర్థ నిమ్మనియెన్.

అర్థ రూప్యము - లేకపోగా
పెంకిబాలుడు - జంకులేకను
లెంపరెండవ - చెంపవేసి
రూప్యమిడిపోయెన్.

పాఠాలు

పాఠాలు, పాఠాలు
ప్రతిరోజు పాఠాలే.
వినుగెత్తిపోతోంది
అనలే మరి చెడుతోంది!

ఈలపాటలు వినరు
గాలిబాలాకలె నను
“పాఠాలు మాని, ఇక
బైటాడుకో!” అంది.

అటు కదలరాదంట,
ఇటు కదలరాదంట;
ఎవ్వడూ కూర్చుండి
ఏదో చదవాలంట!

చెట్టుపై ఒక చిన్న
పిట్ట పాడుతు నన్ను.
“పాఠాలు మాని, ఇక
బైటాడుకో!” అంది.

కాని, ఆ గోడపై
కాలాన్ని చూపించు
గడియార మంటోంది
“గడియ వృధచేయ” కని.

బి. వి. నరసింహారావు.

అపూర్వసుందరి

(గతనందిక తరువాయి)

వర్తకుడు ప్రయాణంచేసిచేసి చివరకుతన ఊరు చేరుకొన్నాడు. ఇంటికి చేరగానే అతని భార్య సాదరముగా ఆహ్వానించి, ఒక చక్కని పాపను తెచ్చి “నాథా! భగవంతుడు మనకీ పాపను ప్రసాదించాడు” అని చెప్పింది.

లేక లేక కలిగిన బిడ్డను చూచి వర్తకుడు ఆనందంతో, పొంగి పోయాడు. కాని మాయావికి తాను

నందూరి విఠల్ బాబు

చేసిన వాగ్దానం జ్ఞప్తికి వచ్చినంతనే అతని ఆనందం అంతా అదృశ్యమై

దుఃఖ న ముద్ర లో మునిగి పోయాడు.

వర్తకుడట్లు దీనావదనుడైఉండుట చూచి అతని భార్య “నాథా! ఎందు కట్లు చింతిస్తున్నాడు? ఇంటికి రాగానే మీ కేమి బాధ కలిగినది?” అని అడిగింది.

వర్తకుడు జరిగిన కథంతా జెప్పి “ప్రేయసీ! నేను యింటికి వచ్చునరికి నాకు తెలియకనే కలిగియుండు అదృష్టమును ఇస్తానని మాయావి అను రాజునకు వాగ్దానం చేశాను. మనకు కలిగిన అదృష్ట మీ ముద్దు బిడ్డజేగదా! లేకలేక కలిగిన బిడ్డను ఎట్లు వదలిపెట్టడమా అని విచారింతున్నాను” అన్నాడు.

ఈ విషయం విని వర్తకుని భార్య గూడా మిక్కిలి విచారించింది. చివరకు ధైర్యంతెచ్చుకొని “నాథా! జరుగనున్నది జరుగక మానదు. ఎన్నడో రాబోవు ఆపదను గురించి నేటినుండి మనమెందుకు విచారించడం? భగవంతునే నమ్మి ఉండాలి. ఆయనే మనల రక్షిస్తాడు” అని హితవు చెప్పింది.

ఆనాడువైష్ణవార్థనచేసి వర్తకుడు బంగారుపెట్టెను తెరచాడు. అందుండి బుడగలు బుడగలుగా గాలి బయటకువచ్చి కండ్లుమూసి కండ్లుతెరుచు నంతలో ఎదురుగా ఒక ఉన్నతమైన బంగారుసాధం కనిపించింది.

వేలాది నేనకులు-దాసీలు వర్తకుని లోనికి ఆహ్వానించారు. అప్పరనల వంటి అరవైమంది పనికత్తెలు వర్తకుని భార్యను పన్నీటిలో స్నానమాడించి - జరీబట్టలు కట్టారు. వర్తకునికి గూడ సకలోపచారాలు జరుగుతున్నాయి. ఆ బంగారు మేడలో ఒక ధనాగారమున్నది.

అందులో వెలలేని ధనరాసులు
గుట్టలు గుట్టలుగా ఉన్నాయి.

వజ్రకుడు తనకు కలిగిన అదృష్టం
చూచి గర్వపడక, బీదసాదల నాద
రించుచూ భార్యతోను, బిడ్డతోను
సుఖముగా ఆ దివ్యసాధంలో కాపు
రము చేస్తున్నాడు.

పదిహేను సంవత్సరాలు గడచి
పోయినాయి. వర్తకుని కుమారుడు
విజయుడు పెద్దవాడయ్యాడు.

* * *
ఒకరోజు ఉదయమున విజయుడు
తండ్రితో “నాకు రాత్రి ఒకస్వప్నం
వచ్చింది. మాయావి యనురాజు
తక్షణం తనముందు హాజరుకమ్మని
నాకాజ్ఞాపించెను. అతని ఆజ్ఞను
తిరస్కరించినచో మనకు గొప్ప
యావదల తెచ్చి పెట్టెదనని
చెప్పాడు” అనెను.

తల్లిదండ్రులు విలపించి విలపించి
చివరకు బిడ్డను మాయారాజ్యము
నకు పంపారు.

విజయుడు పట్టణములను, కొండ
లనూ దాటి ఒక అడవి చేరాడు.

■ అడవిలో ఒక

ఆ అడవిలో ఒక చిన్న కొండ
ఉంది. ఆ కొండకొక గుహ ఉంది. ■
గుహద్వారం మూయబడి ఉంది

విజయుడు ■ కొండగుహ దగ్గ
రకు వెళ్లి “ఓ గుహద్వారమా!
నన్ను లోపలకు రానిమ్ము ■
అన్నాడు.

గుహద్వారం కిగుమని తెరచు
కొంది. విజయుడు లోనికి ప్రవేశిం
చాడు. ఆ గుహలో ఒక మంత్ర
గ్రంథ ఉంది. ఆ మంత్రకృత ముక్కు
గ్రంథ ముక్కువలె ఉంది. ఆమె
చేతిలో ఒక మంత్రదండ మున్నది.
ఆ గుహలో రెండు తెల్లమేకలు కట్ట
బడి ఉన్నాయి.

■ మంత్రకృత విజయుని చూచి
“ఓయీ! ఎవరవు నీవు? ఎచటనుండి
వస్తున్నావు? ఎచటకు పోతున్నావు?”
అని ప్రశ్నించింది.

విజయుడు “ఓ అవ్వ! నడచి
నడచి అలసివచ్చిన అతిథిని మధ్యాద
చేయటం యిట్లాగేనా? దాహంతో
పీక ■ రుచి కొని పోతున్నది.
కొంచెము మంచినీళ్లియ్యి” అన్నాడు.

మాంత్రికురాలు మంత్ర దండ
మును విడలించింది. మంచినీరు
వచ్చింది. దానిని త్రాగి అలసటతో
విజయుడు నిద్రపోయాడు. మాంత్రి
కురాలు స్నానం చేసివచ్చుటకు
సమీపమునగల ఏటికి పోయింది.

ఇంతలో ఆ గుహలో కట్టబడి
ఉన్న రెండు మేకలలో ఒకటి విజ
యునితో “ఓవరచేళీ! ఈ మాంత్రికు
రాలు మోసకత్తై. ఆమె రాక్షసి.
ముగ్గురు అందమైన యువకులను
ప్రతి పూర్ణిమకు బలియిస్తూ వుం
టుంది. మేము నీవలెనే యువకు
లము. మమ్ము మోసగించి మంత్ర
జలం జల్లి మేకలుగా మార్చివేసింది.
నిన్నుగూడ అట్లే మార్చివేసి, ఈ
రాత్రికి ముగ్గురిని బలియిస్తుంది” అని
చెప్పింది.

విజయుడు చింతించి “మిత్రమా!
మన మీ ప్రమాదంనుండి బయట
పడుటకు మార్గమేది?” అని అడిగాడు.

రెండవమేక “మాంత్రికురాలి
శక్తికి కారణమైన మంత్రదండం ఈ
గుహలోనే ఒక రహస్యస్థానంలో
ఉంటుంది. ఆమె వచ్చేలోపల గుహ
అంతా వెదకి - మంత్రదండమును
దొంగిలించితే ఆమె మనకు లొంగి
పోతుంది” అని చెప్పింది.

విజయుడు గుహ అంతా వెదకి
చివరకు చేజిక్కించుకొన్నాడు.
మంత్ర దండమును మూడు వర్షా

కృష్ణానది కుడిగట్టున శాగార్జునసాగర్
దాం వద్దవున్న మిశ్రమ ప్రాథమిక
పాఠశాల ప్రథమ వార్షికోత్సవం ఆగస్టు
15 వ తేదీన జరిగింది. ఆ సందర్భంలో
అసిస్టెంటు ఇంజనీరు శ్రీ ఎం. వి.
నాగేంద్రరావుగారి పుత్రిక కుమారి
ఎం. వి. ఎల్. కృష్ణకుమారి సృత్య
ప్రదర్శనం ఇచ్చింది. పాఠశాల తరఫున
కృష్ణకుమారికి రజతపతకం బహూకరింప
బడింది.

యూలు మేకలచుట్టూ తిప్పి కేల
మీద కొట్టాడు.

రెండు తెల్ల మేకపిల్లలు ఇద్దరు
సుందరులైన యువకులుగా మారి
పోయాయి. ఆ యువకులు మరు
క్షణంలో గుర్రాలెక్కి పారి
పోయారు.

మాంత్రికురాలు స్నానంచేసి
వచ్చి జరిగిన మోసము తెలిసికొని,
వర్తకుని కుమారునితో “బాబూ!
నా మంత్రదండం నాకిచ్చివేయి.
నీకు వీనహాయము కావలెనన్నా
చేస్తాను” అన్నది.

విజయుడు తనను మాయా
రాజ్యం జేర్చితే మంత్రదండం ఇస్తా
నన్నాడు. మాంత్రికురాలు అందు
కంగీకరించి మంత్రదండం తీసుకొని

ముఖమైన సంగతి

ఒక్క క్రుంగిపోయి ఉండిరి ఆడక నిద్ర పొడయిపోతుందని బాధ ఆయనకు లేదు. 'సాన్ఫోరైజ్డ్' ('Sanforized') లేబిలుగల దుస్తులనే కొనాలని ఆయన అనుభవము మీద తెలుసుకొన్నాడు. ఎందుకంటే, 'సాన్ఫోరైజ్డ్' డ్రెసు మార్కుగల, ఒక్కో తయారైన దుస్తులు చాలనట్లుగా ఎన్నటికీ క్రుంగవు.

సాన్ఫోరైజ్డ్ డ్రెసు మార్కు పొదుపుకు, స్వీయమనకు గుర్తు!

లేబిలుమీద **'SANFORIZED'**

ఈ గుర్తు ఉన్నదా అని గమనించండి

అలాచేస్తే మీ దుస్తులు చాలనట్లుగా ఎన్నటికీ క్రుంగవు!

రిజిస్టరు చేయబడిన 'సాన్ఫోరైజ్డ్' ('Sanforized') డ్రెసు మార్కువలన అధికారులైన క్లౌయర్, పీటర్స్ అండ్ కంపెనీ ఇన్ కార్పొరేషన్ (పరిమితమైన బాధ్యతతో), ఎస్. ఎ. ల్ సంతాపితము) వారిచే ప్రచురింపబడినది. ఈ కంపెనీయొక్క కచ్చితమైన ప్రమాణములకు తగినట్లు క్రుంగకుండా ఉండే బట్టలమీదనే 'సాన్ఫోరైజ్డ్' డ్రెసు మార్కు చేయబడుతుంది అధికారము యిస్తాము.

నివారములకు: 'సాన్ఫోరైజ్డ్' పర్సన్, 95, మెరీన్ డ్రైవ్, హాంబోయ్, కె

అపూర్వసుందరి

యిట్లా అన్నది. "మాయారాజ్యపు రాజైన మాయావి మీరు చేసిన మోసమునకు మిక్కిలి కినుకవహించి ఉన్నాడు. నీవు చాలా అదృష్టవంతుడవగుటచేత యిటాచ్చావు. ఈ అడవికి ఉత్తరమున ఒక సెలయేరున్నది. దానివెంట తూర్పుగా మూడామడలు నడచి వెళ్లితే ఒక సరస్సు కనిపిస్తుంది. ఆ సరస్సు గట్టున ఒకచెట్టు చాటున నీవు ఒదిగి ఉండు. మూడు తెల్ల పావురములు ఎగిరివచ్చి ఆ గట్టుపై వ్రాలుతాయి, అవి రెక్కలు విప్పకొని ముగ్గురు సౌందర్యవతులైన కన్యలుగా మారిపోతాయి. వారు ఎత్త్రములను గట్టుపైనుంచి సరస్సులో జలక్రీడలకు దిగుతారు వారిలో కడపటి కన్య రెక్కల కలి ప్రక్కల మణులు చూడాలి. నీవు సమయం కనిపెట్టి ఆ మెరెక్కలను దొంగిలించు. అమె నిన్ను పెండ్లాడుతానని మాటయితే, వరకూ రెక్కలను యివ్వద్దు. నీకు మేలు జరుగుతుంది."

విజయుడు మాంత్రికురాలు చెప్పినట్లు సరస్సు దగ్గరకు వెళ్లి ఒక చెట్టుచాటున ఒదిగి ఉన్నాడు. ఆకాశంలో మూడు అందమైన పావురములు ఎగిరివస్తున్నాయి. అందులో ఒకదానికి మణులు పొదిగిన రెక్కలున్నాయి. అవి ఎగిరివచ్చి సరస్సు గట్టుపై వ్రాలి ముగ్గురపైనలవంటి కన్యలుగా మారిపోయాయి ఆ కన్యల్ని రెక్కలను ఒక పొదమాటున దాటి, సరస్సులో జలక్రీడలకై విగారు మాంత్రికురాలు చెప్పినట్లు మణుల్ని పొదగబడిన రెక్కలను విజయుడు దొంగిలించి ఏమి జరుగుతుందో అని

చూస్తూ ఉన్నాడు. ■ సుందరాంగ నలు జలక్రీడలు ముగించుకొని ఒడ్డున కొచ్చారు. అందులో ఇద్దరు రెక్కలు కట్టుకొని పావురములై ఎగిరిపోయారు. మూడవ సుందరి తన రెక్కలకై వెదుకుతోంది.

ఆమె వెదికి వెదికి “నారెక్కలు దొంగిలించిం చెవరు? నీవు మునలి వాడివైతే నా తండ్రిగా ప్రేమిస్తాను. మధ్యవయస్కుడవైతే మామగా ప్రేమిస్తాను. సుందరుడైన యువకుడవైతే ప్రేమించి పెండ్లిచేసుకొంటాను” అని పిలిచింది.

విజయుడు చెట్టు చాటునుండి బయటకువచ్చి “సుందరి! నీరెక్కలివిగా” అన్నాడు.

సుందరి “యువకుడా! నీ వెవ్వ రవు? ఎచ్చటనుండి వస్తున్నావు? ఎచ్చటకు పోతున్నావు?” అని ప్రశ్నించింది.

విజయుడు జరిగిన కథంతా జెప్పాడు.

ఆ సుందరి “ప్రియుడా! నేను మాయావిరాజు పుత్రుని - నాపేరు సుందరి” అని చెప్పింది.

సుందరి మాయావి ముగ్గురు కుమార్తెలలో కడపటిది. సౌందర్యంలో గాని, సంగీతములో గాని ఆమెను మించిన కన్య ప్రపంచంలో జన్మించలేదు. ఆమె విజయుని సుందర రూపాన్ని చూచిమోహించి యాతడే తనకు తగినవరుడని మనస్సులోభావించింది. తదుపరి మాయారాజ్యమునకు మార్గ మెరిగించి ఆ సుందరి రెక్కలు కట్టుకొని పావురమై ఆకాశమున కెగిరి మబ్బులలో కలసిపోయింది. ★

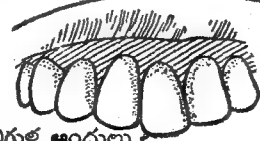
(ఇంకా ఉంది)

“మీ దంతముల జాగ్రత్త పర్చండి!”

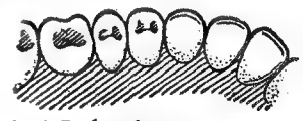
విజ్ఞాన దంత నిద్యుడు అది యెట్లో మీకు తెల్పును

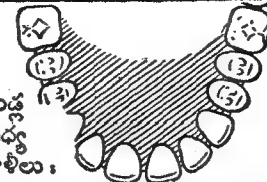
వోదో కొన్ని అపాయకరమైన స్థలములు గలవి ఇక్కడే తరచు దంతపీయం ప్రారంభించును వీవ్ దమ టూత్ బ్రష్ తో దీనిపై కొంత ప్రత్యేక శ్రద్ధ తీసుకోండి. ఇలాంటి ప్రదేశాలకు తుదవర్చ ప్రత్యేకంగా కయారైంటి యా వీవ్ దమ టూత్ బ్రష్.

చిగుళ్ళ అందులు
చిగుళ్ళ అంచుల చుట్టూ జాగ్రత్తగా తుదము చేయండి అయితే చిగుళ్ళను వెనక్కు నెట్టకండి. హెచ్చు తక్కువలుగా నుండే పండ్ల పండులను కొంతగమవించండి తరచుగా పండ్లజబ్బు ఇక్కడే ప్రారంభమగును.

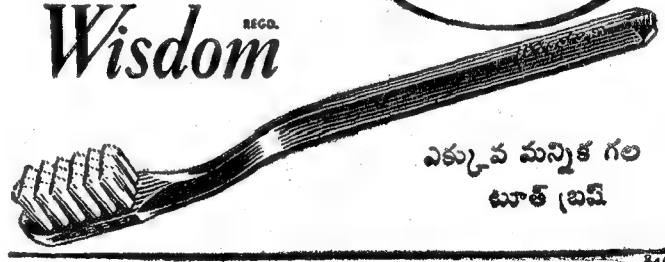
పండ్ల పై హాగములు
పమలనప్పుడు దదరపు అంగుళానికి 200 హీమల వెంతువ ఒత్తిడి విస్తృతమై ఉండువలన అహరపుముక్తల పమల పండ్ల పల్లపుభాగముల్లోకి దిగి పోవును వాటిని తీసివేయుటకు జాగ్రత్తగా పండ్లనుతోముట అవసరం.

పండ్ల మధ్య భాగాలు
అనేక మంది యీలాంటి పండ్లను ఒకవైపు తేలికగా తోముదురు. తిండి వైపు తోముటకు వ్యవధిదురు. మీకు కష్టపనివినీ భాగాన్ని గుర్తుచుకొని దానిని కొంత ఎత్తున జాగ్రత్తగా చూచుకోండి.

రోజూ రెండుసార్లు అయినా విజ్ఞాన వాడి మీదంతా తుద వర్చండి. తుదత సులభంచేయుటకు విజ్ఞాన వాడి కయారైంటి దీని చిన్న కుంచె. పంపుగల వీడి, పండ్ల పండులంతా అందుకొనును. పంపులు తిరిగే విలన్ కుంచె ప్రతి పండులోకి వెళ్ళగలదు. విజ్ఞాన వాడండి. “నరియైన ఆకారం” గల టూత్ బ్రష్! మీ దంత వేద్యుని క్రమంగా కలుసుకోమి చుండండి.

Wisdom

ఎక్కువ మన్నిక గల టూత్ బ్రష్

మల్తి-వర్సన్ పోలీస్

భర్తయే ఆమె ప్రపంచము

బెహూ ప్రీతి మనమైన బహుమానము ఆమె భర్తయొక్క అనురాగమే నేమో. ఆమెకి ప్రస్తుతపునరాలే కాక అనిశ్చిత భవిష్యత్తులో అవునరాలను కూడ గుర్తించ గలిగిన భర్త అయి ఉండాలి.

భవిష్యత్తు గురించిన ప్రణాళికలో జీవిత భీమా ఒక ముఖ్య అంశము. మీకు నిజంగా మీ భార్య బిడ్డల యొక్క భద్రత మీద లక్ష్యమున్నచో, మీరు “మల్తి-వర్సన్ పోలీస్” గురించి తెలుసుకో గోరతారు.

“మల్తి-వర్సన్ పోలీస్,” ఒక ప్లాను పరిధిలోనే వ్యక్తియొక్క అనేక భీమా అవునరాలను తీరుస్తుంది... అవి వృద్ధాప్యములో ఆదరపు కాని, అతను గనుక అకాల మృతినొందినచో కుటుంబ పోషణకు గాని, అతని పిల్లల యొక్క విద్య, వివాహము లేదా జీవిత ప్రారంభమునకు...

వీటిలో ఏదైనాసరే, అవును. “మల్తి-వర్సన్” అంటే నిజంగా “మల్తి-వర్సన్.” ఒక సారి “మల్తి-వర్సన్ పోలీస్,” గనుక తీసుకున్నచో మీకుందే అనేకమైన బాధలు మాయమైపోతవి. యిదిగో యీ గార్డీయను, మీరున్నా లేకపోయినా మీ కుటుంబమును కనిపెట్టుకొని వుండును.

పోలీస్ దారు గనుక అకాల మృతినొందినచో యీ అద్భుతమైన పోలీస్ దిగువ తెలిపినవి సమకూర్చును:-

- భీమా చేసిన పొమ్ములో కొంత భాగము కష్టాల మూలముగా కలిగే ఖర్చులు తక్షణమే జరుపుటకు యివ్వబడును;
- మిగిలిన పోలీస్ కాలములో క్రమమైన రాబడి వుంటుంది;
- వారంతటవారు, మారిన పరిస్థితులకు అలువడే వరకు, కుటుంబానికి, చనిపోయిన రోజు మొదలు 2 ఏండ్లపాటు కొంత పొమ్ము యివ్వబడును;
- పోలీస్ కాలానంతరము భీమా చేయబడిన మిగిలిన పొమ్ము యివ్వబడును.

లైఫ్ ఇన్స్యూరెన్స్ కార్పొరేషన్ ఆఫ్ ఇండియా

45P/1620

సినిమా

సత్యజిత్ రాయ్ విజయం

సత్యజిత్ రాయ్

1957, భారత చలనచిత్ర చరిత్రలో ఉజ్వలమైన సంతకర్త అంతర్జాతీయరంగంలో అడుగుపెట్టిన మన కళాకారులకు ఇది చిరస్మరణీయమైన సమయం. చలనచిత్ర కళలో అనేకవిధాల ఎంతో అభివృద్ధి సాధించి పేరు గడించుకొన్న అనేక జాతీయతా పోటీలలో, అన్ని చలనచిత్రోత్సవాలలోనూ మన చిత్రాలు బహుమతులు సాధించాయి. ప్రశంసలు సంపాదించాయి. భారతప్రభుత్వం పసుపున విమల్ రాయ్ ప్రొడక్షన్స్ నిర్మించిన "గోతమబుద్ధ", కాన్స్ చలనచిత్రోత్సవంలో ఉత్తమ దాఖ్యమెంటరీగా బహుమతి సందుకొంది. దర్శకుడు తపన్ సిన్హా నిర్మించిన "కామూరీవాలా" చిత్రం ఈ ఏడాది జెర్సీ ఉత్సవంలో సంగీతానికి బహుమతి సందుకుంది. పండిట్ (పథర్) రామ్ పేరు మారుమోసిపోయింది. అపరాధితో రవిశంకర్ దీనికి

సంగీతం సమకూర్చారు. 1946 లో కాన్స్ ఉత్సవంలో ప్రథమబహుమతి సందుకొన్న 'పిచానగర్'కు కూడా ఈయనే సంగీత దర్శకుడు. ఆపైన కార్ల పిచారి (జెకోస్)

బొంబాయి సినిమాలేబు

వాకియా) లో రాజ్ కపూర్ చిత్రం "నాగ్ తేరహా" ప్రథమబహుమతి గడించింది.

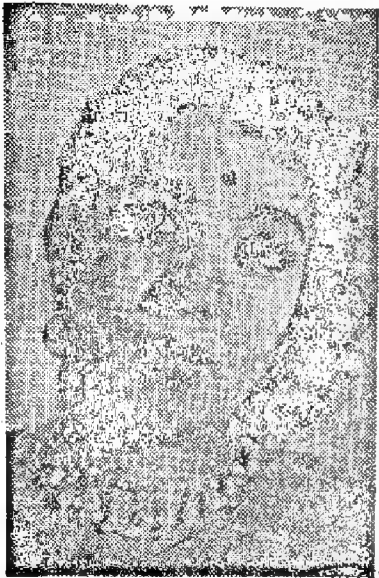
విజయత్రయం

ఇవన్నీ ఒక ఎత్తు. రెండుగళాకారుడు సత్యజిత్ రాయ్ సృష్టించిన, కళాఖండాలు 'పథర్ పంచాలీ' దాని తరువాయి 'అపరాధితో'లు ఒక ఎత్తు. ఈ సెల తొలివారంలో సత్యజిత్ రాయ్ పేరు మారుమోసిపోయింది. 'పథర్

పంచాలీ' 1956 కాన్స్ ఉత్సవంలో బహుమతి సందుకొవడం విదితమే. ఇప్పుడది తిరిగి 11 వ ఎడింబర్గ్ ఉత్సవంలో ప్రముఖ అమెరికన్ నిర్మాత జేవిడ్. బి. స్టూనిక్ చేర్చి ఇచ్చే సువర్ణ బహుమతిని సంపాదించింది. అమెరికా చిత్రాలు తప్ప, మిగతా అన్ని దేశాల చిత్రాలూ ఈ పోటీలో పాల్గొంటాయి. 1949 లో జేవిడ్ స్టూనిక్, ఉత్తమ (రీ-వ పేజీ చూడండి)

ప్రొద్బుధుల సమీక్షనం! దొరసానమ్మ వేదం బనాయించి బుక్కయిస్తున్న వకటి దొరసానిగా వాసివాకర్, ఆవిడగారి అందాన్ని చూటిగా భరించలేక అప్పుతోమూచి ముక్తరాలు అవుతున్న క్యాబ్-ఫోటోగ్రాఫర్ అనే చిత్రంలో

భగవాన్ జోర్ సైతాన్'లో జమున

మహానాథ ఫిలింస్ పేరిట, మహానాథ సాదర్ నిర్మించుచున్న హిందీ చిత్రం "భగవాన్ జోర్ సైతాన్"లో ప్రముఖ తెలుగునటి జమున నాయకపాత్ర నిర్వహిస్తుంది దాంపత్యం కేవలం దైహికం, విహికం మాత్రమే కాదని చాటికె అతీతమైనది, పవిత్రతరమైనది అని చాటడం ఈ చిత్రం ఇతివృత్తం లక్ష్యం ఇది ప్రాతిపదికగా, దిర్ఘనిర్మాత కృష్ణా అహమద్ అబ్బాస్ మూడేళ్ళ క్రితం ఒక కథను రూపొందించారు

భర్త సనిగా లేనినాడు, విడాకులిచ్చి, వివాహిక సంబంధాలను తెంచుకోవడానికి సదుపాయాలు ఉన్నా, భారత స్త్రీ ఆ కోరికే పట్టాన—ఆ మాటకొస్తే ఎన్నడూ బాదు చెబుదారిన పదిహేతున్న భర్తను ఏదో ఒక విధాన మంచిదారి మళ్ళించి కాపరం నిలబెట్టుకుని జీవితాన్ని గుళుమయం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తుంది తూరపుఖండపు వారలకు, దొరలకు ఇదే తేడా ఒకప్పుడు, ఈ కథను ఇప్పటి వరకూ సన్నార్ ఇంటర్నేషనల్ పేరిట నిర్మించాలనుకున్నారని సావియెట్ భారతదేశాలు రెండింటికీ సంబంధించిన కథను తీసుకోవాలన్న సంకల్పంతో అప్పటికిది నిలిపివేయడం జరిగింది ఇప్పుడు మహానాథ సాదర్ దీన్ని నిర్మిస్తున్నారు రచనతోపాటు దర్శకత్వ పర్యవేక్షణ కూడ అబ్బాస్ నిర్వహిస్తారు

ఒక దక్షిణభారత నటిని జ్యోతిరాసులకు తరిచయం చేసే సంకల్పంతో సాదర్,

అబ్బాస్లు కొందరితో సంప్రదింపులు జరిపిన మొదట, ఈ చిత్రంలో ప్రధానపాత్రలను జమునకు ఇవ్వ నిశ్చయించారు సాదర్ రెండు మెలకెత్తిన మద్రాసు వెళ్లి, జమ్మందం వ్రాసుకు వచ్చారు జమునకు మద్రాసు చిత్రాలలో పని వర్తిసిగా ఉన్నందువల్ల (ఇప్పుడామె నటిస్తున్న తెలుగు, తమిళం, హిందీ చిత్రాలు మొత్తం

శ్రీకృష్ణా ఫిలింస్ వారి 'ఉస్తాద్' చిత్రంలో ముఖ్యనామిక స్వీకరించింది ఈ చిత్రంలో ఆమె తొలిసారిగా అశోక్ కుమార్ తో కలిసి నటించనోతున్నది ఇతర నటులు అనితాగునా, రహమాన్, కే ఎన్ సింగ్, భగవాన్ ఈ చిత్రానికి ఓ పి నయార్' సంగీతం సమకూర్చుతారు

బొంబాయి సినిమావార్తలు

20 ఉన్నాయి) ఈ చిత్రం నిర్మాణంలో నూరింట నలభైహేళు మద్రాసు లోనే సాగించడానికి, 50 వంతులు బొంబాయిలో

అంజలి దేవి 1960 లోగా ఒక విశ్వవిద్యాలయానికి విరాళం ఇవ్వ నిశ్చయించినట్లు హైదరాబాద్ లో ప్రకటించడం విదితమే ఆమె పాల్గొనే నాంవచిత్రం పూర్తికావడముతో ఈ విరాళం ఇస్తున్నట్లు ఆమె చెప్పింది రెండువారాల క్రితం అంజలి దేవి బొంబాయివచ్చి ఘాటెంగుడు హాజరయి వచ్చింది

మహారాజాప్రతాప్

ఎన్ క మార్కెట్ తలపెట్టిన చారిత్రక చిత్రం "మహారాజాప్రతాప్" నిర్మాణానికి బొంబాయి' మేయరు ఎం. హండ్ ప్రారంభోత్సవం జరిపారు

రసపుత్ర రాణి భూమిక నిర్వహిస్తున్న బినారాయ్ తొలిసన్ని వేళలో నటించింది

అంజలి దేవి

సాగించడానికి నిశ్చయించారు. కాగా, కథ ఆ సరళాలను బట్టి మిగతా పదివంతుల చిత్ర నిర్మాణం విజ్ఞానంలో జరుగుతుందని సాదర్ చెప్పారు. ఈ చిత్రాన్ని విజ్ఞానంలో కూడా విడుదల చేయాలనుకుంటున్నట్లు, ఆదృష్ట్య కూడా దీన్ని రూపొందించడం చివరిట్లు తెలియజేశారు. బహుళ చిత్రం అంతా 'సోనా కలర్' లో తయారుచేయడం జరగవచ్చు. 'పరిణేతి' చిత్రనిర్మాణం పూర్తి కాగానే, ఆ యూనిట్ కు చెందిన టెక్నిషియన్లు ఈ చిత్రానికి పనిచేస్తారట.

'భగవాన్ జోర్ సైతాన్'లో జైరాజ్, ఆలూ సన్ దేవ్, జేవిడ్ ప్రభువులు ప్రముఖ భూమికలు నిర్వహిస్తున్నారు.

అశోక కుమార్ ఈ చిత్రం నిర్మాణం అరంభం కావచ్చునని తెలిసింది.

అశోక్ కుమార్ తో అంజలి దేవి ప్రముఖ దక్షిణ భారత నటి అంజలి దేవి

మహారాజా ప్రతాప్ లో బినారాయ్

మహారాజు ప్రదీప్ కుమార్ అజిత్, విజయ
అక్బర్, సులోచన, కుమార్తె, కె ఎస్ సింగ్,
ఆర్ సజీర్, రణధీర్, అమర్ నాథ్,
భగవాన్లు పాల్గొంటున్నారు దర్శకత్వం
చూర్చాన్స్ సంగీత దర్శకుడు జమల్ సెన్

'లాజ్ వంటి'

డీలర్స్ ఫిలింస్ వారి కొత్త చిత్రం 'లాజ్
వంటి' నిర్మాణం మొన్న ప్రారంభమైంది
నర్తకి తొలిసారి వేళంలో పాల్గొంది

'సే నెరుగుదును' అని మీరు తక్షణం
అనబోయే ఒకరకం 'కుటుంబరావు' కథను
ఇందులో చిత్రీకరిస్తున్నారు ఈరకం మనిషికి
ఊహలు మంచివే బోలెడు ఉబ్బు గడించి,
అలవిడదలను కుఖిపెట్టి తనూ కుఖిపడదామని
అర్జున మొదలు పెడతాడు తీరా ఉద్యోగపు
గోలలో పడ్డాక, పెళ్లాం బిడ్డలసంగతి అసలు
దట్టించుకోడు అంటే అన్న వస్త్రాలకు
ఉబ్బు ఉంది గదా అన్న భావంతోనే
ఊంటాడు తప్ప, ఒక ఘడియ స్థిమితంగా
కూర్చుని వాళ్ళతో సరదాగా మాట్లాడుతాడు
అన్న ఆలోచన అతనికిరాదు అనేక కుటుం
బాలకు సుపరిచితుడుగా కనిపించే ఈ తరహా
ఇంటి పెద్ద భూమికను ఈ చిత్రంలో బర్
రాజ్ సోపీని నిర్వహిస్తున్నాడు సరీస్
భార్యగా నటిస్తూంది బేబీ నాజ్, ప్రభు
సయ్యాజ్, రాధాకిషన్లు కూడా నటిస్తు

మాస్కోనుండి మొన్న తిరిగివచ్చిన వద్దిలి, రాగిణి

'దుష్యన్' చిత్రంలో ఉమాకిరణ్, దేవాసంద్ ఫోటో.

న్నాడు ఈ చిత్రానికి దర్శకుడు వరేంద్ర
చూరి సంగీత దర్శకత్వం - కంకర్,
జైకిషన్లు

గురుదత్త కొత్త చిత్రం

పెంపెంబరు నడవలేదీస, 'వ్యాపా' దర్శక
నిర్మాత గురుదత్త తన కొత్త చిత్రం
"రాజ్"కు మహబూబ్ స్టూడియోలో
ప్రారంభోత్సవం జరిపాడు ఇందర్ రాజ్
అనంద్ వ్రాసిన అపరాధ చరిత్రాధిక ఇతి
వృత్తంతో, 'హాల్లీవుడ్-కెమ్-బాంబే' పరి
భాష ప్రకారం 'క్రైమ్ థ్రిల్లర్'గా తియ్యారు
కానున్న ఈ చిత్రంలో సునిల్ దత్ నాయ
కుడు వహీదా రెహమాన్ అతనికి జత
జానీవాకర్ హాస్యగాడు అదీ ఏర్పాటు

'ట్రైనింగిల్' లో వహీదా

'వ్యాపా' చిత్రంలో వహీదా ప్రతిభగల
నటి అని ఋజువుపైంది దానికిబోడు, ఆమె
పాల్గొన్న చిత్రాలు రెండు (సి వి డి,
వ్యాపా, వాటికిముందు తెలుగు చిత్రం
కోకాలు మారాయి) ఘన విజయం సాధించ
డంతో వహీదా గిరాకీ పుంజుకుంటోంది
ఇప్పుడామె నాటగైదు చిత్రాలలో ఋక్

(54 వ పేజీ చూడండి)

“పాండురంగ మాహాత్మ్యం”లో కథావతిగా బి సరోజ

తెలుగు సినిమా వార్తలు

“ధ్రువసింహాసనమై” అన్నాడు వారదుడు రాజాగారివంకదూచి సుతిపారం ఆరంభిస్తూ

“మరే హాసనమై” అని వంతపాదాడు అతిగాడి జతగాడు

ఊహ మంచిదే ఈ రాజాగారి దగ్గర నాలుగైదు పాతవద్యాలు గలగల చదివేసి ఆయనగారిని అల్పించి నాలుగు డబ్బులు గడించి, కొంపజేరి పబ్బం గడుపుకోవాలని వారదుడూ, నేస్తం మందరేమాడ బలుకుతుంటే వచ్చారు రాజసభలోకి

అయితే ఆ రాజుగారు లాకాయి లాకాయి అసామికాడు పాక్షాత్తు కృష్ణ భగవానుడు ఎటొచ్చి బొత్తిగా పాక్షాత్తు కృష్ణుడుకాడు ఎందుకంటే మామూలు నేత వాళ్ళ రాజువేషం వేసుకొని, సగటు రకం సభ ఏర్పాటు చేసుకొని కూర్చున్నాడు వారదుడు వస్తాడనీ, డబ్బు అడుగుతాడనీ ఆయనకి తెలుసు దానికి కళ్ళ చాలా ఉంది కృష్ణతులా భారము అను సత్యభామా గర్వ భంగము పూర్తిఅయి, నలుగురూ చప్పట్లు

కొడుకున్న సందర్భంలో, ఆ నలుగురూ పనిలో పనిగా వారదుణ్ణి మెచ్చుకున్నారు ఇతగాడి మడత పేచీల మూలంగా నేకదా పారి జాత తరుపు దివినుండి భువికి దిగివచ్చింది! ఇతగాడి వల్ల నేకదా సాత్రాజితిదారికివచ్చింది! అవటాని దానాదీనా వారదుడికి ఒక రవ్వ అహంకారం అల్పింది చతుర్మూలం పెరిగింది అది కాస్తా ఏదటి వార్షికి కాస్త కారంగా తగిలింది సంసార పాగరంతంటే, పాటలు పాడతూ మబ్బులలో తిరుడం కొదవిచెప్పి, దాని ‘తదాఖా’ తెలుపడం కోసం భగవానుడు కొన్ని ఏర్పాట్లు చేశాడు తుణుంలో వారదుడికి సంసారం తిలంగం ఏర్పాటుచేశాడు అందువల్ల అతనికి రాజసహాయం కౌవలసివచ్చింది అందు కనే కృష్ణుడు రాజువేషంలో కూర్చున్నాడు ఈ మాయ మాచాయగా వారదుడికి తెలుసు అందుకే, సుతి అతిగా కనిపించకూడదని, భావించాడు అందుకనే, తన నేస్తం వంత పాడితే, మోచేతితో ఓ పోటుపాడిచి తగ్గ తగ్గ అని మందలించాడు గుంభసగా

“ధ్రువసింహాసనమై”, అన్నాడు వారదుడు వాగేశ్వరరావు

“హాసనమై” అన్నాడు నేస్తం వేషంలో ఉన్న చదలవాడ

“ఉవ్” అన్నాడు వాగేశ్వరరావు జనాంతికంగా, “సభంటు గొడుగై”

అన్నాడు ప్రకాశంగా

“గొడుగై” అని అందుకున్నాడు చదలవాడ మొండిగా

వారదుణ్ణి పాణం విసుగిలి కాబోతో ఓ తొక్కు తొక్కుడు బండగా

మెలిగా వీడొంటే గట్టిగా ఇంకేదో ఆ నేతకం ఆ కిక్కుడు ఆ డబ్బుతో ఎగిరి గంటేసి ‘అబ్బ’ అని సభలో పరుపు తీసేశాడు

సెభాసనిపించుకున్న

అబ్బాసు

వారదుడు కాక మరొకడేలే సోరాశ లించాల్సిందే ఆ రథసకి ఆరాజు మరొకడేలే ఏమిటిది అని గర్జించవలసిందే కాదు కాబట్టి, రాజాగారు ఆ ఆభాసు మాసి సెభాసని అంటూనే విరగబడి నవ్వుడం మొదలు పెట్టారు అటూ ఇటూ ఉన్న చెలికత్తెలు కూడాను రాజాగారి మాట ఎలా ఉన్నా డైరెక్టరుగారు ఏమంటూ రోనని కాస్త వవ్వాపుకున్నారు

‘కట్’ అన్నార డైరెక్టరుగారు కూడా వప్పుతూ రాజువేషంలో ఉన్న కృష్ణుడి వేషం ధరించిన రఘురామయ్యకు మాత్రం వవ్వాగటం లేదు

ఇంకో రెండు రిహ్ కానివ్వండి అన్నాడు దర్శకుడు సి రావు

* * *

‘ధ్రువసింహాసనమై’

‘హాసనమై’ అన్నాడు చదలవాడ

‘ఉ’ అన్నాడు వాగేశ్వరరావు,

‘సభంటు గొడుగై’

‘గొడుగై’

ఒక్కతొక్క తొక్కుడు వాగేశ్వరరావు చదలవాడ కాలుమీడ చదలవాడ ‘అబ్బ’ అన్నాడు గారాబం వురిసిస్తు విచిత్రంగా

రాజాగారు మర్చి పక్కన నవ్వేశాడు .

‘కట్’ అన్నాడు దర్శకుడు

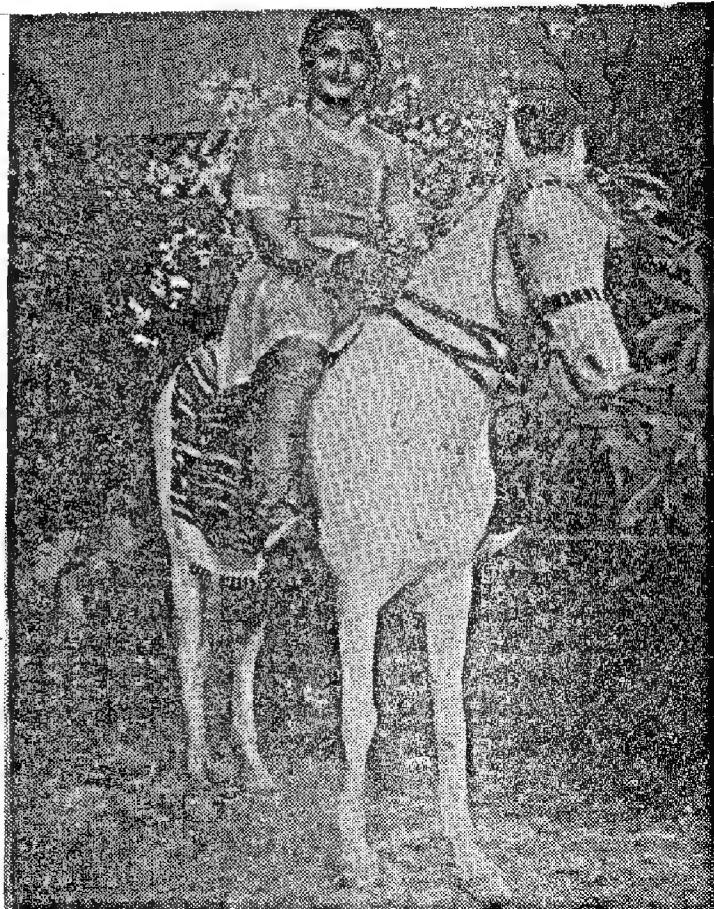
ఇందర్ని వచ్చించిన వారదుడూ, కిక్కురూ అమాయకంగా చుట్టూ పరకాయించి మాకారు

శ్రీ రాజరాజేశ్వరీవారి ‘కృష్ణమాయ’ ఇటువై వంటి చిన్న చిన్న సన్నివేశాలలో ఆద్యంతం హాస్యరసప్రధానంగా వాహినీలో రూపొందుతోంది. వాగేశ్వరరావు, జమున, రఘురామయ్య, చదలవాడ మొదలగువారు పాల్గొంటున్నారు రచన రావూరి

సారథీవారి తొలిచిత్రం

సారథీ సుడియోన్ పేరిట శ్రీ రామకృష్ణ ప్రసాద్ నిర్మిస్తున్న తొలిచిత్రం సగంపరమా పూర్తి అయింది

కలహాల కక్షలూ ఎవరికీ వీనాదూ కంటి రాని పీడలనీ, పల్లెల బలానికి, బాగుహా ఘక్యత ఆయనవృత్తికంటే దీని ప్రబోధించే ఇతివృత్తంతో ఒక బడిపంతులు కథ ప్రారంభమై గా వీరు రూపొందిస్తున్న ఈ చిత్రంలో బానకి, లక్ష్మీరాజ్యం, చాయాదేవి, శాగయ్య, రేలంగి, సి ఎస్ ఆర్ గుమ్మడి, వల్లం నరసింహారావు ప్రభృతులు పాల్గొంటున్నారు నాయకుడి భూమికను బాలయ్య అనే కొత్తనటుడు నిర్వహిస్తున్న విషయం విదితమే శోభ అనే మరొక నటిని కూడా సారథీవారు ఈ చిత్రంలో పరిచయం చేస్తున్నారు కొత్తవారికి అవకాశం ఇచ్చి ప్రోత్సహిస్తున్న సారథీ సంస్థ ఈవిధంగా అభినందనార్హమైనది ఈ చిత్రానికి తాపీగర్వారావు, వార్ల చిరంజీవి రచన చేస్తున్నారు సంగీత

యన్ ఎ టి వారి "పాండురంగ మాహాత్మ్యం"లో పుండరీకుడుగా ఎన్ టి రామారావు

ఆర్ ఎన్ ఆర్ వారి 'ప్రేమ దైవం'లో శ్రీరంజని, గుమ్మడి

దర్శకుడు వేణు దర్శకత్వం చూడక

* * * పెద్దెంబరు 18 న కూడా బాలుగుచోట్ల సృష్టిల చిత్రణ జరిగింది విక్రం సుడియోలో దర్శక నిర్మాత డి ఎన్ రంగా తమ కొత్తచిత్రం "కుటుంబ గౌరవం"లో ఒక సృష్టి సన్నివేశాన్ని చిత్రించారు చెడు తిరుగుబాటు ముగిసిన సారథి ఇంటి విడదలు వెలయాల్సి ఇంట కుటుంబకా సృష్టి గాన కాలక్షేపంలో పాతాని గౌరవాన్ని ధూమ్యుని గంగలో కరిగిస్తున్న ఘట్టం అది రాజనాల ఆధునిక ధరించాడు

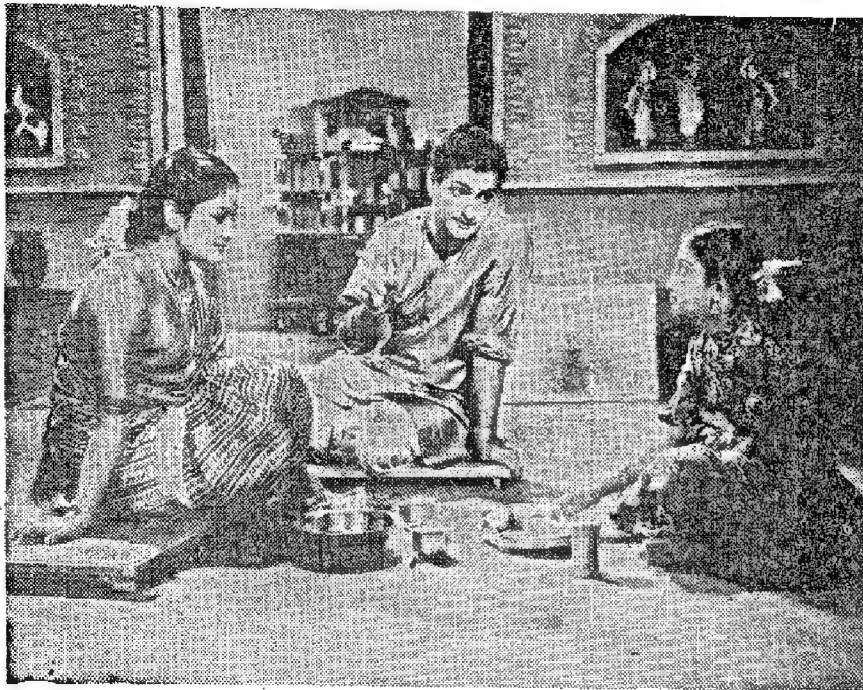
విశ్వనాథం రామమూర్తి (నయా ఆర్ట్స్) కూర్చున్న ప్రతిపేయమైన సంగీతానికి సృష్టి దర్శకుడు చోప్రా, నర్తకి ఇ. సరోజ చక్కని సృష్టిని కోడించారు ప్రతి బద్ధమైన అందలవారికి సరోజ అయబద్ధంగా పాదయుగలిని నడపింది పారావశరీర వంగుతో అలంకరించిన ఆ పాదాల చలనాన్ని దర్శకుడు ఛాయాగ్రాహకుడు రంగా కొజ్జెలో చిత్రించారు

* * * హామీ సుడియోలో పాన్నలూరి బద్ధ సారథి 'కోర్' చిత్రానికి ఒక కోయ సృష్టిని చిత్రించారు రీటా, రాజనులో రసప్రభృతులు పాల్గొన్నారు దానికి ఉత్

క్రమణికగా, 'స్వస్తిక' ఆకారంలో కాగడాలు పట్టుకున్న కొందరు యువకులను నిరీక్షించు విన్యాసాలను (కేన్ హాట్ లో చిత్రించారు సృష్టిదర్శకుడు వెంకటేశ (సుబ్బరమందరి) సత్యం, అన్నదైవమందిపాల్గొన్న ఆ సృష్టిని సునాయాసంగా, ఆలస్యం లేకుండా కూచురుగా నడపుకు నచ్చారు ఛాయాగ్రహణ దర్శకుడు 'అన్నయ్య' (డి ఎల్ నారాయణ) ఈ చిత్రానికి ఎ ఎం రాజా సంగీతదర్శకుడు అంజలిదేవి, రామారావు, రాజనులోదన, రేలంగి, ముక్కామల నటిస్తున్నారు దర్శకుడు కమలాకర కామేశ్వరరావు

* * * ఆరోజునే అనుపమ ఫిలింస్ వారి 'ఎం ఎల్ ఎ' చిత్రానికి ఆఖరు సెట్ పై పరిపూర్తి అయింది అదీ సృష్టిమే పాదరాబాదకు చెందిన మరీడ్ అనే కొత్త నర్తకిని దర్శకుడు లిల్ ఇందులో పరిచయం చేస్తున్నారని ఒక ఫుట్రినరోజు సమాచార వేసుకొని ఆమె చేసే ఈ సృష్టిని వేణుగోపాల్ మార్వారు సంగీత దర్శకుడు పెండ్లార్ల నాగేశ్వరరావు ఛాయాగ్రహణ దర్శకుడు లక్ష్మణ్ గోరే

* * * ఎన్ ఎ టి వారి 'పాండురంగ మాహాత్మ్యం' చిత్రం సంగీత దర్శకుడు డి సి

విక్రం ప్రొడక్షన్స్ వారి "కుటుంబగౌరవం"లో సావిత్రి, రామారావు, ఉమ.

తెలుగు సినిమా వార్తలు

రాజు ఆ రోజునే గోల్డెన్ స్టూడియోలో మూడు పాటలు రికార్డు చేశాడు ఒకటి ఖంటసాల పాడారు ఇది కవీర్, మలసీ రాన్ ప్రభువుల భజన గీతాల గుచ్చం మరొకటి ఖంటసాల, కోసులా కలసి పాడారు మరొకటి బృందగానం

బొంబాయి సినిమా వార్తలు

(50-వ పేజీ తరువాయి)

అయింది వాటిలో నవకేతన్ వారి చిత్రం ఒకటి అందులో దేవానంద్ తో కలిసి పటి నుండి ఇటీవల బహు చిత్ర మందిర్ (బం ద్) వారి తరువాయి చిత్రం 'ప్రెసిడెంట్'లో నాయికి భూమిక స్వీకరించింది ఇందులో ఆమె కిరో కుమార్ తో కలిసి పటి నుండి ఇరవ నలులు నజీర్ హుసేన్, రిషిన్ గుప్తా, జగ్ దేవ్, డెయిసీ ఇరానీ దీనికి దర్శకుడు శత్రుఘ్నాన్ సంగీత దర్శకుడు హేమంత్ కుమార్.

వైజయంతిమాల బదులు

మధుబాల

దర్శక నిర్మాత మైత్రా, తన కొత్త చిత్రం 'ఫుహ్'లో నాయికి భూమిక నిర్వహణ వైజయంతిమాల స్థానే మధుబాలను నియోగించారు పని రద్దీవల్ల, 'ఫుహ్' చిత్రానికి కావలసిన 'మాటింగ్ డెట్' లు వైజయంతిమాల మంజూరు చేయలేనందు అందువల్ల మైత్రా ఆమెను తొలగించి మధు బాలను నియమించడం జరిగింది 'ఫుహ్'

చిత్రానికి విశేషాకర్ణ కాస్త్రీయ వాణిజ్యలో ఓ పి నయార్ హుద్దుతున్న సంగీతం అని చెబుతున్నారు

రాజ్ కపూర్ తో నూతన్

ఎల్ వి లూ నిర్మించబోయే "అవాది" చిత్రంలో రాజ్ కపూర్, నూతన్, మాలి లాల్ పాల్గొంటారు

దీనికి శంకర్ కైకివర్లు సంగీతం సమ హుద్దుతారు

వరనూవారు నిర్మిస్తున్న "బీలేన్" అనే హిందీచిత్రంలో సర్వ కమలాలక్ష్మి ఒక భూమిక-హాస్యగాడు రాధాకృష్ణం జంట నిర్వహిస్తోంది ఇందులో నాయిక నాయకులు నిమ్మి, ఆశోక్ కుమార్ దర్శకుడు మోహన్ మేగార్, నిర్మాణం నాలుగింటి మూడుపాళ్లు తూర్తి అయింది

కల్పనా పిక్చర్స్ వారి "మంజు" చిత్రంలో కథ కొంతవరకు కొత్తకం అన కచ్చును ఇందులో ఒక అమ్మడు ఇష్టం లేకపోయినా, ఒక పెద్ద సైనికోడ్యోగిని వివాహం చేసుకుంటుంది కావరానికి వెళ్ళినా ఆమె ప్రేయడిని మరచలేక, ఆ సంగతి చెప్పలేక మధనపడుతూ వుంటుంది దంపతులిద్దరి జీవితాలూ దుర్భరం అవు తాయి భర్త సకాం లో పడిపోయి ఆమె చింతించుకొని, తన భార్యను ఆమె ప్రేయడికిచ్చి పెళ్ళిచేస్తాడు ఇందులో భార్యాభర్తలుగా నూతన్, కృష్ణదాస్ లు, ఆమె ప్రేయడుగా దేవానంద్ పటి నున్నారు.

దర్శకుడు మండిబర్మన్, సంగీత దర్శకుడు శచిన్ దేవ్ బర్మన్

మువీస్టార్స్ వారి "అప్రెహెన్స" మహేష్ కార్ దర్శకత్వం వహించగా తయారవు తోంది శేఖర్, నూతన్, సుభాష్ తే, జీవన్, నజీర్ హుసేన్, మౌక్, ముహూ అద్వానీ, భుమల్, జానీవాకర్ పటి నున్నారు సంగీతం మధనమోహన్ సమ హుద్దుతున్నారు

ఎం సాదిక్ 'ఫోటా సైసా' అనే చిత్రం నిర్మిస్తున్నారు క్యామా, జానీవాకర్, జీవన్, విజయలక్ష్మి, అద్వానీ, భుమల్, ఎస్ ఎస్ కె సర్ పాల్గొంటున్నారు సంగీతం ఓ పి నయార్

సత్యజిత్ రాయ్ (49-వే తరువాయి)

చిత్రాలను గొంపించడానికి ఈ బహుమతి ప్రదానం ఏర్పాటుచేయడం జరిగింది

భారతీయ చిత్రానికి ఈ బహుమతి లభించడానికి ఇదే తొలిసారి

'అపరాజిత'

కాగా రాయ్ ఈ ఏడాది ఘనవిజయం అనంతగి వెనిస్ అంతర్జాతీయ ఉత్సవంలో 'అపరాజిత' కు లభించిన 'సువర్ణ సింహా' విగ్రహ బహుమానం ప్రపంచ ఉత్సవాలలో ఆ గ్రాండ్ లం అందెగ్గ ఈ ఉత్సవంలో ఇదే ఆగ్ర బహుమానం భారతీయ చిత్రం దీన్ని అందుకోవడం ఎదే తొలిసారి అమె రికా చిత్రకాలంగా పాల్గొంటున్నా, ఇక్కడ విడుదలైన ద్వితీయ బహుమతులను (రజత సింహ విగ్రహాలు) మాత్రమే పొందిన గలి గింది మరో విశేషం 'అపరాజిత' ఇక్కడ మరెందు బహుమతులు సంపాదించడం ఒకటి చలనచిత్ర విమర్శకుల బహుమతి, మరొకటి ఈ ఉత్సవంలో ఉత్తమ చిత్రానికి ఇచ్చే ప్రత్యేక బహుమతి ఈ మూడు బహు మతులను ఒకేసారి ఒక చిత్రం అందుకోవ డం ఇదివరకెన్నడూ జరుగలేదు

దేశవేల చలనచిత్ర దర్శకులూ నిర్మా తలూ, కళాకారులూ, విమర్శకులూ సత్య జిత్ రాయ్ ని అభినందనలతో ప్రశంసలతో ముంచెత్తివేళా అపరాజితకు తరువాయి కథమూ చిత్రం తీయాలన్నాడు ప్రముఖ ఉటాలియన్ దర్శకులంతా ఆయన గౌర వార్థం విందులుచేశా తమతమ స్టూడియో లకు ఆహ్వానించి, అన్నీ చూపించారు.

నీతి కథ

శత్రుజిత్ రాయ్ విజయగాధ, చలనచిత్ర నిర్మాతలు శ్రద్ధగా చదవలేగ్గ నీతికథ, ఈ దేశం శత్రుదా మనసంచేసుకోలేగ్గ భాగ్యతి కథ

కళావృష్టితో చిత్రాలు తీసి ఉత్తమ స్థాయిని అందుకోవలసిన ప్రతి

“వేమేదైవం”లో గుమ్మడి

దలస చిత్ర కళాకారుడూ, ఈ విజయాలను పట్టికొరగమైన కృషిని, చిత్రశుద్ధిని పృష్టిలో ఉంచుకొని, ఆత్మ విమర్శన చేసుకొని ఉత్సాహించడం మంచిది.

“పథేర పాంచాలీ” ప్రజలకు పూర్వం సత్కృతితో రాయ్ చిత్రకారుడు వ్యాపార ప్రకటనలకు చిత్రాలునేసి ఆకర్షణీయంగా రూపొందించడం ఆరేడి పని. చలనచిత్ర నిర్మాణం అనుభవం ఏమీ లేదు—ఇక గాడి మిత్రుడు ముద్రతమిత్ర కూడా ఇలాటి వాడే అతనికి ఫోటోగ్రఫీ అంటే అభిమానం ఫీరిం కామెరాతో అప్పటికి ఆటే పరిచయం లేదు అయివా ఇద్దరికీ ఒకటయ్యింది. “పథేర పాంచాలీ”ని చలన చిత్రంగా నిర్మించాలని ఒకనాడు అందుకు పూనుకొని పని ఆరంభించారు ఆ చిత్రంలో నటీనటులంతా కొత్త వారే (ఒక్కరు తప్ప) అనుభవం లేదు గామర్, స్టార్ వాల్యా అంతకన్న లేవు వారితో ఈ దర్శకుడు తీసిన చిత్రంలోకూడా బాక్స్ ఫీసు మాత్రం ఛాయలు—ఫీర్మి డాన్సులూ, వెకిలి హాస్యాలు వగైరా ఎక్కడా పడ లేదు చిత్రకు ఆ చిత్రం, రెంగాల్ లో ఆర్థిక విజయమూ సాధించింది, కాన్స్ ఉత్సవంలో బహుమతి, ప్రపంచ కళాకారుల ప్రశంసలూ సాధించింది ఒక ఘట్టంలో డబ్బులేక చిత్ర నిర్మాణం ఆగిపోగా పశ్చిమ రెంగాల్ ముఖ్యమంత్రి డా॥ బి సి రాయ్ ఆదుటన లక్ష రూపాయలు ధన సహాయం మంజూరుచేశారు చిత్రం ఏమి

టంటే, ఆ విధాని ఈ చిత్రం ఉత్తమ భారతీయ చిత్రంగా రాష్ట్రపతి బహుమతి (సువర్ణ పతకం) సంపాదించుకున్న నంద ర్మంలో, బహుమతిని అందుకొన్న నాడు సత్కృతితో రాయ్ కాదు డబ్బు పెట్టుబడి పెట్టిన ప్రభుత్వం అందుకే ఒక ఉద్యోగిని పంపింది.

“అపరాధిక” ఇతడు స్వయంగా నిర్మించిన చిత్రం.

డబ్బు ఇబ్బందులు ఎన్ని ఉన్నా, వ్యక్తిగత కార్యక్రమాల కేటగిరి, అతడు చిత్రశుద్ధి కోసమే పనిచేస్తే సర్వసర్వతా ప్రశంసలూ, అంతర్జాతీయ బహుమతులూ అందుకోగలగడం అసాధ్యం కాదని ముజావు అవుతోంది అంటే కాదు “స్టార్ సిస్టం” అనబడే తారారాధనా విధానానికి, చిత్రం విజయానికి (కళాదృష్ట్యా) ఏమీ సంబంధం లేదని కూడా ముజావుతుంది.

(ఆంధ్ర వారపత్రిక బొంబాయి విలేజ్)

న్యూ డిలీలీలు

(5-వ పేజీ తరువాయి)

రాయ్ అందజేయలేదని మారావుగా క్రి జగీవన్ రాం గ్రహించారు అయితే కొంచెం అసంగంగా గ్రహించారు కాని బండారం బయటపడనే పడింది దీనివల్ల ఇతా కంపెనీ తిరుగుచేసే రైల్వే ఇంజనుల ధరలను ప్రసర్మిస్తున్నారనిచలసే రావచ్చు దీనితో పాటు మరొకటికూడా జరగాలి అట్టేరు తాళిమోటివ్ పాపు 1960 నుంచి కాక 1940 నుంచి ఉత్పత్తి మానేసిందని రైల్వే బోర్డు ఎగుమతి దిగుమతి మంకాల సంఘంతో ఎందుకు చెప్పిందో వివరణ చెయ్యాలి ఎందుకంటే ఆ తప్పకమూచారం మీదనే ఆ మంకాల సంఘం చాలావరకు ఆధారపడి నిఫార్మల తయార చేసింది.

ప్రజాప్రతినిధిగా క్రి ఫోటోగ్రాఫీ తన కర్తవ్యం తాను చక్కగా తెలిపేవారు ఈయనగాని, మరో సభ్యుడుగాని దామో చర్ లోయ్ కార్పొరేషన్ సురించిన ప్రశ్న కూడా వేస్తారేమోనని కొందరు ఎదురు చూస్తున్నారు దామోచర్ లోయ్ కార్పొరేషన్ ఒక నౌక కంపెనీకి ఇవ్వవలసిన దాని కంటే ఒక కోటి ఖర్చైతేల రూపాయలు ఎక్కువ చెల్లించినట్లు ఒక అరోపణ ఉన్నది ఆ అదనపు ధనాన్ని తిరిగి ఎందుకు వాపసు చెయ్యలేదని ఇక్కడి లాబీ వర్గాలు అడుగు తున్న ప్రశ్న.

☆

విక్రమార్కుడి మార్కు

సింహాసనం

(12-వ పేజీ తరువాయి)

యార్, మెయ్యప్పన్, ఇంకా, ఇలా

ఎందరో శాస్త్రగా సినిమా తీసినవారూ నాదగిర ఎలాగో అలా లాంఛనానికి ఒక్క కాణీయూ వంద రూపాయలూ ప్రస్తుతున్నారట సినిమా డివిజన్ ‘కామ్యూన్ డెవలప్ మెంట్’ తీసినవారూ విమనంమీద మా అంగలకుడుకు వచ్చేసి, నాదగిర రూపాయ తీసుకొని దాన్ని చాలరుగా మార్చుకుని మళ్ళీ విమనం మీద వెళ్ళిపోయి, కామ్యూన్ వేషం వేసి వీక్లరుమేచారుకి ఇచ్చిన ఎడ్యూకేషనల్ ఈ చాలరు ముక్కని సులుగా కలిపేశాడుట ఇది పెద్ద స్క్రీటు అనుకో ఎవరికి చెప్పుకు ముని ఒటేనా? (ఒటేను అని రానా ఒటేసి అరచేయ్యి గ్లాడు)

ఏముంది ఎంత రహస్యం అయినా మూడో నాటికల్లా నవ్వమంది అందరూ ఇదే నవ నవలాడడం ఒకాయన నాతోనే చెప్పి కాదు నవ్వు పూర్వజన్మలో కుచేయింది తెలుసో అని

ఒక నెంటుకుందిలే అక్కడ చెప్తారు మనం పూర్వజన్మలో ఎవరైతేమో నాక్కొంచెం గర్వం వచ్చింది, ఇంక ఫరవాలేదూ రికమెంట్ చేశాను చాలా లేకుండానే హైకోర్టు సార్లని బుక్కు చేసెయ్యిచ్చువని మందగిర డబ్బు లేదుగా గాళ్ళు దొరికితే డబ్బుకచ్చేకుందిలే డిస్ట్రి బ్యూటర్ల దగ్గర్నించి

జుహో ఎంతవాణ్ణి నేను అనిశం తో వ పడడం మొదలుపెట్టాను ఓ పావుగంటలో పది నిమిషాలలో సంతోషించేసరికి ఏమయిందంటే,—

అంటూ బాబు గమక్కున బలకెంద దూరి పోయాడు మారావుగా — ‘తెలువాటికథ తరవాత చెబుతా కొంచెం ఆనా అంటూ—

(నవ్వడం)

☆

చేతి గడియారం రు. 20/-

ఎన్నియూ స్విస్ తియారు, జ్యాయల్లుగంపి 8 Col గ్యారంటీ, గంట సరిగా చూపును.

గంట్రని లేక చదరం రీ జ్యాయల్లు (క్రోస్ కేస్ రు 20/- కుడిదియర్ రు 28 రోలుగోలు కేసు రు 25 15 జ్యాయల్లు (క్రోస్ కేసు రు 25 రోలుగోలు రు 80) రెకాంగిల్ లేక ట్రానియూ స్వే (బొమ్మలూ వలె) 5 జ్యాయల్లు, (క్రోస్ కేసు రు 28 రోలుగోలు రు 32 15 జ్యాయల్లు (క్రోస్ కేసు రు 32 రోలుగోలు రు 86) టేబుగడి యారం రు 12 అలారం టైమింగ్ రు 16 పోనేజి అదనం ప్లాస్టిక్ పట్టి, కేసు ఉచితం

BRITANIA WATCH Co (SEC No 14) 103 Han Ghosh Street Calcutta-6

☆

ఏడం కల బావ

(10 వ పేజీ తరువాయి)

కళ్ళుపోతాయ్" అన్నాడు పోపోకుడు.

"సరేలేండి. వినాయకస్వామిని నా తప్ప బన్నీ మన్నించమని ఏడుగుంజళ్ళు తీస్తాను" అంటూ బావవైపు చూచి. ఒక చిన్న నవ్వు నవ్వి, ఒకటి... రెండు... అనడం మొదలెట్టాడు.

"మాడుసార్లు చాలుబాబు."

"వుండండి. మాబావకు ఏడు అంటే ఎంతో ప్రీతి" అంటూ ఏడు గుంజళ్ళు తీశాడు గోపి. పాపం. పిల్లికి చెలగాటం, ఎలుకకు ప్రాణ సంకటమన్నట్లుగా గోపి కేమో ప్రతిదీ ఏడంకేటో పోల్చటం సర్ది. మరి మురళీధర రావు కేమో రాసురాసు అదొక ఎగతాళిగా తెలియ వచ్చింది.

ఎందు కొచ్చానురా బాబు పండక్కి అని కునకస్సలో దిగులుపడుతున్న వున్నాడు.

అందరూ భోజనాలకు కూర్చున్నారు. కుకీల బజ్జీలు పట్టుకొచ్చింది. అందరికీ వడింింది. మురళీధరరావు ప్రక్కనే గోపి కూర్చున్నాడు. బజ్జీలు వడించటంతోనే గోపి వాటిని లెఖిపెట్టాడు. "దొరికాడురా దొంగ" అనుకుంటూ "బావా, అక్కయ్యి చూకందరికీ 4, 5 బజ్జీలు వేసి, నీకేమో లెక్క పెట్టినట్లు ఏడు బజ్జీలు వేసింది చూడు" అన్నాడు.

మురళీధరరావు విస్తరిలోకి చూచాడు. అవును నిజంగా ఏడు బజ్జీలే! అతనికి ఆ సమయంలో కుకీలమీద అమితకోపం వచ్చింది. యిటు వైపుమోహగారు కూర్చున్నారు. అటువైపు గోపి తలవంచుకొని నవ్వుతున్నాడు. ఏమంటానో నోరు పెగలలేదు. ఏడు బజ్జీలూ ఎలాగో ఆరగించాడు.

అంతా విక్రంతి తీసుకోవటానికి మంచాలమీదకు జారగిలారు. మురళీధర రావు కేమో ఆ ఏడంకే గోపికి ఎలా తెలిసిందో తెలియక తికమకపడుతున్నాడు.

అంత ప్రయత్నించివా నిద్రపట్టటంలేదు. టైము మాడుగంటలైంది. కుకీల కాఫీ గ్లాసుతో గదిలోకి ప్రవేశించింది గోపి చేసే అల్లరి కుకీతో చెప్పి మందలించమందా మనుకొన్నాడు. "ఎలే కుకీలకు కూడా తన బలహీనత తెలిసిపోతుందేమో" అనే సందేహం కలిగేటప్పటికి చెప్పటం మానేశాడు.

"ఏమండీ! ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నట్లు స్వారు?" అంది.

"ఏమీ లేదులే! కాస్త మంచినీళ్లు తీసుకురా" అన్నాడు ఆమెను గదిలోంచి వెంటనే బయటకు పంపేయకు.

కుకీల బయటకు వెళ్లింది. గోపి పరుగున గదిలోకి వచ్చి: "బావా, నీకు తెలిగ్రాం వచ్చింది" అంటూ ఒక కవరు ఇచ్చాడు.

మురళీధరరావు కవరు విప్పి, తెలిగ్రాం చదువుకున్నాడు. వళ్ళు మండిపోయింది. "వెధవ అక్కిను, ఏడురోజులు శిలవిచ్చారో లేదో ముణిగిపోయినట్లు తెలిగ్రాం ఇచ్చారు. అర్థంబుగా రావాలట, అర్థంబు" అంటూ ఏదో తనలో గొణుగుకొంటున్నాడు.

"ఏమిటి బావా తెలిగ్రాం?" అన్నాడు గోపి.

"మురళీధరరావ్! ఏదో తెలిగ్రాం వచ్చిందట! ఎక్కడనుంచి?" అంటూ రామ నాథంగారు గదిలో ప్రవేశించారు.

"అక్కిను నుంచండి" అంటూ కవరు అందించాడు.

తెలిగ్రాం చదువుకొన్న రామనాథంగారు "ఏ మాఫీసయ్యా ఇది! పండక్కిని. ఆత్మవారింటికి వస్తే, అర్థంబుగా క్యాలెండరు తెలిగ్రాం ఇచ్చి పిలిపిస్తారా" అంటూ చిరాకుపడ్డాడు.

రామనాథంగారి చేతిలోంచి గోపి తెలిగ్రాం తీసుకొన్నాడు. ఏమీ అర్థంకాలేదు. అయితే విడివిడిగా వ్రాసిన మాటలనుమాత్రం లెక్క పెట్టకుండా వుండలేకపోయాడు. అవసరిగా ఏడుమాటలేవున్నాయి. తనలోనే నవ్వుకున్నాడు నాన్నాడు కోపంగా

వున్నారని.

రామనాథంగారు గదిలోంచి వెళ్ళిపోయారు. కుకీల మంచినీళ్లతో గదిలోకి ప్రవేశించింది. తెలిగ్రాం విషయం నాన్న చెప్పటంలే విన్నది కాబట్టి మురళీధర రావును ఏమీ ప్రశ్నించలేదు.

"బావా! నీవు పూరి కల్లిపోతావా?" అన్నాడు గోపి బిక్కిముఖంతో.

"నీవు వెళ్ళిపోలే నాకు తోచదు బావా" అన్నాడు కాస్త దగ్గరకొస్తూ.

గోపిని మురళీధరరావు చూశాడు. జాలి వేసింది. గోపిమీద అంతవరకున్న కోప మంతా మాయమైంది. "గోపి ఎంత మంచి వాడు. తను పూరికి వెళ్ళిపోతానేమోనని బిక్కిముఖం వేశాడు నుమా!" అని తనలో తాను అనుకొన్నాడు.

"అవును గోపి. మళ్ళీ వస్తాలే. యివాళే, సాయంత్రం ఏడుగంటల బండికి తప్పకుండా వెళ్ళాలి" అంటూ తన దగ్గరకు తీసుకొన్నాడు గోపిని.

"ఆ. భలేబండి!" అంటూ చేతిని విడిచిం చుకొని:

"చూడుబావా. నీవు ఏ హాలుగురోజులో నెలపు పెట్టుంటే ఇలా తెలిగ్రాం ఇచ్చి పిలిపించేవారుకారు. నీకు ఏడురోజుల శిల విచ్చి, తెలిగ్రాంద్వారా పిలిపించారు. కాబట్టి నీవు ఏడుగంటల బండికే వెళ్ళాలి. నీకు ఏడంకే అచ్చిరాదు బావా... మా ఏడం కల బావకూడై" అంటూ పరుగుతీశాడు బహులోకి.

కుకీ నవ్వింది.

మురళీ ముఖం వెలవెలపోయింది.

పెరుగుతో పెసరట్ల కూర

(41-వ పేజీ తరువాయి)

ఎర్రగా కాలిన తరువాత, చిన్న చిన్న ముక్కలుగా కోసి పెరుగులో వెయ్యవలెను. ముక్కలపై పెరుగు వుండేవరకు వెయ్యాలి. లేకపోతే పెరుగు చాలక బాగుండదు. పొయ్యిమీద గిన్నె కాలవేసి, పిడికెడు మినప్పప్పు, రెండు చెప్పులు ఆవాలు, ఎనిమిది ఎండుమిరపకాయ ముక్కలు ఒక అర్థపావు నూనెలో దోరగా వేయించి అట్లు, పెరుగు కలిపిన గిన్నెలో ఈ పోవు వెయ్యాలి. నాలుగు కరివేపాకు జంటలుతీసి ఎర్రగా వేచి కలుపుకుంటే కమ్మగా వుంటుంది. ఈ గిన్నె తిరుగా పొయ్యిమీద పెట్టి ఐదు, ఆరు నిమిషములుంచి దింపవలెను. ఈ కూర అన్నములోకిగూడా అధరువుగా వుంటుంది. తిఫినగా కూడా వాడవచ్చు. తొల్నాడు చేసింది. మర్నాడు పొద్దున్నవరకు పొడయి పోకుండా వుంటుంది.

డి. అన్నపూర్ణ (విజయనగరం)

వెల్లలకడుపునొప్పులు త్వరలో నివారించును

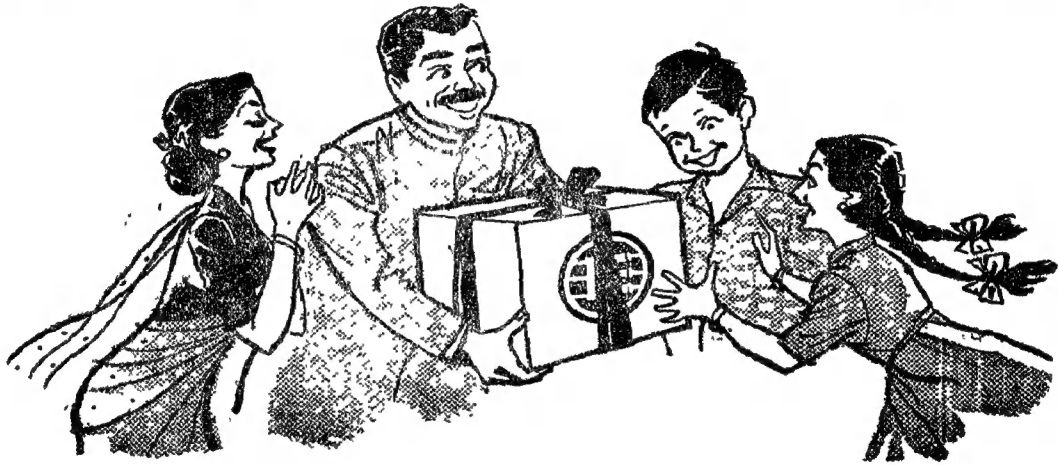

గైపానిల్
(రైప్ మిక్చర్)

"మనవల్ల" లో ప్రచురితం

పండుముసలిది
—ఫోటో : ఎమ్. శ్రీనివాసన్, మద్రాసు]

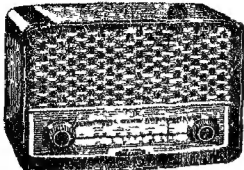
మీ కుటుంబమునకు ఒక పండుగ కానుక ఆల్-వేవ్ నేషనల్-ఎక్స్ రేడియో

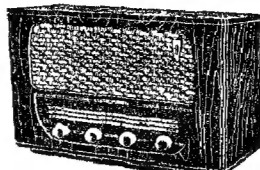
రు. 200/00 మొదలుకొని వివిధ ధరలు

వచ్చే పండుగ కుడ సమయములో మీ కుటుంబము నకు ఒక నేషనల్-ఎక్స్ రేడియోను కొనిపెట్టండి. ఈ దివ్యమైన కానుకకు యింటలో ఏన్నా పెద్ద అందరూ ఎంతో సంతోషిస్తారు!

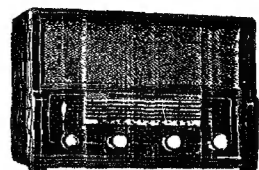
ఈ దిగువ 6 పొగవైపు నేషనల్-ఎక్స్ మోడలుల చూడండినవి. ఎందుకంటే ఈ ఎక్స్ రేడియోను ఎవరైనా కొనుక్కుంటే, నేషనల్-ఎక్స్ వ్యాపారవద్ద వాటిని వేరే చూడండి.

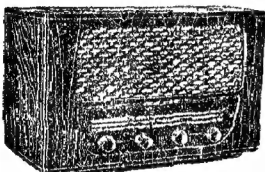
మోడలు 241 5 వాల్వలు. 3 బ్యాండులు. 2 బ్యాండులను ఎన్/డిసి పెట్. 4 వాల్వలుగల టై బ్యాటరీ పెట్. రూ. 200/00 పెట్

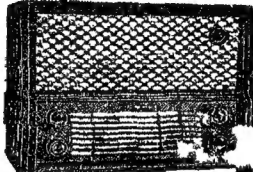
మోడలు 41-703: 5 వాల్వలు. 3 బ్యాండులుగల టై బ్యాటరీ పెట్. రూ. 325/00 పెట్

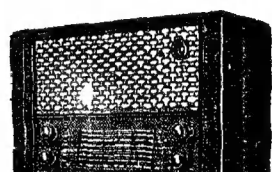
మోడలు 41-712: 5 వాల్వలు. 3 బ్యాండులు. 3 బ్యాండ్ ట్యూన్ రేయింగ్ టై బ్యాటరీ పెట్. రూ. 475/00 పెట్

మోడలు ఎ-703 5 వాల్వలు. 3 బ్యాండులుగల ఎన్ పెట్. రూ. 325/00 పెట్

మోడలు 187: 5 వాల్వలు. 3 బ్యాండులు. 3 బ్యాండ్ ట్యూన్ రేయింగ్ పెట్. రూ. 187 ఎన్/డిసి పెట్. రూ. 175/00 పెట్

మోడలు ఎ-317: 7 వాల్వలు. 3 బ్యాండులు. 3 బ్యాండ్ ట్యూన్ రేయింగ్ పెట్. ట్యాబ్లెట్ అర్. ఎన్. స్టేషి అంతు. ఎన్ పెట్. రూ. 595/00 పెట్

నేషనల్-ఎక్స్ రేడియో శ్రేష్ఠమైనది

— అది మానసానైక వేయబడినది

ఏ నేషనల్-ఎక్స్ వ్యాపారవర్తిని మీదికి మీకు అవకాశముగా పెట్టి మీనిమంతులు ఏదైనా ఈ రేడియోలతో 12 నెలల గ్యారంటీ కలదు. స్థానిక వస్తులు అడవము.

నేషనల్ రేడియో & అప్లయన్స్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

ఎ.పి. రోడ్. బాంబాయి 4. 3 మడం ప్లెట్. కంకల్ 12 1/18 హౌండ్ రోడ్. మద్రాసు. 39/78 ఏల్వర్ కాన్స్ట్రక్టర్స్ రోడ్. తెలంగాణ. శ్రీకృష్ణా కంపి. బాంబాయి రోడ్. రిఫ్